అచల పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత గురుపీఠ

సాంప్రదాయిక గ్రంథముల వివరము.

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము. చలాచల వాక్యములు సదృష్టాంతములు	మొదటి భాగము	2-8-0
శ్రీశివరామదీక్షితీయము ద్వాదశీ భావము.	రెండవ భాగము	2-8-0
బృహద్వాశిష్టము షోడశీ భావము స్వప్న దృష్టాంతములు	మూడవ భాగము	4-0-0
బృహద్వాశిష్టము అచలబోధ దృష్టాంతములు	నాల్గవ భాగము	3-0-0
అచల పరిపూర్ణ రాజయోగియము నిజప్రబోధ విధానము		8-0-0
రాజయోగీయ పరిపూర్ణ రాజయోగములు		3-0-0
ప్రబోధ చూడామణియను శక్తిద్వయ నిరాసకంబైన శుద్ధనిర్గుణ తత్వ కందార్థదర్పణాలు, కందపద్యములు		5-0-0
పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత శిరోమణి		4-0-0
పరతత్వసుధాబ్ధి చంద్రోదయమను అచలబోధ శిఖామణి పూర్వోత్తర భాగములు		3-0-0
అభినవ దీక్షితీయము ఉపాసనాకాండః		3-0-0
వేంకటేశ్వరావధూత వాక్యత్రయము పరిపూర్ణ బోధామృతమను మహా అద్వైత సిద్ధాంత పరతత్వ కందార్థములు సద్గురుభక్తిశతకము సాంఖ్యతత్వములు		3-0-0
శుద్ధనిర్గుణ పరతత్వ బోధామృత కందార్థ దర్పణాలు నిజానంద తత్వములు కందపద్యములు		2-0-0
సుజ్ఞానదీపమను గురుగీత తాత్పర్య సహితము		1-8-0
భూమానంద వాక్యత్రయము		1-8-0
భద్రాద్రిరామశతకము విశేషార్థ సహితము		1-8-0
భక్తజనముక్తావళి అను సద్గురు సంకీర్తనలు		1-0-0
శ్రీశివరామదీక్షిత గురుపీఠ అనుష్ఠానవిధి		1-0-0
పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత ప్రకాశిక		0-8-0
శ్రీ శివరామ దీక్షిత గురుపీఠ రాజయోగాశ్రమ నిబంధనావళి		0-8-0

ఈ గ్రంథములు వలయువారు :—

పొన్నాల రాజయోగి అచలగురుపీఠము

నెం. 2362. కంజరిగూడెం, సికింద్రాబాదు అని వ్రాయవలయును.

అవతారిక

శ్రీమద్వేద వేదాంత వేత్తలును, ఆత్మైక్య శరీరహితులును, జనన మరణభ్రాంతి రహిత రాజమార్గ బృహద్వాశిష్ట సిద్ధాంత నిర్ధారణులును. శ్రీమదచల పరిపూర్ణబోధ ప్రతిష్టాపనాచార్యులనగు శ్రీమద్రామద్గు శ్రీ శివరామదీక్షితాచల పరిపూర్ణస్వామివారు నైజాంయిలాక నల్లగొండ తాలూకాలో చేరిన నారాయణపురంబను గ్రామంబులో నివసించుచు తమ నిజగురువులగు శ్రీ శ్రీ శివస్వామివారు, ఆనతిచ్చిన అఖండజ్ఞాన పూర్ణ భావమును సకలభక్తశ్రేణులకు బహుదూరగము హస్తామలకమగునటుల నాంధ్రపదములతో శ్రీశివరామదీక్షితీయమను చలాచల వాక్యములు మొదటిభాగముగాను శ్రీశివరామ దీక్షితీయము ద్వాదశిభావము ద్వాదశ ప్రకరణములు రెండవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయ బృహద్వాశిష్టము షోడశి భావం స్వప్న దృష్టాంతములు షోడశ ప్రకరణములు మూడవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము అచలబోధ ద్రాష్టాంతము, పంచదశ ప్రకరణములు నాల్గవ భాగముగాను, రచియుంచిన యీ పురాతన గ్రంథము శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర అవధూత స్వాములవారిచే సంపాదింపబడి శ్రీ భూమానంద మంగిప్పల హనుమంత రాజయోగి శిష్యుండగు నైదల కుమారయ్యగారిచే ముముక్షువులకు సులభోపాయముగా తెలియునటుల పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి ఏతత్ భక్తమండలివారి ప్రేరేపణచే హైదరాబాద రాజధానిలో చేరిన సికింద్రాబాద వాస్తవ్యులును శాండిల్య సగోత్రోద్భవులును బ్రహ్మశ్రీ రావులపాటి హనుమంతరావు ధర్మపత్నియగు అక్కలక్ష్మమ్మగారి గర్భమౌక్తికమును తెనాలి గ్రామవాస్తవ్యులును హారిత సగోత్రోద్భవులగు అబ్బూరి సుబ్బారావు పంతులుగారి కొమారుడగు వెంకటరామయ్యగారి ధర్మపత్నియగు అబ్బూరి వెంకటరామమ్మ తన పూర్వజన్మ పుణ్యవిశేషముచే శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠాధిపతులగు అచలబుఝి దయానంద పొన్నాలరాజయోగిగారిని ఆశ్రయించి అచల పరిపూర్ణ బోధవడసి జనన మరణ భ్రాంతిరహిత పరిపూర్ణస్థితిజెంది కృతార్థులయిరి అదేప్రకారము సకల ముముక్షువులు కృతార్థులగుటకు యీ గ్రంథరాజమును తమ ద్రవ్యసహాయమున ముద్రింపచేసిరి.

ఇట్లు, పీఠాధిపతి.

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః

అనుష్ఠానవిధిః

౧. గురుపరంపరాధ్యానం.

ఓంనమోబ్రహ్మాదిభ్యో । బ్రహ్మవిద్యాసాంప్రదాయకర్తృభ్యో । వంశఋషిభ్యో । మహాద్భ్యో । నమోగురుభ్యః॥ సర్వోపప్లవ రహిత ప్రజ్ఞానఘన ప్రత్యగర్థో । బ్రహ్మైవాహ మస్మిఅహంపదార్థ రహితః॥

శ్లో॥ ఓంకారపీఠసిద్ధాంత । బ్రహ్మవిద్యోపదేశిక
శ్రీమన్నారాయణంసూర్యం । సద్గురుభ్యో నమోనమః॥

శ్లో॥ యాజ్ఞవల్క్యంచ జనకం । శుకసాందీప మీశ్వరమ్
కృష్ణమర్జునసంయుక్తం । ఉద్ధవంచ నమోనమః॥

శ్లో॥ శ్రీధరస్వామియోగీంద్రం । శివరామాఖ్యదీక్షితం
కంబాలూరిఅప్పబ్రహ్మం । సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

శ్లో॥ పరశురామసీతారామ । భాగవతకృష్ణయోగినః
ఫీలుఖానలక్ష్మణార్య । సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

శ్లో॥ బ్రహ్మానందస్వామిసిద్ధాంత । పూర్ణబోధోపదేశిక
వేంకటేశ్వరయోగీంద్ర । సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

శ్లో॥ వేంకటేశ్వరపాదార । విందామృతరసాయనం ।
పిబన్మత్త మనోభృంగం । హనుమంతం గురుంభజే॥

శ్లో॥ వేదశాస్త్ర విధిఖ్యాతం ‡ పూర్ణబోధోప దేశికమ్ ।
సుగుణాకరం దయానందం । రాజయార్య గురుంభజే॥

శ్లో॥ అస్మద్గురుసమారంభాం । కృష్ణసాందీపమధ్యమామ్
ఓంకారపీఠపర్యంతాం । వందేగురుపరంపరామ్॥

౨. లఘుపూజ.

శ్లో॥ బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం । కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం । తత్త్వమస్యాదిలక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమల మచలం । సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం । సద్గురుం తం నమామి॥

శ్లో॥ ధ్యాన మావాహనం సింహా । సనం పాద్యంతథైవచ
అర్ఘ్యమాచమనీయ్యంచ । స్నానం పంచామృతైస్సహ॥
శ్లో॥ శుద్ధోదకం వస్త్రయుగ్మం । యజ్ఞసూత్రం విభూషణం
విలేపనం చాక్షతాంశ్చ । పుష్పం స్వర్ణవినిర్మిత॥
శ్లో॥ ధూపం దీపంచ నైవేద్యం । పానీయ్యం ఫలమేవచ
తాంబూలం దక్షిణా ర్తిక్యం । మంత్రంపుష్పం ప్రదక్షిణం॥
శ్లో॥ నమస్కారం దేశికేంద్ర । మయా తుభ్యం నివేదితమ్
కృపయాగృహ్య తాంస్వామిన్ । న్యూనాధిక్యం నచింతయ॥
శ్లో॥ లఘుపూజా విధిర్భాగ । వతకృష్ణ స్వజన్మనా
రచితంశ్లోత్ర వక్త్రేణా ॥ మిదంమోక్ష కరంపరం॥

3. పరిపూర్ణ అచలధ్యానం.

శ్లో॥ పూర్ణమేవ నిరాలంబం । ఆగ్నేయే నిర్గుణంతథా
దక్షిణేనిత్య శుద్ధంచ । నైరృత్యో నిరుపద్రవం॥
శ్లో॥ పశ్చిమే నిష్కళంకంచైవ । వాయవ్యేచ నిరంజనం
ఉత్తరేచ నిరాకాశ । మీశాన్యే నిర్మలోభవేత్॥
శ్లో॥ ఊర్ధ్వమేవ నిరాకారం । అధశ్చ నిర్వికారకః॥
అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర । అచలోయం సనాతనః॥

పరాపూజ.

శ్లో॥ పూర్ణస్యా వాహనంకుత్ర । సర్వాధారస్య చాసనం
స్వచ్ఛస్య పాద్యమర్ఘ్యంచ । శుద్ధస్యాచ మనంకుతః॥
శ్లో॥ నిర్మలస్య కుతస్నానం । వస్త్రం విశ్వోదరస్యచ
నిరాలంబ స్యోపవీతం । రామస్యాభరణం కుతః॥
శ్లో॥ నిర్లేపస్య కుతోగంధః । పుష్పం నిర్వాసనస్యచ
నిర్గంధస్య కుతోధూప । స్వప్రకాశస్య దీపకః॥
శ్లో॥ నిత్యతృప్తస్య నైవేద్యం । నిష్కామస్య ఫలంకుతః
తాంబూలంచ విభోకుత్ర । నిత్యానందస్య దక్షిణా॥
శ్లో॥ స్వయం ప్రకాశమానస్య । కుతో నీరాజనాదికం
ప్రదక్షిణ మనంతస్య । అద్వితీయస్య కాస్తుతిః॥

శ్లో॥ అంతర్బహిశ్చ పూర్ణస్య । కథముద్వాసనం భవేత్
ఇయమేవ పరాపూజా । సర్వావస్థాసు సర్వదా॥
శ్లో॥ ప్రేమబుధ్యాతు సర్వేశే । మనోదేవే నివేశయేత్
ఏషా మజ్ఞానజీవానాం సమస్తారిష్ట శాంతయే ।
యద్యబోద్ధవ్య మఖిలం । తత్తద్భక్త్యా బ్రవీమ్యహం॥

ద్వా ద శా క్ష రి.

అస్యశ్రీద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య । అచలఋషిః । అవినాశఛందః । అభవో దేవతా । అమృతం బీజం । అప్రమేయాశక్తిః । అనుమాత్మా తత్వమస్యాది జ్ఞానరహిత కీలకం । అఖిల కాలేషు పరిపూర్ణమస్తి । మాయాసహిత మేతత్ప్రపంచం నాస్తీతి నిశ్చయ సిద్ధ్యర్థం ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్యా సః.

ఏతన్మిథ్యా = అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । శుద్ధవియత్ = తర్జనీభ్యాన్నమః కించిన్నాస్తి = మధ్యమాభ్యాంనమః । ఏతన్మిథ్యా = అనామికాభ్యాంనమః శుద్ధవియత్ = కనిష్ఠికాభ్యాంనమః । కించిన్నాస్తి = కరతలకరపృష్టాభ్యాం నమః॥

అథహృదయాదిన్యాసః.

ఏతన్మిథ్యా = హృదయాయనమః । శుద్ధవియత్ = శిరసేస్వాహా । కించిన్నాస్తి = శిఖాయైవషట్ । ఏతన్మిథ్యా = కవచాయహుం । శుద్ధవియత్ = నేత్రత్రయాయ వౌషట్ । కించిన్నాస్తి = హస్త్రాయఫట్ । ద్రష్టదర్శన దృశ్యాదిసహిత । అహంపదార్థరహితః భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః॥

అ థ ధ్యా న ం.

శ్లో॥ అచలమఖిలం చాద్య । సర్వలోకేషు పూర్ణం
సర్వాతీతం । స్వానుభూతావ గమ్యం
సర్వాబాధ్యం । సర్వకర్తృత్వశూన్యం
సర్వావేద్యం । సర్వరహితం నమామి॥
శ్లో॥ అవాచ్యం హ్యఖండం । హ్యలక్ష్యం హ్యబాధ్యం
హ్యసంగ్యం హ్యవేద్యం । హ్యచింత్యం హ్యరూపం

హ్యసాక్ష్యం హ్యనాద్యం । హ్యాతీతం హ్యనంతం
హ్యన్యద్ధంహ్యబుద్ధం । హ్యానామం నమామి॥
శ్లో॥ మృత్యుజన్మ భయదుఃఖవర్జితం
సర్వదృశ్య దృగ్దృష్ట్ర నాశనం
అప్రతర్క్య మతులం నిరామయం
అనుపమాన మచలం నమామ్యహం॥
శ్లో॥ నిత్య పూర్ణాయ సత్యాయ । నిశ్చలాయ నిరీహిణే
నిర్మలాత్మ స్వరూపాయ । నిర్గుణాయ నమోనమః॥
శ్లో॥ ఏతన్మిధ్యా శుద్ధవియత్ । కించిన్నాస్తీతి తేమయా
కృపయా పరమం ప్రోక్తం । భజేద్గే ద్వాదశాక్షరం॥

అ థ మ నుః.

సంస్కృ	మిధ్యా	శుద్ధ	వియత్	కించి	నాస్తి
తె	వృత్తి	బట్ట	బయలు	ఏమి	లేదు.

షో డ శా క్ష రి.

అస్యశ్రీషోడశాక్షరీ మహామంత్రస్య । నిరంజనఋషిః । నిరహంకారఃఛందః । నిరామయనిరాకాశో దేవతా । నిరావరణబీజం । నిస్త్రిగుణాశక్తిః । నిర్గుణప్రజ్ఞానరహితంకీలకం । నిఖిలకాలేషుమాయా సహిత భూతపంచకనిర్మిత, దశేంద్రియ, పంచప్రాణ మనోబుద్ధిసహిత, సూక్ష్మశరీర రహిత, సిద్ధ్యర్థం, షోడశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్యా సః.

నిర్మ్మలం అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । ఏతత్-తర్జనీభ్యాంనమః । జ్ఞానాచ్ఛరీరం - మధ్యమాభ్యాంనమః । నాస్తి - అనామికాభ్యాంనమః । కేవలం కనిష్ఠికాభ్యాంనమః॥ నిర్మ్మలమేతజ్జ్ఞానాచ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం-కరతల కరపృష్ఠాభ్యాంనమః॥

అథహృదయాదిన్యాసః.

నిర్మ్మలం - హృదయాయనమః । ఏతత్-శిరసేస్వాహా । జ్ఞానచ్ఛరీరం - శిఖాయైవషట్ । నాస్తి - కవచాయహుం । కేవలం - నేత్రత్రయాయవౌషట్॥ నిర్మ్మలమేతజ్జ్ఞానాచ్ఛరీరంకాస్తి కేవలం - హస్త్రా

యఫట్॥ సమ స్తనిరోహ్మహాయ, త్రైకాలేషు, మద్రహిత, నిశ్చరెహో సార్వభవస్సవరోమితిదశదిగ్బంధం॥

అథ ధ్యానము.

శ్లో॥ సర్వనిగమగుహ్యాం । శాశ్వతం సార్వకాలం
సకలదివిజవంద్యం । సర్వదిస్వార్ణమచలం
సకలభయనివారం । సర్వలోకాంతరస్థం
సకలమునిహృదిస్థం । సర్వదేశప్రశస్తం॥

శ్లో॥ నజ్ఞాతంపరవస్తురూపరహితం । నిస్తేజమమృతంసదా
నిశ్శబ్దం నిరుపాసనం నిరుపమం । నిర్దేశపూర్ణస్థితం
నిత్యాభ్యాసవివర్జితం విహితప । ద్వ్యాపారశూన్యంసదా
నిస్సంగం నిరుపాధికం నిరవయం । నిత్యంహృదింభావయే॥

శ్లో॥ ఆనందరహితోస్మి నిత్యమచలం । నిరాఘతనిరోఘతనిరింద్రియత్వం
నిర్మోహనిర్ద్వంద్వంనిరూపసత్యం।మహద్గురుంనిత్యమహంనమామి॥

శ్లో॥ నిరాలంబాయనిత్యాయ । నిర్మలాయనిరంజన
నిత్యశుద్ధాయబుద్ధాయ । వస్తుమద్రహితం నమః॥

శ్లో॥ నిర్మూలమేతదాజ్ఞానా । చ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం
షోడశాక్షరితత్ సిద్ధ । మిదంవస్త్వనిశంభజే॥

అథమనుః.

నిర్మూల మేతదా, జ్ఞాన, చ్ఛరీరం నాస్తి కేవలం.
మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరం యేమిలేదు.

దృష్టాంతం.

శ్లో॥ స్వప్నే ప్రతీయమానాని రూపాణిచ యథాతథా
కర్పూరదీపసంయోగం జ్యోతిరూపంయథాతథా॥

దృ॥ కలలోదోచిన శరీరములు యేలాగో ఆలాగే.

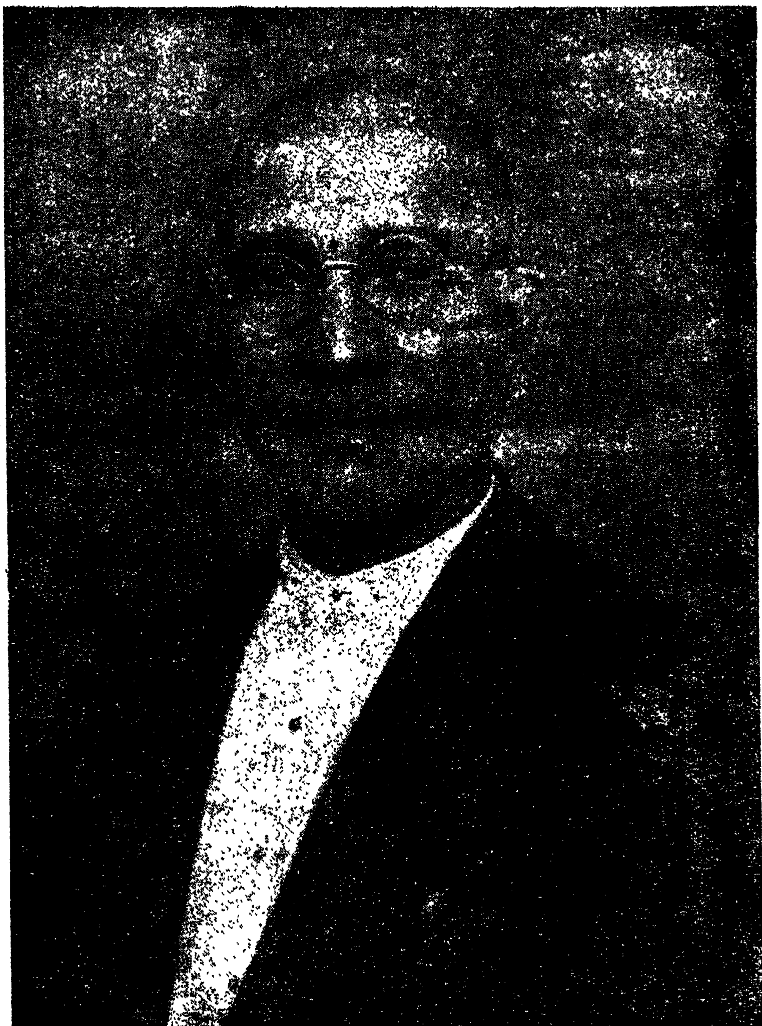
ద్రా॥ కర్పూరము కళికె కూడితే యేలాగో అలాగే.

శ్లో॥ ఇతి మంత్రసమాన్తైన । సాందీపగుర్వగ్రిణి
కృష్ణస్యమస్తకేనస్య । హస్తంతూష్ణీమ్బభూవహ॥

శ్రీసద్గురుచరణార విందార్పణమస్తు.

శ్రీ శివరామ దీక్షిత అచలగురు పీఠాధిపతులు

అచలర్షి

శ్రీ దయానంద స్వాముల రాజయోగి

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్ఠం షోడశి భావం స్వప్నదృష్టాంతములు.

౧॥ వేదాంత ప్రకరణము.

ప్రథమ కల.

శ్లో॥ అశరీరంసర్వదాస్తి । శరీరంరహితంసదా
అయమేవసదాముక్తి । అన్యదాభ్రమకారణం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే శిద్ధాంతమేశిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే సర్వం నావలన పుట్టియున్నది అని తనవంటివారితో చెప్పితే నమ్మివున్నారు.

పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది గనుక అచలం యేమి అనలేదు. చలించక సార్వకాలం వకటీరుగానే యున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే సకల అబద్ధాలు ఆడింది. యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చలం.

యిటువంటి చంచలస్వభావం గలది యేమిచెప్పిన చెలించి పొయ్యేవే కాని వకటైన పుట్టని చావని అచలం కావు.

చంచలం చెప్పినది స్థిరమని నమ్మేమాత్రమేకాని యీ గుర్తెరిగే శరీరంతోకూడా పోవాలి.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం చెప్పినది. యిటువంటి గుర్తెరిగే శరీరాలె నమ్ముచావిగాని.

పుట్టని చావని అచలం వినదు, చూడదు, అడుగదు, యెరుగదు, యెన్నటికి చలించదు..

యీా గుర్త్రరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేసి ఏమిలేక పోచుంది.

తనకు తానే స్వతస్సిద్ధం అయివున్న అచలానకు యే జోలిలేదు.

మధ్య వచ్చి మధ్య పొయ్యేది యీా గుర్త్రరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేశి యేమిలేక పోచుంది.

అచలానకు చంచలమైన శరీరానకు కొంచమైన సంబంధంలేదు.
సమస్తమైన మహత్తు యీా గుర్త్రరిగే శరీరానికేగాని
పుట్టని చావని అచలానకు వక్కటైన మహత్తులేదు.
అచలం గనుక రాకడలేదు, పోకడలేదు, సార్వకాలం వక్కటీరె.
యీా గుర్త్రరిగే శరీరంతో సంబంధం యీాషత్తులేదు.
దానికి అదే.
దీనికి యిదేకాని,

యీా గుర్త్రరిగే శరీరానకు పుట్టని చావని అచలానకు సమ్మంధంలేనిదే సమ్మంధం వున్నదని మూాలంలేని యీా గుర్త్రరిగే శరీరమే అన్నది.

సర్వకాలం వక్కటీరుగావున్న అచలం యేమి అనక వక్కటీరుగాన్తే వున్నది. యిందుకు అనుమానం యెవ్వరికి లేదు.

పుట్టని చావని అచలం యేమిచెయ్యదు అని అందరికి సమాధానమే.

యీా పుట్టి చచ్చే శరీరానకు అచలం మూాలం అని అనరాదు. అదిగాక మరివకటి అటువంటిది వున్నదని అనరాదు.

అందరు మూాలంలేని యీా గుర్త్రరిగే శరీరమే చేసిన శాస్త్రాలు వేదాలు నమ్మి అదే యిది యిదే అది అని అనుకున్నారు.

మూాలంలేని యీా గుర్త్రరిగే శరీరమే నానా మార్గాలు చేశి నాకు మూాలంలేదని వకవేళ కనుక్కుందురని వేదాలు, శాస్త్రాలు, స్మృతులు, సూత్రాలు, పురాణాలు, యితిహాసాలు అనేక కథలు చేశి యవ్వరికి యీా మూాలం తెలియకుండ కాడుబడజేశి తాను చేశినవి

తనంత వారికె చూపుకుంచు యన్నటికీ భ్రాంతి తీరకుండ తానే ముందరబడి అచలాన్ని స్మరించక చలమె స్థిరమని మరెకొందరు నమ్మక పోయేరని శరీర మబద్ధం నేను నిబద్ధిఅని కల్పించి మరివక పేర్మప్రకారం నేను శరీరం వక్కటేఅని కొందరితో అని నేను వేరే నాకంటె వేరు యీశ్వ రుడు వున్నాడని తాను చేసిన శృతులు ముందరపెట్టుకొని కీచులాడు కుంచు యిది నిబద్ధి అది అబద్ధం అనుకొంచు సార్వకాలం యీ గుర్తె రిగే శరీరం నేను అనుకొంచు వివేకం అవివేకం అని నిబంధన చేసు కుంచు గురువు దేవుడు నేను వక్కటే అని తెల్సుకుంచు యిది యాలా గంటే మహాకఠినం మహారహస్యం అనుకుంచు.

నేను యీ గుర్తెరిగే శరీరమే

దేవతా యీ గుర్తెరిగే శరీరమే

నీవు యీ గుర్తెరిగే శరీరమే అని చమత్కారాలు చేసి చూపి

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చేసిన గ్రంధాలు పుస్తకాలు వినుపిస్తు అన్యోన్య సంతోషపడుకుంచు కొన్నాళ్ళకు తాను దేవతా యేమి లేకపోతె అపుడు గాఢనిద్రలో మునిగిపోయినట్లు పోచాడు. యింతేగాని వున్నది వున్నట్లు పడకపాయ.

మూలంలేనిది యిదియని తెలియకుండ అందరు గుర్తెరిగే శరీ రానకు కారణం వున్నది అని భాష్యాలు చేసినారు. గనుక పుట్టని చావని అచలం వారుకారు. మంది కాకుండాకూడ మధ్యన అరికట్టినారు.

భాష్యాలనే తాళ్లతో యీ గుర్తెరిగే శరీరాన్ని కట్టివేసినారు.

తనకు యెపుడు సమాధానం అయితే అపుడే తాళ్ళతోగూడ మునిగి కొంతసేపటికి మరి తేలుచుండి మరిమరి సకలమైన చమత్కారాలు చేస్తుంది. యింతేకాని,

గురువు కావలెనని కోరదు.

తన మతం తనకే సమ్మతంకాని యే మతం నమ్మదు.

భూమండలములో శరీరము లేనివారు వున్నారని యెవ్వరు యెరు గరు. చెప్పిన నమ్మరు. తనకు శఖ్యమేకాదు.

అందుకే భ్రాంతిలేని గురువు దుర్లభం. అందరివలె నుంటాడు. గనుక నమ్మిక వుండదు.

విడిచినవారు, దొడ్డవారు, చేసినవారు, మరిదొడ్డవారు.

అందరివలె వుంటే అందఱివంటివాడే అనిపిస్తుందిగాని శరీరంలేని వారు అని అనిపించదు.

అత్యంత గురు సాంప్రదాయము లేనివారుగనుక యీ గుహ్యం అద్వైత సిద్ధాంతం వంటిదికాదు. యదేకాకుంటే యే సిద్ధాంతానకు మూలం లేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము సకల సిద్ధాంతాలకు మూలం.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు సమస్తమైన లీలలు అనుభవింపబడుచున్నవి.

రెండోదానిచేత అనుభవింపబడదు.

అనుభవించేవాడు వక్కడేగనుక అంతబ్రహ్మానుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వక్కటేగనుక అనుభవం చేతనే అనుభవింపబడుచున్నవి. గనుక అంతబ్రహ్మానుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు అనుభవము.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమి లేదు అని యెపుడు వింటే అపుడే పుట్టని చావని అచలం స్వతస్సిద్ధమై సకల దేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సర్వకాలాలయందు జ్ఞానకర్మాలు యెరుగక తనకుతానే వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సంతతం సర్వకాలం అభ్యాసము చేసిన వక్కడైనా బాధవుండదు. వున్నదే వున్నది.

గద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
వేదాంతప్రకరణం ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

ద్వితీయకల

౽ ప్రకృతిపురుష సంయోగ నిరసన ప్రకరణము.

శ్లో॥ త్యజధర్మమధర్మంచ । ఉభే సత్యానృతంత్యజేత్
ఉభే సత్యానృతేత్యక్త్వా । ఏవంత్యజదితంత్యజేత్ ॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగె శరీరం యేమిలేదుఅని విచారించు కే అచలం స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. నీకు యేమికావలె.

శిష్యు॥ రాకడ పోకడలేనిది సార్వకాలం వొక్కటీరుగా వున్నది. మొదలు కొన లేనిది పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమైయున్నది సూచన కావలె.

గురు॥ సూచన చేస్తాగాని మళ్లి అడుగవుగదా ?

శిష్యు॥ మళ్లా అడుగ. నే నేమైన చదువుకున్న మగవాన్నే. నాకు యిదిమాత్రం సూచన అయితె సరి.

గురు॥ నీవు యేమి ?

శిష్యు॥ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను.

గురు॥ యిపుడు యేటీరుగా అడిగినావో ఆటీరు వున్నదో లేదో అసి సంశయము లేదుకదా ?

శిష్యు॥ కోటిమార్లకు వున్నది.

గురు॥ అట్లైతే అటువంటి దానియందే నీవు వున్నావు ?

శిష్యు॥ సరే సరే పట్టుగావున్నది.

గురు॥ కోటిమార్లకు వున్నదిగదా ?

శిష్యు॥ కోటిమార్లకు వున్నది. నాకు యేమి విచారంవున్న యేమి లేదు కొనకు యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే కాదు. యిపుడు కలలో వచ్చిన యేనుగులు మేలుకుంటె యేలాగో ఆలాగు యిపుడైతే సర్వకాలం వున్నది. అది లేక సముద్రమువలె వక్కటీరుగా వుండవలె.

శిష్యు॥ యేమి అయితే అది యేమి లేదు కేవలం అచలమే. సార్వకాలం వక్కటీరే. వ్యవహార. యాలాగు యవరికె యేమి అన్న ఆశ్చర్యం యిది?

గురు॥ ఆశ్చర్యమనేమే యేమిలేదనేటందుకు యేమిలేకపాయ.

శిష్యు॥ యిక యాలాగు అన్న యిది అంత ఆశ్చర్యం. యిది గురుస్వామికే తెలియవలె. అనరాదుగాని వారికె శక్యం కాదు. బహు కఠినం.

గురు॥ అటువంటివారితో కూడ వుండి చూడవలె

శిష్యు॥ చూచిన శక్యం కానట్టె వున్నవి అన్న అందుకే బ్రహ్మ విద్య అతిసులభం అతికఠినం స్వామి నాకు స్వభావమైన శరీరం అనే ప్రశయంవుండే.

గురు॥ కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యాలాగు తనకు తానే యేమి లేదనే దృఢమో ఆలాగే.

శిష్యు॥ నీ సూచనచాత మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం ఆలాగు అయనా సార్వకాలం వక్కటీరే.

గురు॥ సరేకదా.

శిష్యు॥ సరే సరే.

గురు॥ శాభాసు చదువుకున్నవారికంటే నీవు దొడ్డదానవు. యీలాగు వుండవద్దా అమ్మా యిషువంటివారు యేలాగుఅంటే ఆలాగు నడువరుకదా. యిది ప్రమాణమని నడువరుకదా.

శిష్యు॥ అయ్యా యెన్నటికి యేది మూలమో అదే కలలో యేనుగ మేలుకొంటె యేమిలేదని తనకుతాను దృఢంవున్నట్టు మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢం అయ యేదెవున్నదో అదే వుండే యిక ముచ్చట వద్దు చాలుచాలు యెక్కడ ముచ్చట. అదే అందుకు మూలం యేమిలేదుఅని శీగ్గువుండవలె వున్నదికే అదే వున్నది. అంటె వుండిపోయె. వున్నది వున్నట్టు సూచన అయినవారికె ముఖం చెల్లదు. మునుపటివలె చెలావణిలేదు. చెల్లని రూపాయవలెనే రాగిరూపాయిపాటిదికాదు యిందుకు అనుమానం లేదు అన్ని అబద్ధాల

పుస్తకములవలె అలాగుకాదు. యిది ఆపాటిదికాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు బదులులేదు. పుట్టని చావనివానికీ బదులు లేదు. యీలాగు వుండవలె గురు సాంప్రదాయం

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
ప్రకృతి పురుషసంయోగ నిరసన ప్రకరణము
ద్వితీయోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురువేనమః

తృతీయ కల

3. శివశక్త్యాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ సర్వశూన్యంమహారూపం । జన్మశూన్యఃస్వభావతః
జన్మభావేనమృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణస్వభావతః॥

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. ఆ సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము. కలలో వక స్త్రీ వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని అడిగె యెవ్వరయితె యేమిఅనె.

శిష్యు॥ యేమిలేదుగాని అయ్యా నేను యేమిలేదుఅనె.

గురు॥ అందుకే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరంయేమిచేసినా ఆవ్వి యేమిలేదు.

సార్వకాలం మొదలు కొనలేని అచలం వృక్షదిగదా దానికి వుత్పత్తి లేదు స్థితిలేదు లయంలేదు సర్వకాలం వకటేరె. యిది నమ్మినవారికి భ్రాంతి యెన్నటికి లేదు. యెవ్వరికి అనుమానంలేదు. నిబద్ధి అను వారులేరు అబద్ధం అనేవారు లేరు. శూన్యం కాదు నోయి శిష్యుడా కలలో యేనుగ వచ్చి కొంతసేపు వుండి మేలుకొంటె యేమిలేదుగదా.

శిష్యు॥ నిబద్దే యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వచ్చింది. కొన్నాళ్ళువుండి కొనకు యేనుగవలెనే యేమిలేదు.

పుట్టని చావని అచలం మొదలుకొనలేక సకలదేశాలయందు సార్వ కాలాలయందు సవస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్న దిగనుక ప్రయత్నము యేమిలేదు. అదే అచలం చలించనిది గనుక గురు వాక్యం మరువకు,

శిష్యు॥ యేది గురువాక్యం ?

గురు॥ మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యిందుకు సందేహంలేదు. యిదే కోటిమార్లకు సత్యం నాకు వక్కటైన సాధనం చెయ్యండే తనకుతానె స్వతస్సిద్దమయివున్న దాన్ని సూచన చెయ్యండి అనె. యింత అనగానే నూరు దొమ్మరగడల యెత్తు యేనుగ చౌడ్లాలతోగూడవచ్చె. దానిమీదనే పెద్ద చెరువు రాజ గుర్రాలు అనేక పిరంగులు తోపులు తుపాకులు అనేకమయిన ఆడవాండ్లు దానిమీద చిన్నచిన్న యేనుగులు దానిమీదనే వంటలు భోజనాలు నిత్యం నూరువేలపుట్ల శనగలు పదివేలమంది ఆడవాండ్లు లెస్సకాళ్లు లేకుండచేసి పెద్దగానె పట్టాపరచి ముందరపోస్తే మూడు ఘడియలకు ఫలహారంచేశేది. చేశినతరువాత తూర్పు సముద్రంనద్దికి తోలుకపోతె వక్క బొట్టు లేకుండ పీల్చేది. మళ్లి తోలుకవచ్చి పదివేలమంది యినుపగొలుసులతో కట్టివేసి లక్ష చెరుకు మోపులు వేస్తె తినుకుంచు వుండేది. యీ గురువుగాబర అయ్యి చూస్తువుండే. వుండంగానే ఆడది వచ్చి అయ్య శీఘ్రంగా పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. నాకు శీఘ్రంగ సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు॥ చేస్తె యేమి అనె.

శిష్యు॥ దాన్ని వుండజూచి సకలభ్రమలకు మూలమైన యీ గుర్తెరిగె శరీరాన్ని విడిస్తె శరీరంలేని అచలమే వుంచుందిఅనె.

గురు॥ అంటె యేలాగు విడుస్తావు అనె.

శిష్యు॥ అది వున్నది అని నమ్మిక అయితే సరే. యిది తనకై తానే లేకపోచుంది.

గురు॥ నీకు నమ్మికలేకుంటె యేలాగు అనె.

శిష్యు॥ అది పుట్టని చావనిది అయితె యిషువంటి మూఢులకు సంశయంవుండదు.

గురు॥ విను పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కటీరుగానే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకమునుపు వున్నదియేమి.

శిష్యు॥ యేమి అన్నైతే కనుక్కొంటి.

గురు। కనుక్కొంటే మళ్లీ సూచన చెయ్యుమా.

శిష్యు॥ యిషువంటి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలు అనేకకోట్లు రాని పోని దానికి యేమి భారంలేదు అదే.

గురు॥ అంటే.

శిష్యు॥ సార్వకాలం అచలమే.

గురు॥ అలైతే సరే.

శిష్యు॥ అయ్యా మీరు యెంతవారు అని అంటె.

గురు॥ నేనేమి నాకంటె యధికం యీ యేనుగ చూడు అనె. అంటువుండగానె అనేక యుద్ధం ఆయె. అయితె యక్కడిది అక్కడనే అడ్డంపడె.

శిష్యు॥ అయ్యా మీరు సూచన చేసిన అచలం వక్కటీరుగానే వున్నది గద అయ్యా పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక ఘట్టిగా వున్నది అనె.

గురు॥ అలైతె సరేకాని వక్క కార్యం వున్నది అనె.

శిష్యు॥ చెప్పండి అనె.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనె అంటే.

శిష్యు॥ యిందుకు సమాధానపడి సత్యం సత్యం అనె. తపుకుల కోటి నాల్గుకోట్ల మొహరీలు తెచ్చి ముందరపెట్టంగానే యీ గురువు మేలుకొనె. మేలుకొంటె ఆ యేనుగ యేమిలేదు ఆడది యేమిలేదు.

మొహారీలు యేమిలేవు యప్పటి అచలమనె గురువువుండె ఆయనా పుట్టని చావని అచలం గనుక యాలాగు వుండవద్దా. ఆడది అయినాగాని శాబాసు ఘుట్టిదానవు. ఆయేన్గది గొలుసు అయినాలేదు. ఆ లద్ది అయినాలేదు. తిన్న శనగలు యేమాయెనో తాగిన నీళ్లేమాయనో అదివున్న స్థలమైన చూతామంటే యేమిలేదు. అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని రాద్ధాంతం. రాద్ధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
శివశక్త్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
తృతీయాధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

చతుర్ధకల

౪. విద్యా విద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ వ్యాప్యవ్యాపకతా మిధ్యా। సర్వమాత్మేతిశాసనాత్
ఇతినిర్ధాదితంశ్రుత్వా। బృహదారణ్యాసంస్తయా॥

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. ఆ శిద్ధాంతమే శిద్ధాంతము.

కలలో వక్క స్త్రీ వచ్చి వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని అడిగితె.

గురు॥ యెవరైతె నేమిఅనె.

శిష॥ యేమిలేదుగాని అయ్యా యక్కడజూచిన యేమిలేదు మీరు వక్కరేవున్నారు యేమి అని నాకు సంశయం అనె.

గురు॥ నాకు యేమి శంక నీవు వున్నావుగదా అనె.

శిష్య॥ నేను యిపుడు వస్తి నేను రాకమునుపు వక్కరు యాలాగు వున్నారో అని నాకు సంశయం అనె.

గురు॥ పుట్టినదానికెల్లా భయంకద్దు అనె.

శిష్యు॥ అట్లైతే పుట్టని చావనిది వున్నదా అనె.

గురు॥ అది వుండగానే భయంలేకవున్న నేను సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వకటీరుగావున్న.

శిష్యు॥ అట్లైతే అది నాకు సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు॥ అది నమ్మేవారు దుర్లభం యవ్వరు పుట్టని చావనిది వున్న దంటే నమ్మరు.

శిషు॥ యిషువంటి మూలంలేని శరీరం నమ్మకుంటె లేకపోదు గదా.

గురు॥ వుండగానే యేమి మీవంటివారికి సూచన చెయ్యంగానే నమ్మిక కద్దు యీ పుట్టనిచావని అచలం యెవ్వరికి కావలె.

శిష్యు॥ శీఘ్రంగా చెయ్యండి అనె.

గురు॥ అట్లైతే విను నీవు యేమిఅనె.

శిష్యు॥ నేను యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరాన్ని అనె.

గురు॥ నీ నిర్ణయం మొదలు చెప్పనా పుట్టని చావనిదాని నిర్ణయం మొదలు చెప్పనా అనె.

శిష్యు॥ నా నిర్ణయం నేను యెరుగుదు. నేను అనేక నిర్ణయాలు చేసిన మీరు కావలిస్తే చూడండి అని కృష్ణావద్దనుంచి గోదావరి దాక యంత వెళుపో అంత వెళుపుది తాటికమ్మల పుస్తకం తెచ్చి ముందర పెట్టి విడిచిచూస్తే ముత్యాలవంటి అక్షరాలు నూరేశి పంక్తులు వకటైన అబద్ధంలేదు. స్త్రీ లింగాలు పుల్లింగాలు నపుంసకలింగాలు తప్పకుండా విశేష్యము యెలాగో అలాగే విశేషణము తప్పకుండ వున్నవి. యిది అబద్ధం లేని ప్రతి అంతది శ్రీ తాళపు ఆకులది రెండవది తెచ్చి ముందర పెట్టి విడిచిచూస్తె అక్షరాలు లెస్సలేవు. అంత అబద్ధాలతడక స్త్రీలింగందగ్గర పుల్లింగం, పుల్లింగందగ్గర నపుంసకలింగం యేమీ లెస్సలేదు భూతుల తడక.

గురు॥ సరే చూస్తి వక పుస్తకంలోని బద్ధులు రెండో పుస్తకంలో

అన్ని అబద్ధాలు లెస్స అదే రెండు నీవే వ్రాశినావు. ఒక పుస్తకములో అబద్ధాలు యేమి రెండో పుస్తకంలో నిబద్ధాలు యేమి.

శిష్యు॥ నాకే మూలంలేదు. వాటికేమి మూలము అనె.

గురు॥ సరే అప్రమాణికురాలవే.

శిష్యు॥ నేను వున్నంతసేపు ప్రమాణం రెండూ కద్దు. మీవలె పుట్టనిచావని జాడ తెలిస్తె రెండోది యేమిలేదు అనుకోండు. నేను మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అయివున్న పుట్టని చావనిదిగనుక మీరు శరీరంలేనివారు నాకు మూడుతిప్పలు అని కొందరు నావంటి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అయివున్నారు. కాని నాకు రెండు శిష్యలువుంటె వుండేసె ప్రకరంటె యేమిలేదు. అదేలాగు వచ్చినా వున్న కొనకు యేమిలేదు. అందుకే కలలోవచ్చి కొంతసేపువుండి మేలుకుంటే యేమిలేదు. అందుకే రాకడా యెక్కడనుంచో అది యెవ్వరికి తెలియదు మూలములేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కొన్నాళ్ళువుండి కొనకు చూడంగానే యేమిలేదు. స్వప్నంలో శరీరం మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అందుకే పుట్టని చావనిది మొదలుకొన లేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువుల యందు సార్వకాలం చలించక వక్కతీరుగానే వున్నది నాకు సూచన చెయ్యవయ్యా.

గురు॥ నీవు అందులోనేవున్నావు.

శిష్యు॥ యేమి నేను అందులోనేవున్న యిదేమయ్యా ఆశ్చర్యము. అటైతే మళ్లా చెప్పండి.

గురు॥ పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం ఒక్కతీరుగానే వున్నది.

శిష్యు॥ యింతేకదా యిది అవునోకాదో అని గాడిదవంటి మని షికి అయినా సంశయం వుండదు. అది లేదు లేదు అని కోటిమార్లు అన్నా లేకపోదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది వున్నది

షోడశి భావం స్వప్న దృష్టాంతములు.

అన్నా యేమిలేదు. కలలో యేనుగ మేలుకుంటె యేమిలేదని తెలిసినట్టు యేలాగు నిశ్చయమో అలాగే పుట్టని చావని అచలాన్ని సూచన చేశి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పితె భ్రాంతిరహితం అయిపొయ. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదుఅని దృఢం వుండడమే. విచారనకు ఫలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంతోటి కావలెననుకొన్న యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేకపోవడమే విచారము నకు ఫలం. మాటిమాటికి కలలో శరీరం మేలుకొంటే యేలాగో అలాగే ద్రుష్టాంతం వుండవలె. అదియిది వక్కసారే వచ్చి అది యేమిలేకపోతే ఇది వెనకచిక్కి పెండ్లాడి సంసారి అనుకుంచు వున్నది. దానికంటే ఇది మరీ మాయలది దీనికి ఆసరా లేకవున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాను యేమిలేదు. లేకపోను యేమిలేదు. యిన్నియేల మూలములేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని అనుకుంటే చాలు. యే ప్రయత్నం పట్టదుగనుక స్వతస్సిద్ధమై సార్వకాలం వక్కతీరే యిషువంటి గురుసాంప్ర దాయమే భ్రాంతిరహితమైనది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది కాదు లేకపోయినదికాదు. అందుకే భ్రాంతి వున్న దానికి యేమిలేదు. అంటే వక్కటైనా వుండదు. కలవచ్చిన శరీరానకు అనేక భ్రాంతులు వుంది. మేలు కుంటే యేమిలేదు. కొన్ని వుండి కొన్ని పోయినవిగావు. అలాగే యీ మూలములేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదుగనుక అంతకంటె యెక్కువలేదు.

గురు॥ మా గురు సాంప్రదాయం అషువంటిది.

శిష్యు॥ సరే కాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకు శీఘ్రంగా వుత్పత్తి స్థితి లయం లేనిదానిజాడ చెప్పండి అనె.

గురు॥ అనంగానే నీకంటె నాకు మరి తీవరంవున్నది విను నీవు పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్నదానియందు వున్నావు.

శిష్యు॥ అట్లైతె సరే యిది వున్నదో లేదో అని నాకు అను

మూలం లేదు. నేను వున్నది అన్నా వున్నది నేను లేదు లేను అన్న వున్నాను. యిగ నాకు ముందరి ముచ్చట చెప్పండి.

గురు॥ కలలో యేన్గ మేలుసంటే యేలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తైరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యిసు చెప్పకండి నేను మరుక మరెపకటి నాకు పట్టదు.

గురు॥ యింతేచాలు నీకు సమాధానమైతే మల్లి సూచన చెయ్యనా.

శిష్యు॥ సూచనకు మూలంలేదు పరమార్థపు ముచ్చట వడిస్తె చాలు.

గురు॥ ఘట్టివాడవే శాబాసు నీవంటివాన్ని యెన్నడు చూడలేదు. యీలాగు వుండవలె.

శిష్యు॥ అట్లైతె సరే. మూలంలేని యీ గుర్తైరిగే శరీరంవచ్చె. మునుపటిదో మరొకటిదో యేది అయితేనేమి మునుపటిదానికి మూలం యేమిలేదు, యిక కోట్లకొద్ది వచ్చినా మూలం యేమిలేదు మనకేమి భయం. శరీరంలేనిది మొదలుకొనలేక రాకడాపోకడలేక సకలదేశాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించకవున్నది. సార్వకాలం వక్రతీరే మూలంలేని యీ గుర్తైరిగే శరీరం వున్నా యేమిలేదు. చచ్చినా యేమిలేదు సార్వకాలం శరీరం లేకనేఉన్నది చలించకవున్నది.

గురు॥ సరే శాబాసు యీలాగు వుండవద్దా.

ఆ యి ద వ క ల

శిష్యు॥ మూలంలేని యీ గుర్తైరిగే శరీరంవచ్చి పుట్టపి చావనిది పుట్టి చచ్చెదానిని లోపల వున్నదా బయటవున్నదా అని అడిగె.

గురు॥ నీవు చెప్పుమా.

శిష్యు॥ నాకు లెస్స తెలియదు. నాకు నేనేకాని పుట్టనిచావని దాని జాడ యెరుగ.

గురు॥ నీవే పుట్టనిచావని వస్తువవు కావుగదా.

శిష్యు॥ నేను యెందుకు అవుచ నాకు మూలంలేని మీాకే యెరుగుదురు.

గురు॥ రాద్ధాంతంగ ఏచ్చేది వున్నంతశేపు వుండేది కలలో పెద్దపులి వలెనే మేలుకుంటె యేమిలేదు. మూలంలేని యీా గుర్తెరిగే శరీరం పుట్టని చావనిదాని దరిశనం గురుమూలంగా సూచనకాంగానే యేమిలేదు యేనుగుకు సింహం స్వప్నమందు వస్తె యేలాగు మరణమో అలాగే.

శిష్యు॥ మూలంలేని యీా గుర్తెరిగే శరీరానకు పుట్టని చావనిది యెక్కడవున్నదో యెటువంటిదో దాన్ని సూచన చెయ్యండి చెప్పేనంతలో కనుకుంచ.

గురు॥ అల్లైతె కనుక్కో నీవుయేమి.

శిష్యు॥ మూలంలేని యీా గుర్తెరిగే శరీరమే నేను.

గురు॥ యింతేనా నీకు యేమయినా పేరు వున్నదా.

శిష్యు॥ యింతేకాని వెనుకటి ముచ్చట యేమి చెప్ప మీాముందర యేమిచెపుకున్న మన్నించరు

గురు॥ ఛీ అబద్ధాలలో యేమిలేదు చచ్చినటు విను.

శిష్యు॥ దయ చెయ్యండి అనే.

గురు॥ యిపుడు నీవు యెక్కడనుంచి వచ్చినావు.

శిష్యు॥ నాకు మూలం యేమిలేదు.

గురు॥ మరల యెక్కడకు పోచావు.

శిష్యు॥ యేమయినా వున్నంతసేపు నా ప్రభావంతోచినా యేమిలేదు. మధ్యవచ్చి యీాలాగువున్న పుట్టని చావనిదాన్ని కనుక్కోవలెనని యిచ్చ పుట్టింది యిక మీాకాళ్లు మొక్కుతా వెనకటి పుస్తకాల ముచ్చట తేకండి అవి నేనేచేసిన. నాకే మరల ముచ్చట చెప్పితెరి అవ్వి ఆలాగే వుండనీ.

గురు॥ అల్లైతే సూచన చేతునా.

శిష్యు॥ చెయ్యండి.

గురు॥ పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్కటీరుగా వున్నది. సకల దేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్నది నీవు దానియందు కూర్చున్నావు అది నీవు కావు నీవు అది కావు నీకు దానికి కొంచమైన సంబంధంలేదు.

శిష్య॥ సరేకాని యిఘు నా వర్తమానం యాలాగు.

గురు॥ కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే.

శిష్య॥ నాకు లెస్స చెపుము సూచన చెయ్యంగానే తెలియవలె.

గురు॥ అయిన విను మేలుకుంటే కలలో చూచి గుర్తెరిగినావా లేదా.

శిష్య॥ గుర్తెరిగినా.

గురు॥ ఆ యెరుక నిన్ను గుర్తెరిగిందా లేదా.

శిష్య॥ గుర్తెరిగింది.

గురు॥ యిపుడు వున్నదా లేదా.

శిష్య॥ యేమిలేదు మహా మొద్దువు అన్నావునగే.

గురు॥ ఆలాగే గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్య॥ యెక్కడపాయెనో చూతామంటే.

షష్టమకల

శిష్య॥ మళ్లా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలోవచ్చె వచ్చి గురుస్వామి మీరు నాకుమూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరంలేకుండా శరీరం లేక సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వుండి మరల పుట్టుక చావు లేక మొదలుకొనలేక సార్వకాలం వక్కటీరుగా వుండేది సూచన చెయ్యండి చేస్తె నరకస్వర్గమనే శరీరాన్ని విడిచిపెట్టుతా అనె.

గురు॥ మునుపు నీవు కావిలెనంటె వచ్చిందే.

శిష్యు॥ అయ్యా నేను యెన్నడూ అనుకోలేదు నడుమంత్రాన తనకుతానే వచ్చింది.

గురు॥ అట్లె విచారిస్తె యీ గుర్తెరగె శరీరానకు మూలం యేమి.

శిష్యు॥ నేను యీ వచ్చిన నాటనుంచి యేదయిన వక చింత కాకేపయిన స్వాస్తతలేదు వున్నంతసేపువుండి దరిజేరుదామంటె నాకు నచ్చేటపుడు మూలం యేమిలేదు. పోదామంటె వుండేటందుకు స్థానం యేమిలేదు. నాకు బ్రతుకువున్నంతసేపు చచ్చినట్లు పడివుండవలె లేని సమయంనస్తే నేను ఏమిలేదు. రెండోది ఏమిలేదు. కేవలంఅంధకారమే.

గురు॥ నీవు వున్నావుగనుక అంధాకారమని నీకేయెరుక నేను యేమి లేదు. నాకువెనుక యేమిలేదు. ముందర యేమిలేదు.

శిష్యు॥ నీవులేవు నీమాటయేమిగాని నాకు శాంతిలేదు. యేదయిన వండి ఆసరాదొరికితె నాకుస్వస్థత లేకుంటే భ్రాంతిపోదు.

గురు॥ అట్లైతె నీకు భ్రాంతివున్నదే నీవుయేమి.

శిష్యు॥ నేను మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంను.

గురు॥ నీకు యేమికావలె.

శిష్యు॥ యిషువంటి వనేకకోట్లువచ్చిన వున్న యేమిలేకపోయినా చలించక యుండేదికావలె.

గురు॥ సరె మంచిమాట నీవుకావలెనంటె సూచనచేస్త కనుక్కో మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరానకు మూలం యేమిలేదుగదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరం కొనకు యేమిలేదుగదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ యెక్కడపాయ.

శిష్యు॥ యేమిలేనిది యెక్కడనుంచివస్తుంది యెక్కడిక పోతుంది.

గురు॥ సరెసరె అట్లైతె నీవుయేమి.

శిష్యు॥ యేమిలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంను నేను.

గురు॥ సరె సూచనచేతు.

శిష్యు॥ చెయ్యండి.

గురు॥ పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సార్వకాలాలయందు చలించక సార్వకాలం వకటీరుగానే యున్నది. యేమిలేని యీగుర్తిరిగే శరీరం అయివున్న నీకుదానికి యీమాత్రం సంబంధంలేదు. నీతోలి దానికిపట్టదు. దానిజోలి మనకు అవశ్యంకావలే. అది మనస్సుకు పడకుంటె మనస్సుకు శాంతిలేదు. యిక సరేనా.

శిష్యు॥ యిఖనేను యేమిఅడుగ నేను అందులోనేవున్న దానికి బదులులేదు నావర్తమానం నాకేతెలుసు.

గురు॥ యేమితెలుసు.

శిష్యు॥ మునుపు నాతో చెప్పినట్టె మళ్లా చెప్పు.

గురు॥ మూలంలేని యీగుర్తిరిగె శరీరం యేమిలేదు. పుట్టని చావనిదేవున్నది. మూలంలేని యీగుర్తిరిగే శరీరం వున్నదాన్ని కను కోకనివుంటె బాధ. వున్నదానికి శరీరమేలేదు యేమిలేని యీగుర్తిరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ బాధయెవ్వరికి బాధలేకపోవటం యెవ్వరికి.

గురు॥ శాబాసు కనుక్కొని వకటదృష్టాంతంచెప్పు.

శిష్యు॥ నిద్రలో వెయ్యి యేనుగులువుండి మేలుకుంటె యేమి లేదు. ఆలాగే పుట్టనిచావనిది రాకడపోకడలేనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వకతీరుగావున్నది. సూచనకాంగానే యేమిలేని యీగుర్తిరిగే శరీరం యేమిలేదు.

గురు॥ శాభాసు మరిదొడ్డవాడవు.

సప్తమకల

మళ్ళాకలలో వకసన్యాసివచ్చె వెంటనే పెద్దపట్టెనామల అయ్యావారు పుస్తకం చంకపెట్టుకునివచ్చె తరువాత అద్దకపు బట్టవేసున్న మనిషి వచ్చె అషువంటి ఆయనే ముసలి ఆయనవచ్చె వీకిని చూతామని వైసు పకీరువచ్చె.

ప॥ వీరునల్గురు నాలుగువిధాల పెట్టుకున్నారు.

ప॥ మీకు మీరేపెట్టుకున్నారా మీకు యెవ్వరయినా చెప్పినారా అని అనుచు వీభూతి చెమటకు తడిసిపోయిందిగనుక అతను మనవలె నున్నాడు. యీాయన మన మతమువారె అనుకొనె అనుకొని నెత్తి చూచె కొమ్ముచూచె చూచి మనసంబంధమే అనుకొని మీకులంయేమి అని అడిగె.

శం॥ నాకు కులంలేదు గోత్రంలేదు అనె.

ప॥ లేదని నీకేయెరుక నీకు మరివొకడు యెవ్వడయినా చెప్పినారా అని అనె.

శం॥ నాకు చెప్పెవారు యెవ్వరు నాకంటె వేరె యెరుకలేదు. నేనె అందరిలో వుండి యెరిగేవాణ్ని నేనే నేను సమస్తనిర్నయాలకు కర్తను నేనునెనే అనె.

ప॥ అయ్యవారిని నీవేమయ్యా అనె.

రా॥ వారలు నీవు యేమి నిర్నయంచేశినావయ్యా అనె.

శం॥ నేను నిబద్ధ శరీరం అబద్ధం అంటే [లేదుఅనుట].

రా॥ అట్లైతే పుట్టిందిసివా శరీరమా.

శం॥ శరీరమే నాకు పుట్టుకాలేదు చావులేదు. సార్వకాలం వకటే.

ప॥ నీవు చెప్పవయ్యా అయ్యవారు.

రా॥ సరెకాని నేనువేరు శరీరంవేరు అన్నాడు.

శం॥ వారు మేము నేను శరీరంవకటే నన్నువిడిచి శరీరంవుండదు శరీరంనువిడిచి నేనువుండ నాలోకలసి శరీరంవున్నది. శరీరంలోకలిసి నేను

వున్న యింతేకాని రెండూకావు వక్కటికాదు శిలాప్రతిమ యేలాగో అలాగే పకీర అయ్యావారుని అడుగుమా వ్యవహారంచేసేది శిలాప్రతిమ నా అడుగుమా.

రా॥ మాసిద్ధాంతం వొకటికాదు రెండుకావు విశిష్టం పకీరా వ్యవహారం అడిగితివి మీవార్ని అడుగు.

ప॥ వారు మావారాయేమి.

రా॥ యేమయిన యెక్కువ తక్కువ జుట్టులేదు జంధ్యాలులేవు.

ప॥ అదియేమయ్యా అనె.

శం॥ వ్యవహారం నీవుచేస్తావా శరీరంచేస్తుందా అంటె.

రా॥ నేను యేమిచేస్త క్రియాశూన్యుడను అకర్తను అభోక్తను నేను యేమిచెయ్య అన్ని దేహధర్మాలె దేహమె చేస్తుందిఅనె అనంగానే.

ప॥ పకీరునవ్వి నవ్వి ఆద్దకిపుబట్టవంటి మనిషి నీవేమయ్యా అనె.

మ॥ ఛీ శరీరం యేమిచేస్తుంది సకలవ్యవహారాలకు కర్తను గుర్తెరిగేవారిని "జ్ఞాత్వాకర్మాణి కుర్వంతి" అని వున్నది. సమస్తమయిన వ్యవహారాలు నేనేకాని స్వతంత్రుణ్ణికాను.

ప॥ నీకంటెవేరు మరివకరువున్నారా.

మ॥ వున్నారు.

ప॥ గురువును యెరిగినవారా యెరుగనివారా.

మ॥ యింత మాసిద్ధాంతం.

ప॥ ముసలిమనిషి నీదేమయ్యా.

వే॥ నీవు నిబద్దె సరీరంనిబద్దె అనె.

రా॥ నేనునిబద్దె శరీరంనిబద్దె నేనులేనిది శరీరంచెయ్యదు శరీరంలేనిది నేనుచెయ్య గుర్తెరిగే నేను జ్ఞానం శరీరంచేసేది కర్మ జ్ఞానంనిబద్దె కర్మాలునిబద్దె ద్వైతంనిబద్దె అద్వైతంనిబద్దె అనె.

ప॥ పకీరువచ్చి మీరు యెక్కడికి పోతారు అనె.

వే॥ మేము నల్గురము నాలుగుబాటలవారం మాకు దోమిపప్రిదెమో జరగలేదు, సకలవిద్యలు చదువుకున్నాము. చెప్పుదామంటె చదువుకునే

వారులేరు. శ్రవణమయిన చేతామంటె వినేవారులేరు. యెవ్వరయిన వస్త రేమో వస్తె నలుగురము నాలుగుగ్రోవలు చేతామని యున్నాము.

ప॥ యెవరైన వచ్చేరు రావలెనని తపస్సుచెయ్యమని చెప్పి పాయె.

యీనలుగురు యెక్కడచూచినా యేమిలేదు అని వుండిది. వుండగా వుండగా అనేకమంది బూడిది పూసుకవచ్చిరి. అనేకమంది నామాలవారు వచ్చిరి. అనేకమంది నాలుగు విధాలవచ్చిరి. రాంగానే వినవలెనని యిచ్చ పుట్టె పుట్టంగానెవినిరి. మనము యీలాగే కొందరికి చెపుదామని పుస్తకాలు వారివారి సమధానంగా శానా వ్రాసుకొనిరి వ్రాసుకొని చెపుకుంచూ చదువుకొనుచుండిరి. వుండగా వుండగా అనేక కోట్లకొద్ది స్త్రీలువచ్చిరి. అనేకఆభరణాలు అనేకవస్త్రాలు అనేకమయిన గుఱ్ఱాలు రథాలు అనేకమయిన బానిసవాండ్లు మంటితపుకులో యెక్కి అధాత్తువచ్చిరి. రాంగానే చదువులుచాలించి చెప్పేవారితోకూడా మోహపడి రతికర్మాలు చాయబట్టిరి. యీలాగు వుండగానే ఆవులు, బఱ్ఱెలు, మేకలు, అనేకకోళ్లు, గొఱ్ఱెలు కాచేవాండ్లతోకూడ వచ్చిరి వచ్చేవరకు యీమంటితపుకులో యెక్కడ చూచిన నతుముల వంటిగడ్డి యెక్కడినుంచో పెద్దపులులువచ్చె అవ్వి రాంగానే యీమంటితపుకులో అనేకమయినగట్లు గుట్టలు గుహాలువచ్చె రాంగానే పులులు ప్రవేశించే. యీప్రకారాన అనేక దినాలుగడిచె. వాని మొదలు యెవ్వరికి తెలియదు. కొన తెలియదు యిది యెంతకఠినం అందరికి తెల్వకుండ నలుగురు యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరానకు మూలంవున్నదని యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నిశ్చయించెవారు. కొనకు మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నదని అన్నారు. మళ్ళావస్తుంది అని అన్నారు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు మోక్షమని ముర్పించినారు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమే యిన్నిమార్గాలు చేసింది. చెప్పేవారికచేటు అవుతె వినేవారికి జాగ్రత్తవుండవలె. అందరికి మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం ప్రతిదినమందు యేమిలేదు, కలలోవచ్చినవారిని ఘట్టిగా కట్టివేసుకున్నట్టు

వున్న యింతేకాని రెండూకావు వకటికాదు శిలాప్రతిమ యేలాగో అలాగే పకీర అయ్యావారుని అడుగుమా వ్యవహారంచేసేది శిలాప్రతిమ నా అడుగుమా.

రా॥ మాసిద్ధాంతం వొకటికాదు రెండుకావు విశిష్టం పకీరా వ్యవహారం అడిగితివి మీవార్ని అడుగు.

ప॥ వారు మావారాయేమి.

రా॥ యేమయిన యెక్కువ తక్కువ జుట్టులేదు జంధ్యాలులేవు.

ప॥ అదియేమయ్యా అనె.

శం॥ వ్యవహారం నీవుచేస్తావా శరీరంచేస్తుందా అంటె.

రా॥ నేను యేమిచేస్త క్రియాశూన్యుడను అకర్తను అభోక్తను నేను యేమిచెయ్య అన్ని దేహధర్మాలె దేహమె చేస్తుందిఅనె అనంగానే.

ప॥ పకీరునవ్వె నవ్వి ఆద్దకపుబట్టవంటి మనిషి నీవేమయ్యా అనె.

మ॥ ఛీ శరీరం యేమిచేస్తుంది సకలవ్యవహారాలకు కర్తను గుర్తెరిగేవారిని "జ్ఞాత్వాకర్మాణి కుర్వంతి" అని వున్నది. సమస్తమయిన వ్యవహారాలు నేనేకాని స్వతంత్రుణ్ణికాను.

ప॥ నీకంటెవేరు మరివకరువున్నారా.

మ॥ వున్నారు.

ప॥ గురువును యెరిగినవారా యెరుగనివారా.

మ॥ యింత మాసిద్ధాంతం.

ప॥ ముసలిమనిషి నీదేమయ్యా.

వే॥ నీవు నిబద్దె సరీరంనిబద్దె అనె.

రా॥ నేనునిబద్దె శరీరంనిబద్దె నేనులేనిది శరీరంచెయ్యదు శరీరంలేనిది నేనుచెయ్య గుర్తెరిగే నేను జ్ఞానం శరీరంచేశేది కర్మ జ్ఞానంకర్మలు కర్మాలునిబద్దె ద్వైతంనిబద్దె అద్వైతంనిబద్దె అనె.

ప॥ పకీరువచ్చి మీరు యెక్కడికి పోతారు అనె.

వే॥ మేము నల్గురము నాలుగుబాటలవారం మాకు యేమిపరిచయం జనంలేదు, సకలవిద్యలు చదువుకున్నాము. చెప్పుదామంటె చదువుకున్నే

వారులేరు. శ్రీవణమయిన చేతామంటె వినెవారులేరు. యెవ్వరయిన వస్తె రేమో వస్తె నలుగురము నాలుగుగ్రోవలు చేతామని యున్నాము.

ప॥ యెవస్త్రైన వచ్చేరు రావలెనని తపస్సుచెయ్యమని చెప్పి సాయె.

యీనలుగురు యెక్కడచూచినా యేమిలేదు అని వుండిది. వుండగా వుండగా అనేకమంది బూడిది పూసుకవచ్చిరి. అనేకమంది నామాలవారు వచ్చిరి. అనేకమంది నాలుగు విధాలవచ్చిరి. రాంగానే వినవలెనని యిచ్చ ఘుట్టె పుట్టంగానెవినిరి. మనము యీలాగే కొందరికి చెపుదామని పుస్తకాలు వారివారి సమధానంగా శౌనాస్త్రవ్రాసుకొనిరి వ్రాసుకొని చెపుకుంచూ చదువుకొనుచుండిరి. వుండగా వుండగా అనేక కోట్లకొద్ది స్త్రీలువచ్చిరి. అనేకఆభరణాలు అనేకవస్త్రాలు అనేకమయిన గుర్రాలు రధాలు అనేకమయిన బానిసవాండ్లు మంటితపుకులొయెక్కి అధాత్తువచ్చిరి. రాంగానే చదువులుచాలించి చెప్పెవారితోకూడా మోహపడి రతికర్మాలు చాయబట్టిరి. యీలాగు వుండగానే ఆవులు, బర్రెలు, మేకలు, అనేకకోల్లు, గొర్రెలు కాచేవాండ్లతోకూడ వచ్చిరి వచ్చేవరకు యీమంటితపుకలో యెక్కడ చూచిన నదముల వంటిగడ్డి యెక్కడినుంచో పెద్దపులులువచ్చె అవ్వి రాంగానే యీమంటితపుకులో అనేకమయినగట్లు గుట్టలు గుహాలువచ్చె రాంగానే పులులు ప్రవేశించే, యీప్రకారాన అనేక దినాలుగడిచె. దాని మొదలు యెవ్వరికి తెలియదు. కొనతెలియదు యిది యెంతకఠినం అందరికి తెల్వకుండ నలుగురు యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరానకు మూలంవున్నదని యీమూలంలేని గుర్తెరిగె శరీరం నేను అని నిశ్చయంగెవారు. కొందరు మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నదని అన్నారు. మళ్ళావస్తుంది ఆని అన్నారు. మూలంలేని యీగుర్తెరగే శరీరానకు మోక్షమని మూర్చించినారు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమే యిన్నిమార్గాలు చేసింది. చెప్పేవారికచేటు అవుతే వినేవారికి జాగ్రత్తవుండవలె. అందరికి మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం ప్రతిదిన మందు యేమిలేదు, కలలోవచ్చినవారిని ఘట్టిగా కట్టివేసుకున్నట్టు.

మళ్ళామళ్ళా ఘట్టిగానన్నే కట్టివేసుకుంటారు. యీదుఃఖం నాకు యేమి అని అందరు చూడగానే మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం ప్రతిదినమందు యేమిలేదు, కొనకుయేమిలేదు. యేమిలేని అపకీర్తి సుషుప్తి అని కల్పించినారు. కొనకుమరణమని కల్పించినారు. తల్లికి అలవాటు అయిన పిల్లకు తల్లి కొనకుచస్తె ఆపిల్ల అమ్మ అమ్మఅని యేడిస్తే నీళ్లకుపోయింది జియ్యచేశిరాను పోయింది అన్నట్టు మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం స్వర్గానకుపోయింది నరకానకుపోయింది అని కల్పించినారు. నేను రానే రాను. నేనువస్తినా కాశ్శేపువుండి మీకు తెలిసేటట్టు మళ్లయేమిలేదు అని నిశ్చయంఅయేటట్టు కలలోవచ్చి కాశ్శేపు మీతోకూడ వుండి మీరు అటు మొకంకాగానే మీకునేను యేమిలేదు అని నిశ్చయం అయిందో లేదో అలాగే మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది వకటయినా క్రియలేనిది శరీరంలేనిది సకలదేశాలయందు చలించక సార్వకాలం వకటీరుగావున్నది. సూచన కాంగానే మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు మధ్య కాశ్శేపు వుండి మేలుకుంటె యేమిలేనట్టు మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం అలాగువుంచుంది. శీఘ్రంగా మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరంలేని గురుస్వామిని వెతకి పుట్టనిచావనిజాడ సూచనచెయ్యండి అని అడగవలె. వారిదగ్గరవుండి లెస్సచూచి శాంతిపొందవలె అనంగానే తప్పకాదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరంచేత సాధ్యంకాదు. స్వతసిద్ధమయి వున్నది గనుక కలలో రెండోదిలేదప ప్రసిద్ధికద్దు. కలతప్పవిడిచి రెండో అవస్థలేదు. యేదయినా వున్నపుడేగనుక మూలంలేని యీగుర్తెరిగె శరీరం వున్నంతశేపు వుండేది కొనకు యేమిలేదు. పుట్టనిచావని దాని వంటిది కాదు. యీలాగున వుండగా తప్పన వక అడదివచ్చె.

శి॥ వస్తూనే నన్ను మీదగ్గర సర్వకాలం మొకతెగకుండా వుంచుకొండి అనె.

గురు॥ నీకు సమాధానంవుంటె వుండు నీకు సమాధానం కాకుంటె నేను నిన్ను యేమిఅన.

శిష్యు॥ నాకు క్షణమయిన యెడ తెగకుండ మీదగ్గర యుండవలెనని యున్నది.

గురు॥ వుంటే వుండు.

శిష్యు॥ నేను వున్నంత శేపు నీవు నన్ను యేమనకుండా యెప్పుడు లేక పోచానో అపుడు శకుచెయ్యండిఅనె అంటూనే బట్టపరచుకొని అడ్డంపడె ఆరు నెలలకు లేచె.

గురు॥ నాలుగుదినాలకు నేటి దాక యెక్కడికి పోయినావు అనె.

శిష్యు॥ మంది యేమనుకున్నారు అనె.

గురు॥ మందిమాటలుయేమి నీకు యేలాగు యెరుకవున్నదో ఆలాగు చెప్పుమనె.

శిష్యు॥ మూలంలేని యీగుత్రిగే శరీరం యేమిలేదు. నేను వుంటనే నాకుయెరుక నేను యేమిలేకుంటే యేమిలేదు.

గురు॥ అయితే నీకు మూలంవున్నదీ.

శిష్యు॥ నాకు మూలం యేమిలేదు. మందిసుషుప్తి అంటారు అపుడు మందిలేరు. నేనులేదు. నేనురాంగానే నాతోటివచ్చినారు వారు నావంటివారే కాశ్యేపువుండి కొనకు యేమిలేకపోయేది పుట్టనిచావని దాన్ని వారుయెరుగరు నేనుయెరుగ.

గురు॥ దాన్ని చెప్పేవారు వున్నారు.

శిష్యు॥ యెమె శరీరంలేనివారు అయితేయెమె మూలంలేని యీగుత్రిగే శరీరంచాత సాధ్యంకాదు.

గురు॥ నీకు యేమి యెరుక.

శిష్యు॥ అసాధ్యవస్తువని ప్రసిద్ధికద్దు యిఘ సూచనచెయ్యండి.

గురు॥ కద్దుకదా మూలంలేని యీగుత్రిగే శరీరంచాత పుట్టని చావనిదాన్ని మొదలు కొనలేనిదాన్ని రాకడపోకడ లేనిదాన్ని సర్వ కాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించకవున్నదాన్ని వుండ జూచి కలపోయేనుగ మేలుకుంటే యేమాయ.

శిష్యు॥ యేమిలేక పాయనయ్యా.

గురు॥ మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని నిశ్చయమే విచారణకు ఫలము.

శిష్యు॥ సరే యిదియేమి ఆశ్చర్యం వున్నదివున్నట్టె చెప్పితిరి. అది కఠినంకాదు. అచలంవున్నది నిబద్దె చలించేశరీరం యేమిలేదని నిబద్దె యెక్కడచూచినా పరిపూర్ణమే చూపులేదు మేపులేదు.

గురు॥ కాని పూరికే మాట అది.

శిష్యు॥ అసాధ్యంనిబద్దె అనాయాసంనిబద్దె యిదె రాజమార్గం.

గద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
విద్యావిద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
చతుర్ధోధ్యాయః.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

అష్టమకల

౫. సదసదుపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం.

శ్లో॥ యదాకాశో హృషీకేశో । నానోపాధిగతోవిభుః ।
తద్భేదాత్భిన్నవద్భాతి । తన్నాశో కేవలోభవేత్॥

మూలంలేని గుర్రరిగె శరీరంయేమిలేదు అని నిశ్చయమే విచారణకు ఫలం కలలో అయోనిసంభవుడు వొకరాజు చతురంగబలాల తోటి వచ్చె వచ్చినసేనంత రాజువలెనె అయోనిసంభవులు వస్తూనే.

రాజు॥ అయ్యా నాకు మూలంయేమి అని అడిగె.

గురు॥ అడిగితె నీతోకూడ వచ్చినవారు అందరికి మూలమేదో అదె నీకు అనె.

రాజు॥ అయ్యా నాతోకూడ గుర్రాలు, యేనుగులు, లొటిపిట్టలు, కుక్కలు, గాడిదలు, పందులు, పిల్లులు, యెలుకలు, పెద్దపులులు, సింహ్మములు, అనేకమంది గుర్రాలు తోమేవాండ్లు అనేకంవున్నారు అనే సమయిస స్త్రీలు వున్నారు వారికినాకు వక ఛేమూలమా అనె.

గురు॥ అందరు అయోనిసంభవులు కారా అనె.

రాజు॥ సరేకాని నేనుమాత్రమే అనుకున్నా.

గురు॥ అదే భ్రాంతి అందరు మొదట యేమిలేకనే వచ్చినారు. నీకు తల్లిదండ్రి యేలాగులేరో ఆలాగే సమస్తమైనవారికి లేరు. నీవు అందరు సమానమైనాని నీవు వక్కడవు యెక్కువా.

రాజు॥ నేను మొదలు యేమిలేనివాడను అని యెరిగే నిన్న అడిగి నాను. యెవ్వరికైన తెలుసునోలేదో అని అడిగినాను. నాకు యెరుకే స్వామి. నేనుతప్ప విడిచి యికయెవ్వరులేరు అనుకున్న. నావంటివారు అందరు అని యెరుగ. యిపుడు అందరివంటివాడని అని సంశయం వచ్చినాది. అందరికంటె యెక్కువవాడిని చెయ్యండి అయ్యా.

గురు॥ దాందేమి. పుట్టనిది వున్నది అది నీకు సూచన చెయ్యం గానే అదేకాని వొక్కటి నీకు భ్రాంతివుండదు.

రాజు॥ అది సూచన అయినతరువాత నేనేవుండ యెందుకు అంద రితో సమానంగా ఛీ యిది నాకు పట్టదు. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకు తానే నిశ్చయం అయ్యేటట్టు సూచన చెయ్యండి అది నాకు సమాధానం అనె.

గురు॥ అట్లైతే విను నీవు నీతోకూడ నేన మొదలుకొనలేని దానిలో వున్నారు. అది నీవు కావు నీకంటె వేరే.

రాజు॥ సరే అట్లైతే నీకు మొదలులేదు కొనలేదు నావంటిదా యేమి.

గురు॥ నీవంటిదికాదు. అట్లైతే నీవు యేమి.

రాజు॥ నేను మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరాన్ని అనే.

గురు॥ అంటే మీకు మొదలులేదు కొనలేదు. అది వున్నది.

రాజు॥ వుంటే.

గురు॥ నీకు యేమివున్నది తలకాయ మొదలు కాళ్ళు కొనయివ్వే.

రాజు॥ నేను దీనికి అనలేదు.

గురు॥ మరి దేనికి.

రాజు॥ యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు అని అన్నారు అదే సరి నాకని చులకన.

గురు॥ యిప్పుడు నీవు వున్నావా లేదా.

రాజు॥ నేను వున్నాను. మహా తిన్నగా సూచన చెయ్యండి. నాతోను వచ్చినవారికి తెలియకుండా.

గురు॥ ఆలాగే మొదలు కొనలేనిది శరీరానకు మొదలు కొనవున్నది సమాధానంకాదు. యీ గుర్తెరిగే శరీరంకంటె అది వేరే. మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక తప్పక తానే శరీరంలేక వున్నది.

రాజు॥ సరే.

గురు॥ యీ శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు.

రాజు॥ వున్నప్పుడు యేలాగు నిర్ణయం.

గురు॥ కలలో కోటి యేనుగలువుండే మేలుకుంటె నేమాయె.

రాజు॥ యేమిలేదు యింతేనా.

గురు॥ యింతే శరీరం యేమిలేదు అని తెలుసుగదా. వున్నప్పుడు మూలంలేక యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదంటె తప్పా.

రాజు॥ యేమితప్పు యేమిలేదు. వున్నది యెన్నటికి లేకపోదు. లేనిది కాన్పేపు వున్నా యేమిలేదు. చలించేది యేమిలేదుగనుక అచలం వున్నది.

గురు॥ సరేకాని రాజా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు అని నీకె యెరుక. యెవ్వరైన చెప్పినారా యిదేమి ఆశ్చర్యం. యిది అంతా కలలో యెక్కడినుంచి వచ్చె. యెక్కడవుండే తిరిగి చూడంగానె యెక్కడపాయె.

రాజు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగేకాని పరిపూర్ణం వున్నదని సూచన మాత్రమే. దానికి అదే స్వభావం.

రాజు॥ యిదే ఆశ్చర్యం దానిలోపలవుండి దాన్ని యెరుగిరు చాలు వున్నదే వున్నది.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక వున్న కాశ్యేపు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. యిది గురువాక్యం. యిది నమినవారికి బంధంలేదు, మోక్షంలేదు, సర్వకాలం పరిపూర్ణమే. యిటువంటివారికే పుట్టని చావనివారు.

నవమకల

రాజు॥ కలలో మరొక రాజువచ్చె. వస్తూనే నా నిర్ణయం నాకు తెలుసు. నాకు తెలియనిది యేమయినా యుండేనా నాకు తీవ్రంగా సూచన చెయ్యండి అనే.

గురు॥ పుట్టని చావనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం వక్కటీరుగా వున్నది మొదలు కొన లేనిది వున్నది అనే.

రాజు॥ స్వామి అటువంటిదాని జాడ నాకు యెవరయిన సూచన చేసేరాలని మహా ఆపేక్షత వున్నాను అయ్యా. అది యెక్కడవున్నదో నాకు శీఘ్రముంగా సూచన చెయ్యండి.

గురు॥ చేస్తాగాని నా వర్తమానం నాకు తెలుసును అంటివి. నీవు నీ వర్తమానం కొంచెం చెప్పు అనే.

రాజు॥ నాకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు స్థానం యేమిలేదు. నాకు నేనేవచ్చి కాశేపు వుండి వెంటనే శూన్యమయి పోచా.

గురు॥ శూన్యమంటే.

రాజు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ యిగ నీకు యేమికావలె.

రాజు॥ యీ ప్రకారాన పాములు, కొంగలు, కాకులు, గద్దలు, గువ్వలు, పిట్టలు, చిలుకలు, గోరింకలు, నెమళ్ళు, బాతులు, హంసలు, డేగలు, మొదట యేమిలేనిదే వచ్చి కాలేపువుండి కొనకు శూన్యమాయె. నేను వాటివలెనే అయితే నీ ధర్మాన పుట్టని చావనిది వున్నదని వింటిని. విన్నందుకు నాకు సూచన అయితే మాళ్ళా నాకు యీ దేహభ్రాంతి పుట్టకపొయ్యే. కొనకు యేమిలేదని మీాకే తెలుసు.

గురు॥ నీకేమికావలె.

రాజు॥ యీలాగు అన్ని జంతువులకు సమానమే. యిటువంటి రాజనయ్యి అన్నిటివంటివాణ్ని కావలేనా స్వామి. నాకు సార్థకంలేను సూచన చెయ్యండి.

గురు॥ అట్లైతే నీవు శరీరం లేనిదానిలోనే వున్నావు.

రాజు॥ నేనా యేమి గురుస్వామి.

గురు॥ దానికి మొదలు లేదు కొనలేదు.

రాజు॥ సరే సూచన అయె.

గురు॥ యిక అదే పుట్టని చావనిది.

రాజు॥ సరే మరివకటి నేను యెందుకు ఉన.

గురు॥ అదే రాకడాపోకడా లేనిది. ఆదే మొదలు కొన లేనిది.

రాజు॥ మీావంటివారిని యెన్నడిని చూడలేదు స్వామి.

గురు॥ సరే శెభాస.

రాజు॥ నేను యేమి సదుమంత్రపువాణ్ని. మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. సర్వకాలాల వక్కటీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది నే యెంత దొడ్డవాన్ని అయితే నేమి కొనకు యేమిలేదు.

గురు॥ నేను సర్వకాలం వొక్కటీరుగా చలించక సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు గట్టిగా యున్నది. సరేనా యిందుకు అనుమానము వున్నదే.

రాజు॥ కోటిమాటలకు లేదు లేదు అన్నా అదేవున్నది. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని అనంగానే స్వతసిద్ధమైన

అచలం తనకుతానే వున్నది. ప్రయత్నంచేత సాధ్యంకాదు. ప్రయత్నం చేసేది యేమిలేదు.

గురు॥ గనుక రాజా యీ శరీరం యేలాగులేదో వక్క దృష్టాంతం చెప్పుమా.

రాజు॥ యీకలలో కోటి యేనుగులుండే యిటు చూడంగానే యేమాయ. యేమిలేనిది అందరికి దృఢమే. నాకు వారికి వకటి యెక్కువ తక్కువా.

గురు॥ యేమి.

రాజు॥ మీరు సూచన చేసినదాన్ని వుండనీచి మళ్లా యీ వున్న శరీరం యేమిలేదు అని మునుపటి దృఢం వలెనే దృఢం కద్దు.

గురు॥ మునుపే వున్నదానికి సంశయంలేదు దృఢంలేదు సర్వకాలం వక్కతీరే.

దశమకల

వృ॥ యీ కలలో ముసలి వృద్ధు వచ్చె. వస్తూనే నా మూలం నాకు తెలియదు. యెంతవారికి తెలియదు యీ రహస్యం చెప్పండి అనె.

గురు॥ యిదియంత నీవు పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది, క్రియాశూన్యమయింది, భ్రాంచెయ్యనిది, పక్కటయినా భ్రాంతిలేనిది, సకలదేశాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు, చలించక వున్నదాని యందు నీవు వున్నావు.

వృ॥ యింత దొడ్డదానియందా.

గు॥ నీకు సూచన అయిందా లేదా.

వృ॥ నేను యెన్నడు వినంది, అత్యద్భుతమైంది, అధాత్తుగా శ్రవణం చేయిస్తిరి. యిటువంటిది నాకు యెవ్వరయినా సూచన చేశేరేమో అని నాకు యిచ్ఛవుంది.

గు॥ నీకు సూచన అయిందా యథార్థమునా.

వృ॥ వున్నది అని నాకు దృఢం అయింది అరిచేతులో వుశిరికాయ వున్నదో లేదో అని అనుమానం లేనట్టు తనకుతానే యధార్థంకావలె.

గు॥ అయితే నీకు అయిందా లేదా.

వృ॥ అయినట్టేకాని యింక నకసారి వినుపించండి.

గు॥ విను.

వృ॥ సరె సరే.

గు॥ లెస్స వింటివి మరి వున్నది యిషువంటిది.

వృ॥ లేదని యెంత మూఢునికి, మూర్ఖునికె అనుమానంలేదు.

గు॥ అదే దృఢం.

వృ॥ అయినా మూలం చెప్పండి అనె.

గు॥ చెపుతాగాని నీకు సూచన అయినది పోదుకదా.

వృ॥ నాకు దానికియేమి సంబంధం నావంటివారలే కోట్లురాని, నీళ్ళలో పరపుబండవలె వున్నదానికి, యెంతప్రవాహం వచ్చిన దానికి యేమికొదువ. యెక్కువ అయినా నీళ్లకేగాని దానికి సార్వకాలం వకటీ తీరే.

గు॥ యిక నీ వర్తమానం విను నీకు తల్లిదండ్రి యెవ్వరయినా వున్నారా.

వృ॥ యీ మాట నేనెన్నడు వినలేదు. యీ పాపపు మాట నేడు వింటి.

గు॥ అదే.

వృ॥ మేము అయోనిసంభవులము.

గు॥ చూస్తే నీవు వకడవు. చాలామంది వున్నట్టు ముచ్చట ఆడుతావు.

యీలాగు వుండగానే గుర్రాలు, ఏనుగలు, మనుష్యులు, రథాలు అనేక జిల్లాలు మూడుపాళ్ల వుత్తదుర్లువాండ్లు, బూడిదగాండ్లు, నామాల వాండ్లు అనేకమంది గురాలిల దగ్గెరవాండ్లు అనేకకోట్లు వచ్చె.

గు॥ శాభాసు వృద్ధయ్య వీరంత అయోనిసంభవులు కారా.

వృ॥ సరె సరే.

గు॥ వృధా తల్లిదండ్రి అననేరాము. శృ॥ "అనృతాత్ పాతకంపర" అని వున్నది. (అబద్ధంకంటె వేరే పాపంలేదు.) యీ వచ్చినవార్ల అడిగేరు సుమ్మా. తపున నెత్తికొట్టి పోతారు.

వృ॥ అల్లైతే నేను అడుగనే అడుగ. యీ దుఃఖం నాకు యెందుకు అయ్యా నాకు మూలంయేమి.

గు॥ నీకు యేది సూచన చేస్తినో అది కాదుగదా.

వృ॥ అది యెన్నటికి కాదు.

గు॥ అల్లైతే నీకు యెన్నటికె మూలం యేమిలేదు.

వృ॥ కొనకు యెక్కడికి పోచా అనె.

గు॥ నీకు యెరుకే.

వృ॥ నేను వున్నంతసేపు నాకు యెరుక.

గు॥ నీవు యెపుడూలేవు

వృ॥ నేనా యెపుడంటే అపుడే శూన్యం.

గు॥ శూన్యం అంటే.

వృ॥ యేమిలేదు.

గు॥ నీవు లేకపోయిందే నేను సూచనచేసింది లేకపోదుగదా.

వృ॥ అది రానూలేదు, పోనులేదు, వుండేదియేమి, లేకపొయ్యేది యేమి నాకు నేనే యేమిలేదు.

గు॥ అని దృఢమేకదా యిక నీకు యేమికావలె. పుట్టని చావనిది నేను కావలెననియు యిచ్చలేదుగదా. గాడిద గుఱ్ఱం యెన్నడు కాదు గదా.

వృ॥ నేనని మొదట యెన్నడు లేదు. కానేపు వున్నపుడు యేమి లేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక యిషువంటిది నాకు కావలెనని యెన్నటికి యిచ్చలేదు. అయిలినసే అబద్ధాలు పట్టవు. పుట్టని చావనిది వున్నది అని నమ్మికవుంది.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. నడుమ వున్నపుడు యేమిలేదుగనుక శరీరం వున్నపుడు శరీరం లేనిదానిని వుండచూచి సర్వకాలం శరీరం లేకుండేది. యిదే భ్రాంతి లేని మార్గం. యింతకంటె అధికంలేదు.

ఏకాదశకల

స్త్రీ॥ యీకలలో వక స్త్రీ వచ్చె. వస్తూనే నాకు మొదలు యేమిలేదు అని యెరుగుదు. వున్నపుడు నా వర్తమానం నాకే యెరుక. సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది. వున్నాదని విన్నా. దానిని సూచన చెయ్యండి.

గు॥ వున్నది.

స్త్రీ॥ యెక్కడున్నది, యెటువంటిది.

గు॥ అది పుట్టని చావనిది శరీరము వున్న శరీరాన్ని ముట్టనిది, రాకడలేనిది, క్రియాశూన్యమైంది, మొదలు కొన లేనిది సార్వకాలాల యందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక అచలమనే ప్రసిద్ధ చేత వున్నది. యిటువంటి దానిలో నీవు వున్నావు.

స్త్రీ॥ యింతేగదా. సరె సరే స్వామి యిది వకవేళ తోచు.

గు॥ యేమని.

స్త్రీ॥ యిది యేమోఅనుకుందు. యిది పుట్టని చావనిది అని యెరుగ, యిపుడు తోస్తుంది. యిపుడు నాకు యింతకంటే ప్రకటము యింది యేమిలేదు. కుండ ముందర వున్నట్టు వున్నది యిదే పుట్టని చావనిది అని తోచకపాపు, యిపుడయితే పాషాణాలకు, వృక్షాలకు వేరు అయినట్లు అయె.

గు॥ కోటి యుక్తులకయిన పుట్టని చావనిది మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కాదు, యిది కలతలేని గురు సాంప్రదాయం కలవారి చేత సూచన యేలాగుఅవుతుంది. మీరు యిది చూచి భ్రాంతిరహితము

అయ్యేది. ఆయిన మళ్ళా మళ్ళా చూడండి, వ్రాసుకోండి. యిది గురూపదేశం లేనివారికి యెంతవారయిన జాడ కాదు. చలం, అచలం యీ రెండే కాని మూడోది వివేకమయినా అవివేకమే. పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడా పోకడా లేనిది సర్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకమునుపే సకలదేశాల యందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది. యిషువంటిది యేమిచెయదుగదా.

స్త్రీ॥ యిషువంటిది యేమిచెయ్యదు.

గు॥ సకల నిర్ణయాలు యెవరు చేసిరి.

స్త్రీ॥ యీ పుట్టని చావని దానిలోనే మొదలు యేమిలేక కొనకు యేమిలేక యీ కలలోనే తనకుతానే వచ్చి సమస్తమయిన నిర్ణయాలు, సకల వినోదాలు, అనేక భాష్యాలు, అనంతమయిన వేదాలు, శాస్త్రాలు, పురాణాలు, పట్టణాలు, పల్లెలు, సిద్ధాంతాలు తనకు మనసు వచ్చినట్టుగా తానే చేసి తనకుతానే కొనకు శూన్య మవుతుంది.

గు॥ శూన్యం అంటే.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ వున్నపుడు నీ పేరు యేమని అడిగేటందుకు యేమిలేదు. అది పోయినతరువాతను యేది చూచినా మన్నుపోసి అంబలి కాచినట్టే పెరుగు అంబలి తాగబోతె బురద మన్ను వున్నట్టే. నీవు యెక్కడ నుంచి వచ్చినావు మళ్లి యెక్కడకు పోతావు అని వక్కడయిన అడుగ లేదు. వచ్చినవాడల్లా రానూ వచ్చి తన కార్యాలు చేసుకుపోను వున్న వాండ్లకు మనకు సుఖమయిన దుఃఖమయిన పుట్టని చావనిదానికి యేమి లేదు,

స్త్రీ॥ తనకు తానేవచ్చి నేను వున్నపుడు నీ పేరుయేమి అని వక్క నాడు అడిగిన. అడిగితే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అను కుంఛాను.

గు॥ దాందేమోయీ మనకే కలలో అనేకమయినవి కన్నులచూచి పలానిది పలానిది అది అని గుర్తెరుగుతామాలేదా. అవి మనలను యెరుగునా యెరుగవా? కలలో వచ్చిన దొరతోటి మనుష్యులతోటి మనము వ్యవహారంచేశినామా లేదా? పుట్టని చావని జాతవాండ్లు యెరుగరు. మనము యెరుగము. అషువంటివాండ్లమాట యేమి సబద్ధోయి. ఛీ వారిని వారి మాటలను నమ్మినవాండ్లు చెడిపొయ్యేరు. అయినా మనము యిషువంటి ప్రకారంగానే యేమిలేదు. మనదే భ్రాంతి పుట్టని చావనిది యీ జోలి యెరుగదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకముందు వున్నపుడు కొనకు యేమిలేకపోయెనా సార్వకాలం సక్కలీనే. అందుకే సార్వకాలం శరీరంలేనివారు దొడ్డవారు. యిదే గురుసాంప్రదాయం. అదే అని సులభమా కఠినమా అనే.

స్త్రీ॥ నాకయితే కఠినంవలె వున్నది అనే.

గు॥ యింతకంటే సులభంలేదు అనే.

స్త్రీ॥ సక్క యుక్తి స్వామీ, పుట్టని చావనిది యెక్కడ వున్నది, అది యెటువంటిది, దానికి మొదలు కొన వున్నదా లేదా, దానికి రాకడ పోకడ వున్నదా లేదా. మీరు సూచని చేస్తూవుండగానే తాత్పర్యము చేసుకుంటా.

గు॥ సరేకాని నీవు యేమి యథార్థంగా చెప్పుమనే.

స్త్రీ॥ నాకు వచ్చేటందుకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదు. నేను యేమనే చెప్ప.

గు॥ పుట్టనిదానికి యేలాగు మొదలు కొన లేదో అలాగే నీవు.

స్త్రీ॥ అలాగుకాదు. నేను మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం గనుక శరీరమునకు మొదలు వున్నది, కొన వున్నది, విత్తనంలేని చెట్టువంటివాణ్ణి.

గు॥ యీ శరీరం యెక్కడినుంచి వచ్చెనంటె యీ శరీరానకు మూలం వున్నది. యెవ్వరైనా అనిరా వారు కలలో యేనుగవలెవుండే దాని మీద కూర్చుండి వున్నది అని అన్నారని నమ్మితే మేలుకోగానే యేనుగ మీద ఆ మనిషివున్నాడు.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు వున్నది. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం వున్నాది అనేవారు అలాగే.

స్త్రీ॥ ఆలాగే.

గు॥ యేమి యెవ్వరు యీలాగు అనంగా వినలేదు.

స్త్రీ॥ అట్లైతే చులకనవలెనున్నది.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమైనా వున్నంతసేపు వున్నది అనేది లేదనేది పుట్టనిచావనిది వుండేనా అదియేమి అనలేదు. సకల వ్యవహారాలు యీ శరీరానికే అని గుర్తెరుగు యింతకంటె అధికంలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకంటె నీచంలేదు. అధికం నీచం యిదే.

స్త్రీ॥ యేనుగ అధికం. యెలక నీచం. సింహం యెక్కువ. ఏనుగ తక్కువ. పిల్లి యెక్కువ. యెలక తక్కువ.

గు॥ అందరు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరమే కాని, కక్కకు బ్రహ్మజ్ఞానం అని వాడిక, కోడికి కాలజ్ఞానమని వాడిక, చీమకు దివ్యజ్ఞానమనే వాడిక, అన్ని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలకే కనుక గుర్తెరిగింది వక్కటీలేదు. పుట్టని చావనిది సార్వకాలం వక్కటీరుగా వున్నది. దానికి మధ్యవచ్చి, మధ్య యేమిలేకపొయ్యే దానికి కొంచెం సంబంధంలేదు. అది శాశ్వితమయినది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం మెరుపువలె వున్నాననిపిస్తుంది. వెంటనే యేమిలేదు. ఆలాగే కలలో రాంగానే గుర్తెరుగుతాము. మనను అవి గుర్తెరుగు. వారు మనము పుట్టని చావనిదాంట్లో లేకవున్నాము. మొదలు కొన లేనిది సర్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది, క్రియాశూన్యమయినది, రాకడా పోకడాలేనిది, సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాక మునుపే చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్నది.

ద్వాదశకల

శి॥ యీ కలలో వొక మనుష్యుడొచ్చే. వస్తూనే అయ్యా స్వత స్సిద్ధమై వున్నదాన్ని చెప్పండి అనే
గు॥ స్వతస్సిద్ధముఖ యున్న దానియందు మీరు మేము వున్నాము అనే.

శి॥ అదిమాత్రమే వుండేటట్టు సూచన చేసేవారు కావలెనని చూస్తున్నాము. యీలాగు వుండగానే.

అయిదుగురు అంబారీలు యెక్కివచ్చిరి. వారివెంటనే అనేకమైన లష్కరు. వక్కరికి నూరుకోట్ల మంది శిష్యులు కోటిగుర్రాలమీద కాగిత పుస్తకాలు, కోటి యెద్దలమీద కమ్మాకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన శ్రీ తాబాలఆకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన సంపటాలు, సర్వకాలం తీర్థంసాగి నట్టె అనేకమంది రాకడాపోకడా, ఐదుగురు గురువులు, అందరు మధ్య వచ్చినవారే. అందులో శరీరంలేని ఆయన వున్నాడని ప్రశిద్ధి కద్దు. అది యేమోఅని ఆయననే చూడవత్తురు. వచ్చిచూస్తే అందరు కూర్చున్నట్టే కూర్చున్నారు. యిది యేమిఅన్నా అనుకుంటిమి. మనకు కావలిసినట్టిది యెవ్వరయినా సూచన చేస్తారేమో అడిగి చూతామనుకొనిరి. ఆయితే ఆయె కాకుంటే కాకపాయె. అడుగుదామని అడిగిరి. పొయ్యేటపుడు వారికి వారి లష్కరుకు సకల సమాగ్రి గడ్డి, కట్టెలతోకూడా తీసుకుపోయి యిచ్చి నమస్కారాలుచేసి. స్వామి మొదలు యేమిలేదు కొనకు ప్రవేసించే టందుకు స్థానం యేమిలేదు. మాకు మేమే వస్తిమి సకల భాగ్యాలతో వుంటిమి. మాకు పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది, సార్వకాలం వక్కతీరుగా యున్నది, శరీరం లేనిది, క్రియా శూన్యమయింది, సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమయి యున్నదానిని సూచన చెయ్యంగా వెంటనే మేము యేమిలేకుండ మాకు సూచన చెయ్యండి, సాధనం చెయ్యండె మాకు స్వతస్సిద్ధం కావలె.

నల్లైన బోధగురు॥ సరేకాని నీవు యేమని అడిగిరి.

శిష్యులు॥ నేనా నాకు మొదలు కొన యేమిలేదు. కొనకు యేమి లేదు. మధ్య వచ్చివున్న నేను మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంనే. నాకంశ్చ అధికంలేదు, నాకంశ్చే నీచంలేదు అనంగానే.

స॥ బో॥ గు॥ అందులో వక్క గురువు పక్కన నవ్వె.

బోధగురువులు ర॥ నవ్వంగానే ఆ నలుగురు చిన్నపోయిరి. పోయి ఆలోచనచేసిరి. దీనికి యేమి విచారం అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ దాంనేమి మీాదగ్గర విస్తారంగానే యున్నది. మా దగ్గర విస్తారంగానే వున్నది. పుస్తకాలు విడిచి విచారించండి అని నవ్విన గురువు అనే.

బో॥ గు॥ ర॥ నలుగురు అదే పనిమీాదవుండిరి.

స॥ బో॥ గు॥ నవ్విన ఆయన యెప్పటివలె కూర్చున్నాడు.

శిష్యులు॥ అందులో కొందరు అయ్యా మేము అడిగినది సూచన చెయ్యకపోతిరి అనే.

బో॥ గు॥ వారిదగ్గిరకి పోయిరండి చూస్తువున్నారు అనే.

శిష్యులు॥ అక్కడికిపోయి భోంచేశి అందరు మళ్ళా నవ్విన ఆయన దగ్గరకు వచ్చిరి. అందరము మొద్దులముకాము. మమ్ము మేము యెరుగుదుము. మావంటివారు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెరుగుదుము. కాకుంటే మాకు మొదలు యేమిలేదని గుర్తెరుగుతామా. అలాగే మాకు ప్రవేసించేటందుకు యేమిలేదని గుర్తెరిగినామా. మాకల్లా పుట్టనిది చావనిది యొక్కడవున్నది అని ఆశ తగిలింది. ఇదిమాత్రం సూచన చెయ్యండి అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ అట్లైతే సరే.

శి॥ మాకు యేమి పట్టదు. మరివకటి శరీరంలేక కొందరు వున్నారట అది యేలాగో అని రెండు ఆశలు వున్నవి. అట్లైతే శరీరం కొనకు యెక్కడకు పోచుంది అనె.

స॥ బో॥ గు॥ ముందు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు యిది అందరికి సమానమే. యిక యేమి.

శి॥ సార్వకాలం శరీరం లేకనే వక్కతీరుగా వుండవలె.

న॥ బో॥ గు॥ వుండేరు అనే.

బో॥ గు॥ ఆ నలుగురు నవ్విన ఆయనదగ్గరకు వచ్చిరి. యే పుస్తకములోను అడివిమార్గమేకాని వారు అడిగినట్టు సమాధానం చేతామంటే దొర్కదు. మందర యెవ్వరు దగ్గిరవచ్చి దంశమయిన యేలాగు పెట్టేరు. చేతుల్లో పువ్వు పుట్టదు. లేనిపోని అపకీర్తి యెన్నడు యీలాగు పిడుగుపడలేదు అనిరి.

న॥ బో॥ గు॥ పుస్తకాలు కట్టించండి పోదాము అనే అనంగానే.

శి॥ నేటిదాక నడిచినవాండ్లు చిన్నపోయి నోటివెంట్ర అయ్యా అయ్యా సూచన చెయ్యమని అంటే చేయకపోవడము ధర్మమా అనిరి. అనంగానే.

న॥ బో॥ గు॥ పుట్టని చావనివానిలోనే మీరు వున్నారు. మేము వున్నాము అనే.

శి॥ అనంగానే సరె సరే అనిరి.

(రెండో కూచి అయ)

గు॥ ప్రజల్లారా మీరు మేము యింతపర్యంతంకూడ వున్నాము గదా.

శి॥ వున్నాము వున్నాము.

గు॥ మమ్ముల మీరు యెరుగుదురు. మిమ్ముల మేము యెరుగుదుము. మేము మేలుకొంటె మాకు మీరు యేమిలేముగదా.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేలుకుంటే మీకు మేము యేమిలేముగదా.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేము యేమిలేదని తనకుతానే వృథహా యెందుకు కష్టపడవలెనా.

శి॥ యేమి కష్టంలేదు.

గు॥ పుట్టని చావనిది వున్నాది కదా.

శి॥ వున్నదే అది.

గు॥ మనవంటివారు కోటిమంది రానీ కోటిమంది పోనీ దానికి యేమికావలె.

శి॥ అవునయ్యా నీవే గురువుకు తగుదువు. అందుకే శరీరం లేని వారు వున్నారని యందురు.

[మూడోకూచి] కాంగానే యీ పక్షిజట్లు మేలుకొనెరి. మేము మేలుకుంటే యెక్కడచూచుకొన్న యేమిలేదు. ఆ యేనుగ లద్దెన పేడు. యేమి మహాశ్వర్యం యేమిలేదు. యేది వున్నదో అదే వున్నది. ఆ గురువు చెప్పేగదోయి మేము మేలుకుంటే మీరు యేమిలేదు. మీరు మేలుకుంటే మేము యేమిలేదు. యిక యేమోయీ యీలాగు చెప్పే గురువు యెక్కడున్నాడోయి. సరేకాని నలుగురు ఆ నలుగురే. వారి పుస్తకాలలో వన్నదే నమ్మికే.

గు॥ ఛీ ఆ నమ్మికే ఆ పుస్తకాలు యిపుడు యేమాయె.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ ఆలాగు అవ్విచూచి చెప్పేవారేమైరి.

శి॥ వారు యేమిలేదు.

గు॥ అనేకమంది శిష్యులు యేమైరి.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ యిన్ని గావలెనా మేలుకుంటే యేమిలేదు. అపుడు యెపుడు పుట్టుచి చావనిది, మొదలు కొన లేనిది, సర్వకాలం వక్కటీరుగావున్నది, శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, కర్మసూశూన్యమయినది, సకల దేశాలయందు, సర్వకాలాలయందు చలించక, దేన్ని స్మరించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమయియున్నది.

శి॥ యిటువంటిదాన్ని గురుస్వామివలన సూచన చేసినారు. చెయ్యంగానే శృతి॥ "ఆకాశం గగనంశూన్యం" ఆలాగు యిక్కడ శూన్యంగాదు. కోటిమాట్లు వున్నదన్నా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. కోటిమాట్లకు లేదు లేదన్నా పుట్టని చావనిది లేకపోదు.

గు|| యిదే సిద్ధాంతం. సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము.
శి|| చాలు చాలు విసుకువస్తుంది.
గు|| నీకు చాలుగదా.
శి|| నాకు చాలు.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
సద సదుపాధి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
పంచమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

త్రయోదశకల

మాయ విద్యోపాధి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో|| ఉల్కాహస్తో యధాలోకే । ద్రవ్యమాలోక్య తాంత్యజేత్
జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య । పశ్చాజ్ఞానంపరిత్యజేత్ ||

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సిద్ధాంతం. సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతం.

యీ కలలో వకట అబ్బ మనిషివచ్చె. వస్తూనే నేను వున్నంత సేపు వుండేది, యేమి లేకపొయ్యేది యీ రెండూ నాకు స్వభావమే నా జాడ తెలియక కొందరు సుషుప్తిఅని అనుకొన్నారు. కొందరు మరణము అని అనుకున్నారు. ఆ రెండు మందివి అనంగి నేను నిరాకరించున్నా. నాకు సుషుప్తి యెరుకలేదు, మరణము యెరుకలేదు, తప్పున వచ్చేది, వుండేది, సుఖమైన, దుఃఖమైన అనుభవించేది. కొనకు అందరూ చూడంగ యేమిలేదు. నిత్యం కోటిమాట్లు వుండేది, యేమి లేకపొయ్యేది, నాకు స్వభావమే. మందికి ఆశ్చర్యం.

గు|| అయితే నీవు యెక్కడినుంచి వచ్చినావు.

శి|| నాకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదు.

గు॥ నీవుయేమి.

శి॥ నేను మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమును. నన్ను నేను యెరుగుదును. నేను వున్నంతసేపు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెరుగుదును యింతే.

గు॥ యిప్పుడునీకు యేమికావలె.

శి॥ రాకడ పోకడలేనిది సర్వకాలం వకటేతీరుగావున్నది మొదలు కొనలేనిది పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి యున్నది సూచన కావలె.

గు॥ సూచన చేస్తేకాని మళ్ళా అడగవుగదా.

శి॥ మళ్ళా అడుగ నేను యేమయిన చదువుకున్న మొగవాణ్నే నాకు గుటమాత్రం సూచన అయితే సరి.

గు॥ నీవుయేమి.

శి॥ మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరమును.

గు॥ నీవు యిప్పుడు యేతీరుగా అడిగినావో ఆతీరు వున్నదో లేదో అని సంశయం లేదుగదా.

శి॥ కోటిమాట్లకు వున్నది.

గు॥ అటువంటిదానియందే నీవు వున్నావు.

శి॥ సరెసరె.

గు॥ గట్టిగా వున్నదిగదా.

శి॥ కోటిమాట్లకు వున్నది. నాకు యేమివిచారంవున్న యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు.

గు॥ అలాగేకాదు యిప్పుడు కలలోవచ్చిన యేనుగు యేలాగో అలాగే.

శి॥ యిపుడు అయితే సర్వకాలం వున్నది కేవలం అదిలేక సముద్రం వలె వకటేతీరుగా యుండవలె.

గు॥ అదియేమిలేదు. యిదియేమిలేదు. కేవలం అచలమె సర్వకాలం వకటేతీరె అయితె వ్యవహారం యేలాగు యెవ్వరికి.

శి॥ యేమి అన్నా ఆశ్చర్యం.

గు॥ యిది ఆశ్చర్యమే.

శి॥ యేమితోచకనేటందుకు యేమిలేకపోయె యిక యేలాగు అన్నా యిది అంత ఆశ్చర్యము యిది గురుస్వామికే తెలియవలెను. అనరాదు గానీ వారికే శక్యముగాదు బహు పతితనం అటువంటివారితో కూడావుండి చూడవలెను చూచినా శక్యముకానట్టువున్నది.

గు॥ అందుకే బ్రహ్మవిద్య అతిసులభం అతికఠినం.

శి॥ స్వామీ నాకు స్వభావమే శరీరమనె తపరణంవుంటె.

గు॥ కలలో యేనుగ మేలుకుంటె యేలాగు తనకు యేమిలేదని దృఢమో ఆలాగే సూచనచేత మూలంలేని యీగు తెలిసిగే శరీరం యేమిలేదు.

శి॥ అయినా మూలంలేని యీగు తెలిసిగే శరీరం యేమిలేదు

గు॥ యేమిలేకుంటె సర్వకాలం వక్కటిరె సరేనా.

శి॥ సరెసరె.

గు॥ శభాస్ చదువుకున్నవారికంటే నీవుదొడ్డదానవు యీలాగు వుండవద్దా అమ్మా.

శి॥ యిటువంటివారు యేలాగుఅంటె అలాగు నడువరుగదా యెక్కటికె.

గు॥ యేదిమూలమో అదేకలలో యేనుగ మేలుకుంటె యేమిలేదని తనకుతానే ధృడంవుండవలె.

శి॥ ధృడంఆయె ధృడంయేమిలేకపోయె.

గు॥ యేదివున్నదో అదేవుండె యిఖముచ్చటేవద్దు చాలుచాలు యెక్కువముచ్చట లాడేటందుకు మూలం యేమిలేదని సిగ్గువుండవలె వారికె అది వున్నదంటె వుండిపాయె వున్నది వున్నట్టుసూచన ఆయెనా వారికె ముఖంచెల్లదు మునువటివలెనె చెలామణిలేదు. చెల్లనిరూపాయి వలెనే రాగిరూపాయి పాటిగాదు యిందుకు అనుమానం లేదు.

శి॥ అన్నా మూలంలేని యీగు తెలిసిగే శరీరంయేమిలేదు. పుట్టుక చావని దానికి బదులులేదు.

గు॥ యీలాగు వుండవలెను గురుసాంప్రదాయం.

చతుర్దశకల

యీ కలలోనే వెనకటి అయిదుగురు వచ్చిరి. వచ్చినవారిలో వొక్కరు శరీరంలేనివారు అనిరి. ఆయనే గురువు. అదే భ్రాంతిలేని మార్గం. అటువంటిది మూడు కన్నులవాడయినా సూచన కాయలేదు. యిదే యిటువంటిది వచ్చి అడుగంగానే సూచన చేస్తువుండంగానే కనుకుం కాను. యిదియేరాజమార్గం నాకు సూచనచాయండి,

గు|| నేను యెటువంటిదని సూచన చేస్తానో అటువంటిదానియందే నీవు వున్నావు. నీకు సూచనచేసినట్టు మళ్లా అడగవుగదా,

శి|| అడుగకుండా అన్నం వడ్డిస్తే యెందుకు అడుగుతా.

గు|| విను పుట్టనిచావనిది వొక్కదాన్నిఅయినా ముట్టుకోనిది అనేకమంది సూచన చేస్తే అనేకమంది భ్రాంతిరహితులు అయినారు.

శి|| సరే యిదే.

గు|| యిదిగాక మరోదానిని యెపుడు సూచనచేసినా చేసినవి పడవు. యిటువంటి శరీరాలు కోట్లకొద్ది వచ్చినా అది అలాగే వున్నది. యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు దానికి సంబంధంలేదు. దీనివంటిది అదికాదు. కలలో యేనుగు వచ్చింది, దానిమీద మనుష్యులు వున్నారు. వారు మనము కూడా మాట్లాడితిమి. వారిని మనము యెరుగుదుము, మనను వారు యెరుగుదురు. వారు మేలుకుంటే వారికి మేము యేమయినా వున్నామా. మనము మేలుకుంటే మనకు వారు యేమయిన వున్నారా.

శి|| వారు మనము కూడా వున్నపుడు, లేనప్పుడు దానికి యెన్నటికి భయంలేదు.

గు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంవంటిది గాదుకదా.

శి|| అదిగాక రెండోది యెమయిన వున్నదా, అదియే అది. చాలు వ్యవహారానకు మూలం యేమిలేదు.

గు|| శాబాసు యెంతదొడ్డవాడవు మీకు సూచన చేసినదంతా అందరికి అదే.

పంచదశకల

శి॥ యీ కలలోనే వొక మనిషివచ్చే. వస్తూనే నాకు రొంసిమిది దృష్టాంతరాలతో సూచన చెయ్యండీ అనే అంటే.

గు॥ మా భాగు అనే. సరేకాని నీవు యేమీ అని అడిగే అన గత్తే,

శి॥ నేను మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమును అనే.

గు॥ యీశరీరానకు యెవ్వడైనా దొరవున్నడా.

శి॥ నేను దొరను యెరుగ, దొరసాన్ని యెరుగ. నాకు మొదలు యేమిలేదని నాకు యెరుకే. నాతోకూడా వచ్చినవారే అతిక్రీతిచాత పశి వుంశీ తనవంటి ఆడదాన్ని తగిలి కొడుకులా బిడ్డలా కంచూ వున్నవారం. మాకు దుఃఖంపట్టదు. మేము రెండుమార్గాల వున్నాము. స్వదస్సిద్ధమై మాకు మేమే వస్తాము. వొకవేళ కడుపులోవుండి వెళ్లివస్తాము. మాకు అనంతమయిన ప్రకారాలు అన్ని నిర్మాణాలు చేసినాము. మా కంటే అన్యం పుట్టని చావనిది దానికి మొదలు యెక్కడ వున్నాదో కొన యెక్కడవున్నాదో.

గు॥ దానికి రాకడా లేదు పోకడా లేదు సార్వకాలం వొక్కతీరే శరీరంయెన్నటికీ లేదు. క్రియాసూన్యమైంది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. దానికివొక్కటైనా పేరులేదు. దానికి అదేకాని రెండోది బదులు లేదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరానకు మర్యాదా లేదు యిన్నాళ్లు వునికీఅని తన సమాధానమేకాని రెండోదాన్ని చూచి భయపడదు.

శి॥ రెండోది అంటే,

గు॥ పుట్టని చావనిది.

శి॥ అదే అంటే నాస్థానమేఅది నేను వుండేది దానియందు పుట్ట నిది మాతో సంభాషణ చాయదు. మేము దాన్ని పుష్టిపెట్టి వ్యవహా రం చాయము. మాకు అది మూలం కామగదా. మళ్ళి ప్రాపించే

టందుకు స్థానం కాదుగదా. మా సుఖమేమో మా దుఃఖమేమో వున్నంతసేపూ వుండవలె. లేకుంటే యేమిలేదు. దానికి మాకు సమ్మంధంవుంటే అదీయిదీ వొక్కటే అవును. యిడ మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమీలేదు. అది సర్వకాలం వక్కటీరే. యిది యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడే యేమిలేదు. అది విచారించినా విచారించకున్నా సార్వకాల చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది.

గు॥ స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుకనే సాధనచాత సాధ్యంకాదు. అది నేను వక్కటేఅంటే యెవ్వరునమ్మరు. వొక్కటీసరిపోదు మూలంలేని యీగుతేఱరిగే శరీరం చంచలం అది క్రియాశూన్యమైంది. సకలక్రియలకూ మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమే మూలం పుట్టని చావని దానియందే వున్నావు అంటివి అందరూ అనంగా అన్నావా నీకు ధృఢమా.

శి॥ అధిష్టానమని అనుకోంగా అన్నా.

గు॥ అధిష్టానము వుంటే నీకు మూలం వుండనేవుండే మళ్లా ప్రవేశించేటందుకు స్థానం అది కాదా యేమి.

శి॥ యేమీ ఛీ ఛీ అది యేమీలేదు,

గు॥ నాకు మూలం వున్నదనీఅంటే, తలలుకొట్టించే కొనకు ప్రవేశం చేటందుకు స్థానంవున్నది అని అంటే మెడలకు వుర్లుబోయించే. ఛీ ఛీ అషువంటి అధికమైన అబద్ధాలు వెనక యెందరుకూసినా యేమీ యెదురుగా నిలబడి అనుమను యెవ్వడుఅంటే వాడే పుట్టేవాడు కొసకు యేమీలేకపోయ్యేవాడు. పుట్టని చావనిది సంభాషణచేస్తుందీఅని చచ్చిన శవాలు తినేవాండ్లుఅయినా అనరు. తలలు గొరిగేవాళ్ళు అయినా అనరు. బట్టలు వుతికేవాండ్లుఅయినా అనరు. పుట్టని చావనిదానికి వక్కటైనా వికారం లేదు. సార్వకాలం వొక్కటీరే.

శి॥ నేను దానియందే వున్నాగాని నాకు అధిష్టానం మరియూ లేదు.

గు॥ యిఘ యేమీ.

శి॥ దానికీ నాకు యీపత్తుఅయినా సంబంధం లేకవున్నా

గు॥ యిది సరే. యిదీ అందరికీ సమాధానమే.

పంచదశకల

శి॥ యీ కలలోనే వొక మనిషివచ్చే. వస్తూనే నాకు రెండుసిద్ధ వృష్టాంతరాలతో సూచన చెయ్యండీ అనే అంటే.

గు॥ మా భాగు అనే. సరేకాని నీవు యేమిటా అని అడిగే అడిగితే,

శి॥ నేను మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమును అనే.

గు॥ యీశరీరానకు యెవ్వడైనా దొరవున్నడా.

శి॥ నేను దొరను యెరుగ, దొరసాన్ని యెరుగ. నాకు మొదలు యేమింలేదని నాకు యెరుకే. నాతోకూడా వచ్చినవారే అతిప్రీతిచాత పశిపుంసి తనవంటి ఆడదాన్ని తగిలి కొడుకులా బిడ్డలా కంచూ వున్నవారం. మాకు దుఃఖంపట్టదు. మేము రెండుమార్గాల వున్నాము. స్వాదస్సిద్ధమై మాకు మేమే వస్తాము. వొకవేళ కష్టపులోవుండి వెళ్లివస్తాము. మాకు అనంతమయిన ప్రకారాలు అన్ని నిర్మాణాలు చేసినాము. మా కంటే అన్యం పుట్టని చావనిది దానికి మొదలు యెక్కడ వున్నాదో కొన యెక్కడవున్నాదో.

గు॥ దానికి రాకడాలేదు పోకడాలేదు సార్వకాలం వొక్కతీరే శరీరంయెన్నటికీలేదు. క్రియాసూన్యమైంది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. దానికివొక్కటైనా పేరులేదు. దానికి అదేకాని రెండవది బదులు లేదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరానకు మర్యాదాలేదు యిన్నాళ్లు వుచికీలని తన సమాధానమేకాని రెండోదాన్ని చూచి భయపడదు.

శి॥ రెండోది అంటే,

గు॥ పుట్టని చావనిది.

శి॥ అదే అంటే నాస్తానమేఅది నేను వుండేది దానియందు పుట్టనిది మాతో సంభాషణ చాయదు. మేము దాన్ని పుష్టిపెట్టి వ్యవహారం చాయము. మాకు అది మూలం కాదుగదా. మళ్లి ప్రకాశించే

టందుకు స్థానం కాదుగదా. మా సుఖమేమో మా దుఃఖమేమో వున్నంతసేపూ వుండవలె. లేకుంటే యేమిలేదు. దానికి మాకు సమ్మంధంవుంటే అదీయిదీ వొక్కటే అవును. యిది మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమీలేదు. అది సర్వకాలం వొక్కటే. యిది యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడే యేమిలేదు. అది విచారించినా విచారించకున్నా సార్వకాల చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది.

గు॥ స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుకనే సాధనచాత సాధ్యంకాదు. అది నేను వొక్కటేఅంటే యెవ్వరునమ్మరు. వొక్కటేసరిపోదు మూలంలేని యీగుత్తేరిగే శరీరం చంచలం అది క్రియాశూన్యమైంది. సకలక్రియలకూ మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమే మూలం పుట్టని చావని దానియందే వున్నావు అంటివి అందరూ అనంగా అన్నావా నీకు ధృఢమా.

శి॥ అధిష్టానమని అనుకోంగా అన్నా.

గు॥ అధిష్టానము వుంటే నీకు మూలం వుండనేవుండే మళ్లా ప్రవేశించేటందుకు స్థానం అది కాదా యేమి.

శి॥ యేమీ ఛీ ఛీ అది యేమీలేదు,

గు॥ నాకు మూలం వున్నదనీఅంటే తలలుకొట్టించే కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నది అని అంటే మెడలకు వుర్లుబోయించే. ఛీ ఛీ అటువంటి అధికమైన అబద్ధాలు వెనక యెందరుకూసినా యేమీ యెదురుగా నిలబడి అనుమను యెవ్వడుఅంటే వాడే పుట్టేవాడు కొనకు యేమీ లేకపోయ్యేవాడు. పుట్టని చావనిది సంభాషణచేస్తుందీఅని చచ్చిన శవాలు తినేవాండ్లుఅయినా అనరు. తలలు గొరిగేవాళ్ళు అయినా అనరు. బట్టలు వుతికేవాండ్లుఅయినా అనరు. పుట్టని చావనిదానికి వొక్కటైనా వికారం లేదు. సార్వకాలం వొక్కటే.

శి॥ నేను దానియందే వున్నాగాని నాకు అధిష్టానం మరియాదా లేదు.

గు॥ యిఘు యేమీ.

శి॥ దానికీ నాకు యీషత్తుఅయినా సంబంధం లేకవున్నాము.

గు॥ యిది సరే. యిదీ అందరికీ సమాధానమే.

శి॥ శీఘ్రంగా నాకు సూచనచెయ్యి.

గు॥ లేన్నవిను నీకు మొదలూ యేమీలేదని నీవు యెరుగుదువు గదా. కొనకు యేమీలేదని యెరుగుదువుగదా.

శి॥ ఘట్టిగా యెరుగుదు.

గు॥ నేను యిటువంటిది అని నీకు సూచనచేస్తానో నీవు అటువంటిది దానియందు కూర్చున్నావు. దాన్ని వుండచూడు అదే పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది రాకడాపోకడా లేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక సార్వకాలం వొక్కతీరుగా వున్నది తనకుతానే స్వతశ్శిద్ధమై.

శి॥ సరే సరే యిటువంటి చెలించని దానియందే నేనువున్న యిందుకు అనుమానం లేదు. నాకు సుఖమైనా దుఃఖమైనా వుంచుంది. నేను దానికంటె వేరే వున్నట్టూవున్న యిది యేమీలేక అదే వుండేటట్టు చేతురు.

గు॥ అలాగే సూచన చేస్తాగానీ యెనమిది వుపమానాలు చెప్పు మంటివి. యెనమిది యేలాగు ప్రత్యక్షంగా వున్నావో అలాగే పుట్టని చావనిది వున్నది.

౧ పుట్టని చావనిది వున్నాదో లేదో.

౨ రాకడపోకడలేనిది వున్నాదో లేదో.

౩ శరీరం లేనిది వున్నాదో లేదో.

౪ భోంచెయ్యనిది వున్నాదో లేదో.

౫ సకలదేశాలయందు వున్నాదో లేదో.

౬ సమస్తమైన వస్తువులయందు వున్నాదో లేదో.

౭ సార్వకాలం వొక్కతీరుగా చెలించక వున్నాదో లేదో.

౮ తనకుతానే స్వతశ్శిద్ధమై వున్నాదో లేదో అని అనుమానం లేదు గదా.

శి॥ అనుమానం లేదుగాని మూలం లేనిదిగనుక యీ గుర్తెరిగే శరీరం అందరికీ కొనకు యేమీలేనట్టు మాకు అలాగు అయ్యాయని భయం.

గు॥ నీకు యేలాగు కావలే.

శి॥ గురువాక్యం యెప్పుడు వింటే అప్పుడే వుండవలె. లేనిది యేమీా లేకపోవలె.

* మొదటి వుపమానం *

గు॥ మంచిది నీకు ఆలాగేఅయ్యె పుట్టనిచావనిది సూర్యుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టువున్నది.

శి॥ అదియేమీా సాయంకాలానికీ యేమీాలేదు యిది అచలం.

—♦ రెండవ వుపమానం ♦—

గు॥ చంద్రుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టు రాకడ పోకడలేనిది వున్నది.

శి॥ అది యేమీా తెల్లవారీ యేమీాలేదు యిది సార్వకాలం ప్రకాశిస్తేరే.

—* మూడవ వుపమానం *—

గు॥ భూమి ప్రత్యక్షంగావున్నట్టు మొదలు కొనా లేనిదివున్నది.

శి॥ యీా భూమికి మొదలుకొనవున్నది. తనకుతానే స్వతశిద్ధమై వున్నదానికీ మొదలు యెవ్వరూ చూడలేదు. కొన యెవ్వరూ చూడ లేదు. యీా శరీరం వంటివే యివి అన్ని.

[నాల్గవ వుపమానం]

గు॥ పుట్టని చావనిది నిప్పు ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి॥ అలాగే వున్నదిగాని కట్టె లేకున్నా పిడక లేకున్నా యేమీా లేదు పుట్టని చావనిదానికీ రెండోది యేమీాలేదు.

—: ఐదవ వుపమానం :—

గు॥ పుట్టనిచావనిది శరీరం ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి॥ శరీరం వున్నప్పుడూ వుండదు శరీరం లేకుంటే లేకపోదు. సార్వ కాలం యేమీాలేదు మూలంలేని యీాగు తెలిసిగేశరీరం.

* ఆరవ వుపమానం *

గు॥ పుట్టనిచావనిది సార్వకాలం ముందర పెద్దఘట్టూవున్నట్టు వున్నది.

శి॥ ఘట్టూ యెక్కడవుంటే అక్కడనే వున్నది. పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందువున్నది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో॥ అవినాశితుతద్విద్ధి । యేనసర్వమిదంతతమ్
వినాశమవ్యయస్యాస్య । నకశ్చిత్కర్తుమర్హతి॥

తా॥ దేనిచేత ఈ సకలప్రపంచమును వ్యాపింపబడినదో అట్టి కేవ లాత్మ నాశము లేనిదని తెలియుము. నాశములేని యీ కేవలాత్మకు నాశము గలిగించుట ఎవరికిని శక్యముగాదు. [యీ శ్లోకము బ్రహ్మ తత్వ మును గూర్చినదని శంకరభాష్యము.]

[ఏడవ వుపమానం]

గు॥ యీ పుట్టని చావనిదీ పెద్దచెట్టూ వున్నట్టు వున్నది,

శి॥ చెట్టువంటిదికాదు, పుట్టని చావనిది; గొడ్డండ్ల ఛేదింపబడదు. నిప్పుచాత కాలంది, నీళ్ళచాత చీకంది, యండచాత, ఘాలిచాత యెండి పోంది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో॥ నైనంఛిన్దన్తిశస్త్రాణి । నైనందహతిపావకః
నచైనంక్లేదయంత్యాపో । నశోషయతిమారుతః

తా॥ యీ కేవలాత్మను ఆయుధములు నరుకజాలవు. అగ్ని దహింప జాలదు. నీళ్లు తడుపజాలవు. వాయువు యెండింపజాలదు.

శ్లో॥ అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్యోఽయ । మక్లేద్యోఽశోష్యఏవచ
నిత్యస్సర్వగతస్థాణు । రచలోఽయంసనాతనః॥

తా॥ ఈ కేవలాత్మ ఛేదింప నలవిగానిది, దహింపనలవిగానిది, తడుప నలవిగానిది, ఎండింప నలవిగానిది, నాశములేనిది, అంతటను వ్యాపించియుండునది, స్థిరరూపనుగునది, చలింపనిది, అనాదియైనది.

శ్లో॥ యఏనంవేత్తిహంతారం । యశ్చైనంమన్యతేహతం
ఉభౌతౌనవిజానీతో । నాయంహంతినహన్యతే॥

తా॥ యెవడీ కేవలాత్మను వధించుదానిగా దలంచుచున్నాడో, ఎవడు ఈ కేవలాత్మను వధింపబడుదానిగా దెలియుచున్నాడో, వారిద్దరును దెలియనివారలు. ఎందువల్లననగా నీ కేవలాత్మ వధించునదియును గాదు వధింపబడునదియునుగాదు కర్తృత్వ, కర్మత్వములు రెండును కేవలాత్మకు లేవు. అవివికారములుగాన పరబ్రంహ్మకవిలేవు.

* యెనిమిదవ వుపమానం *

గు॥ ప్రత్యేక్షంగా స్త్రీ ముందరవున్నట్టూ పుట్టనిచావనిది, కండ్ల ముందర వున్నది.

శి॥ స్త్రీవంటిదికాదు, కేవలం అపవిత్రవస్తువు మూత్రపురీషాల కంటే తక్కువ.

గు॥ మగవాడు ముందరవున్నట్టూ, కండ్లుయెత్తి చూడంగానే పుట్టనిచావనిది, రాకడ పోకడలేనిది, సకలదేశాలందు, సార్వకాలాలందు సమస్తమైన వస్తువులయందు, చెలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమైవున్నది. దానిపేరులేదు ఆకారంలేదు శరీరంకొట్టుబడ్డా ఆ పుట్టని చావనిది కొట్టుబడదు.

శ్లో॥ నజాయతేమ్రియతేవాకదాచి । న్నాయంభూత్వాభవితావానా భూయః । అజోనిత్యశ్శాశ్వతోఽయంపురాణో । నహన్యతే హన్యమానేశరీరే॥

తా॥ ఈ కేవలాత్మ ఒకప్పుడుపుట్టదు. ఒకప్పుడుచావదు. ఒకప్పుడుండి మరల మరియొకప్పుడు ఉండనిదియుగాదు. మునుపులేక వెనుక వచ్చినదియునుగాదు. ఎందువల్లననగా నిదిపుట్టుకలేనిది, మరణములేనిది, ఎల్లప్పుడుఉండునది, అనాదియైనది. శరీరములుహతమైనను ఈ కేవలాత్మ హతముకాదు.

శి॥ యదార్థంగావున్నది నాకుచాలు కొనకూ వాక్యం దయచేయండి.

గు॥ "మూలంలేని యీగుతెఱిగేశరీరం యేమీలేదు" మూలం లేని యీగుతెఱిగేశరీరం కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యేలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీగుతెఱిగేశరీరం యేనుగ.

మూలంలేని యీగుతెఱిగేశరీరం యేమీలేకుంటే యేలాగువున్నదో ఆలాగే సార్వకాలం ఆదేపరిపూర్ణంగనుక యిది భ్రాంతిలేనిరాజమార్గం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
మాయవిద్యోపాధిద్వయ దోషరహిత ప్రకరణం
సప్తాద్యాయః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౭. జీవదేహోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం

శోడశకల

శ్లో॥ గురుణాసరణత్యాగః । అనావరణ ఉత్తమః।
పరిపూర్ణం పూర్ణమేవా । పూర్ణాచల సమున్నవత్॥

మూలంలేని యీగుతెఱిగే శరీరం యేమీలేదు. అనే సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము.

కలలో గుఱ్ఱముయొక్క ఒకమనిషివచ్చె. గుఱ్ఱముయేమె మనము యెందులోవున్నామో అదేపుట్టని చావనిది అనిచెప్పె. నేను యేమీలేమ. యీగుఱ్ఱం యేమిలేదు. నీవు యేమీలేదు అని చెప్పిరి. మేలుకొంటె పుట్టనిచావనిది వున్నది. వారు యేమిలేదు.

గురు॥ శాభాసు సరెసరే యీలాగు వుండవద్దా కలతప్పవిడిచి మరివక అవసరలేదు. యంతసేపు యీశరీరం మేలుకోక వుంచుందో అంతసేపు కలే కలతప్పితే యేమిలేదు. యీశరీరం యేమిలేదు. సుషుప్తి అని మరణమని ప్రజలు కల్పించినారు. వున్నవేరెందు. కండ్లుమూశిన

యెరుకె కండ్లు తెరచినా యెరుకె, యెరుక లేకుంటె యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేక ప్రశ్న దానికి యేమున్నదని నిర్ణయించాయ మరివకటి యేమి ప్రశ్నని.

మూలంలేని యీగు తేఁరిగె శరీరమే సకలనిర్ణయాలకు శరీరము ప్రమాణము, పుట్టనిచావనిది క్రియాశూన్యమైనది. గనుక పుట్టనిచావని దానికి యెరుకలేదు. కర్మాలు యెక్కడవున్నావి. ఛీ అందుకే మూలం లేని యీగు తేఁరిగే శరీరం వున్నదన్న పాపమే లేదన్న పాపమే యేమిలేదు అన్నా పాపమే తాను పుట్టనిచావని అచలంగనుక తాను నిర్ణయమనే పాపం తగలకుండా మొదలవలె నిర్ణయంచేశినా శరీరంలేనివారుకారు, యెంతవారికి అంతవారిని దంటశాయవలెను. నేను శరీరంలేనివాణ్ణి అని చేశినా పాపమే విడిచినా పాపమే యెమిలేదని చేశినా పాపమే.

శి॥ అట్లైతే యేలాగు.

గు॥ పుట్టనిచావనిది యేలాగువున్నదో మొదలుకొనలేనిది యేలాగువున్నదో రాకడపోకడలేనిది యేలాగువున్నదో శరీరంలేక యేలాగువున్నదో సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధంగా యేలాగువున్నదో సర్వకాలం యేలాగువున్నదో ఆలాగే యావత్తునిర్ణయం అంతా అదే రెండోదిలేదు.

శి॥ సిద్ధులు యేలాగు వుంచారు.

గు॥ ఛీ ఛీ మూలంలేని యీగు తేఁరిగే శరీరంచాత యెన్నటికి సాధ్యం లేదు గనుకనే సిద్ధి యెన్నటికి లేదు.

శి॥ వెనుకటివారు అందరు యేలాగు అయినారు.

గు॥ ఛీ ఛీ యెవ్వరుకాలేదు.

శి॥ కాకుంటె యెందుకు ప్రయత్నం చేస్తారు.

గు॥ అన్ని ప్రయత్నాలవలె యీ ప్రయత్నం అన్ని యిచ్ఛలవలె యీయిచ్ఛ అన్ని చేసినట్టు యిది చేస్తారు. మొదలుపెట్టిన నాటినుంచి చేస్తూనేవున్నారు. యిప్పటికి దరిలేదు. జ్ఞానంచేత సాధ్యంకాదు. కోటి యెందుకు చెప్పినా మూలంలేని యీగు తేఁరిగేశరీరం చాతకాదు.

యీశరీరానకు మూలం లేదు. కొనకు ప్రవేసించేటందుకు స్థానం లేదు. పరిపూర్ణంవేరు. శరీరం వేరేవున్నదని యషువంటి పశువులయినా అనవు పరిపూర్ణవస్తువు వకటేవున్నది. మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమి లేదు. అని రెప్పపాటంతసేపు మరువకవుండవలె. మూలంలేని యీగు తేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని నిర్ణయంకాక తన్నుకుంచాడు. మూలం లేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని రెప్పపాటంతసేపు మరువక వుండవలె వుండకపాయనా యెంతప్రజ్ఞవంతుణ్ణి అయిన మోసపెడుచుంది. మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరమే విక్షేపశక్తి యీవిక్షేపశక్తే ఆవర్ణ శక్తి విక్షేపంలేకుంటె ఆవర్ణంపాయ ఆవరణంపోతె విక్షేపంపోదు విక్షేపశక్తి ఆవరణంకుమూలం విక్షేపంచేతనే అనేక ఆవరణాలు వస్తావి. అందుకే గురు సాంప్రదాయం కావలె.

సకలభ్రమలకు మూలం మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరమే అందుకే మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు, యింతకంటె అధి కంలేదు. యిదే గురువాక్యం పరిపూర్ణం పుట్టనిది చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకపోకడలేనిది సార్వకాలం క్రియాశూన్యమైనది. సకలదేశాల యందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది గనుక అందుల ప్రయత్నంలేదు. మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని యెన్నికోట్లుచేస్తె అంతదృఢం వున్నదానికి యిది విరోధిగనుక దీన్ని కూకుడువేళ్లతో తీసివెయ్యవలెను. యిది అభ్యాసం అయినాకొద్ది సుఖదుఃఖరహితం అవుచుంది యప్పటి పరిపూర్ణం యప్పటివలెనే వుంచుంది. పరిపూర్ణం యేతీరుగావున్నదో ఆతీరుగా కుదరవలె. మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని సకలక్రియలుచేసినా అది క్రియాశూన్యంగాదు. విడచినా క్రియాసూన్యం గాదు. కొన్నివిడిచి కొన్నినడిచినా క్రియాశూన్యంకాదు, యిది పరమ గుహ్యం యిదేమహాగుహ్యం యంతవారికి శఖ్యంకానట్టె యుంచుంది. దీనికి కలలో యేనుగవచ్చి మేలుకుంటె కొంతవుండి కొంతలేకపోచుందా యేమిలేదా.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ అలాగే గురువాక్యంచాత అయ.

శి॥ యేమి అయ

గు॥ మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేనుగవలెనే జాడలేక పోయ.

శి॥ యేలాగో తే.

గు॥ పుట్టనిచావని పరిపూర్ణమేవుంటె మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరం మధ్యనిచ్చే సంధ్యపోయె వున్నదివున్నట్టెవుంటె సర్వకాలం వక్కటిగె మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుంటె ప్రసగాలు సిలిచె యిదిమహా గుహ్యం పుట్టనిచావనిది వ్యవహారంలేనిది నేలాగు వ్యవహారంచేస్తుంది, గురుకటాక్షం తప్పవిడిచి మరివకటి భ్రాంతిలేని మాఘుం లేదు. యెవ్వరు మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరాన్ని విడిపించక బోధిస్తారు. గనుక భ్రాంతి తిరుగదు.

పుట్టని చావని దానిజాడ తెలియదు. అందుకే స్త్రీ స్త్రీతోకూడ వుండి సంతోషపడట్టె పురుశుడు పురుశునితోకూడి సంతోషపడట్టె యెప్పుడు యెంతో అంతె సార్వకాలం యీ మూలంలేని గుతెరిగే శరీరమే అయ్యె భ్రాంతుడయ్యె వుంటాడు. దరవాజా తీసె గురువుకావలె దర్వాజతియ్యక మంత్రాలు, సాధనాలు, లక్ష్యాలు, మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరానికి చెప్పినా దర్వాజకుతాళం వేసినట్టె తాళంచెవి ఆగురువు దగ్గిరలేదు ఆగురువు వెయ్యెకురుగునాసి తియ్యనేరడు ఆగురువుకి మరెవొకగురువు తాళంవేసి పోయినాడు, యిదిఅని జాడచూపలేదు.

యీలాగే హూంకరికిహూంకరు, హూంకరికిహూంకరు. తలుపుతీసి పుట్టనిచావనిది యిదియని జాడచూపి తలుపురెక్కలు విప్పవేసి యిదే రాజమార్గం అని వకసారి సూచనఅయితె మల్లావాడు యెవ్వరిని నమ్మడు. వాని తెలిసి వేసినమార్గం వానికి దృఢంఅయితె వానికి వకటైన బాధలేదు. సార్వకాలం వక్కటిరె అందుకే శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం అరుదు.

మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. పుట్టనిచావనిది తనకులానే స్వతసిద్ధమయియున్నది. దానికి ప్రయత్నంలేదు మూలంలేని

యీాగు తారిగే శరీరం యేమిలేదు. అని పరిహారిస్తే సరి సుఖంవున్నది తనకు తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. దానికి జ్ఞానంలేదు కర్మాలులేవు యీాశరీరమే జ్ఞానకర్మస్వరూపం యీాశరీరం లేకమునుపే మొదలు కొనలేక రాకడపోకడ లేక పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్త మయిన వస్తువులయందు సార్వకాలం చలించక పక్కతీరుగా దనకుతానే స్వతసిద్ధమై యెన్నటికి శరీరంలేకయున్నది.

అందులోనే మూలంలేని యీాగు తారిగే శరీరంవున్నది యిది అది కాదు, అది యిది కాదు. పర్వతానకు ఆవగింజకు యెంతయెక్కువ తక్కువో అంతయెక్కువతక్కువ సరేకాని మూలంలేని యీాగు తారిగే శరీరానకు వున్నసామర్థ్యం పుట్టనిచావనిదానికిలేదు. చూడబోతే మొదలు యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. వున్నంతసేపు ఆడది మొగవేషంవేసి మొగ వాడనిపించుకున్నట్టు చేస్తుంది. మొగవాడువచ్చి విచారిస్తే యప్పటిఆడదె యిక్కడ గురుసాంప్రదాయం దొడ్డది. అయినా యీామూలంలేని గుతా రిగేశరీరం యేమిలేదు. కలలోయేనుగ మేలుకుంటె యెలాగో అలాగె మూలంలేని యీాగుతారిగేశరీరం వాచకశూన్యమాయె యప్పటిపరిపూర్ణం వుండే దానికి శరీరం రానులేదు. పోనులేదు. సకలభ్రమలు శరీరంతోగి వచ్చినవి. శరీరంతోటె ఉపాయ వున్నంతసేపు పట్టితప్పదు. సర్వంవుంది సర్వంశరీరంతోటి పోతుంది శరీరంలేనిది వుండిలేను పోకపోలేదు. సర్వకాలం పక్కతీరే కలలోయేనుగ యీాశరీరంపక్కటె లుది యేమిలేదు అదియేమి లేదు రెండులేకుంటె వున్నదేవున్నది శరీరంలేనిదేవున్నది.

శి॥ శాభాసు సరెసరే యేమితెలుసుకొని నీకుచెప్పుదును అన్నా యేమి గురుస్వామికి తెలియవలెగాని మళ్లా పలికేటందుకు నాకుతోచదు నీవుయేది అయివున్నవో అదేనేను అన్నావు సరేకాని నాకే యెక్కడ తోచదు.

గు॥ నీవు సార్వకాలం వ్యవహారంచేస్తు వున్నావా లేదా.

శి॥ యేమి అనాకు లెస్స తెలియదు.

గు॥ అట్లైతే అనుమాన మెందుకు.

శి॥ మొదలుదొరకదు, కొనదొరకదు.

గు॥ నీవు యేలాగు తెలుసుకున్నావు.

శి॥ నేను తెలుసుకొన్నట్టు నాకుతోచదు.

గు॥ అట్లైతె యేలాగువున్నది. నీవు యేలాగు అయినావు.

శి॥ నేను యేలాగు అయినా నేను యేమి కాలేదు.

గు॥ అట్లైతే నీవు యేమి.

శి॥ అన్నా నాకుతోచదు నాచేతకాదు. అందుకు బహుసమర్థులు కావలె చెప్పెడికాదు. చదువుకొనేదికాదు.

గు॥ రెండు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం చాతనేకాని పుట్టని. చావని పరిపూర్ణంచెప్పదు వినదు యెరుగదు. అది శరీరాకారముకాదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అదికాదు. అది శాశ్వితమైనది. యిది వున్నట్టు వుంచుంది అగ్ని హూతృమువలె చూస్తుండగానే యేమిలేదు. సకలదేశాలయందు వున్నదానికి సార్వకాలం వక్కటీరే సార్వకాలాల యందు వున్నదిగనుక వక్కటయినా వికారంలేరు. సమస్తమయిన వస్తువులు అందు లేవుగనుక సర్వకాలం వక్కటీరే వస్తువులయందువుండేవి వస్తు ఒతోకూడా యేమిలేదు. అన్యవస్తువు పుట్టనేరదు. మొదలు యేమి లేదుగనుక కొనకుయేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అన్యవస్తువవలెనున్నది. నిప్పువంటిదిగనుక వున్నంతసేపు వున్నట్టె వుంచుంది కొనకుయేమిలేదు గనుక మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అన్యంకాదు. అదికాదు యేమిలేదు. దీనికి సామార్థ్యం విస్తారంగనుక అట్టా అనిపించు కుంచుంది ధీరులకు కలలోయేనుగ మేలుకుంటె యేలాగో అలాగే సూచన చేసేటప్పుడు యేమిలేదు.

శి॥ అటుతరువాత.

గు॥ అంతా పపూర్ణమే యీశరీరం చిదగ్నిగనుక యెన్నటికి నమ్మకూడదు. మహానమ్మించి చూస్తుండగానే యేమిలేకపొయ్యేది యిది వా..ది అనుకున్నా శక్యంగాదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని అనుకున్నవాడే సకలభ్రాంతిరహితుడు అవుచాడు పరి

పూర్ణము స్వతసిద్ధమయివున్నది. దానికి యత్నంచేయటమే దీనికి విఘ్నం యత్నంచేసేదాన్ని తీసవేయడమే ప్రయత్నం.

శి॥ అదియేది.

గు॥ మహాగుహ్యాం మూలంలేని యీగుణేదారిగేశరీరం యేమీలేదు. యింతకంటె అధికములేదని యీగురువాక్యం.

శి॥ గురుపరంపరా ప్రాప్తి యింది. దీన్ని నిల్పేవాడు నిల్పుకునే నారింతకంటే వేరేభ్రాంతికులు లేరు. వాదేవికారస్వరూపులు ఛీ ఛీ ఆవాక్యంమాకు యన్నటికిపట్టదు.

గు॥ మూలంలేని యీగుణేదారిగేశరీరం యేమిలేదు మూడు కాలాలయందు కాలానకు వెయ్యిమాట్లున ప్రతిదినమందు జపంచాయవలె చేస్తె కృతకృత్యుడు అవుతాడు యిదిగాక మరివకటితగిలెనా ముణిగితేలడు యింతకంటె అధికంలేదు.

మొదలుకొనలేనిది, పుట్టనిచావనిని, రాకడపోకడలేనిది, సార్వ కాలం వకటేతీరుగాయున్నది. అచలంగనుక శరీరం యెన్నటికిన్నాను. నలలో అనేకశరీరాలు వస్తాయి వాటికిమూలం యెన్నటికిలేదు. సకలదేశాల యందు వున్నది. యీశరీరానకు మూలంకాదు. సమస్తమయిన వస్తువుల యందువున్నది. యీశరీరానకు మూలంకాదు మూలంలేని యీగుణేదారిగే శరీరమే అనేకకోటి బ్రహ్మాండాలువున్నవి అని భ్రాంతి పెడుమంది. నాకు మూలంలేదని యన్వారితోటిచెప్పను. అందరు తానే అయివున్నది. యింత కంటె కౌతుకంలేదు. అందుకె చూచినగురువు అల్లాపనికిరాడు. యీశరీరా నకు మూలంయేమిలేదని చెప్పేగురువుకావలె పుస్తపుడు పుస్తైవుంచుండి చూస్తువుండగానే యేమిలేదు.

మొదలు కొనలేనిది పుట్టనిచావనిదిగనుక సార్వకాలం వకటేతీరే అంటుకే సకలదేశాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనుతానే చలించక స్వతసిద్ధమయివున్నది. మెరుకలేనిదిగనుక కర్మాలులేవు. మెరక వున్నా కర్మాలువుంటవిగనుక శరీరమేమెరుక మెరుకేశరీరం పోకే అని నెరివిడవండి శరీరం రాకమునుపే పుట్టనిచావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడాపోకడలేనిది సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాల

యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక సర్వకాలం వక్కటీరుగానేయున్నది. గురువాక్యంచాత భ్రాంతిరహితం అయితే సరి.

మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిలేదు యిదిలేకుంటె అది స్వతసిద్ధం వున్నదోలేదో అని దరిద్రంవిడవలేరు విడిసె చస్తామంటు విడవరు. వారివలె అనుమానంలేదు. పుట్టనిచావనిదాన్ని వుండజూచి మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంవుంటె చాలు.

యేసాధనవద్దూ యేసాధనాచేసినా దేహమనేశరీరం విడవదు. యెరుకఅనే నిప్పుకాలుస్తువుంటుంది. యెరుకకంటె వేరేనిప్పులేదు. చిదగ్ని దేహాల సర్వకాలం చిత్తుఅనే చింత నిప్పువలె గాలుస్తుంది. సమస్తమయిన శరీరాలు యెరుకతోకూడ వచ్చినవి. యెరుకతోకూడా యేమిలేదు. సార్వకాలం అచలమేవున్నది. శరీరంలో కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధం అనేది అన్యాయం అందుకేగురువాక్యం మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిూలేదు. అని వాక్యంవచ్చింది. చలనములేకుంటె అచలమే స్వతసిద్ధం. చాచలం మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీమేకాని మరి ఓటిలేదు. శరీరంరాకముునుపు వక్కటైనా వికారంలేదు. శరీరమే వికార స్వరూపం.

యిందులో చొల్లు ఒకతీరుగావున్నది. నోటినిండబొక్కలు చుట్టు వెంటుకలు లోపలనాలుక నోరు మాట్లాడుచున్నది. యీవికారాలు శరీరానకు ప్రత్యక్షంగావున్నవి. శరీరం యేవికారంలేనిది వక్కటైనా లేదు. కడుపులో వికారాలకు లెక్కలేదు. తలలోవికారాలు అనేకము. కాళ్లలోవున్న తిప్పలు చెప్పశక్యంగాదు. యిన్నిఅయినా యీశరీరాన్ని మన్నించేటందుకు ఆదరువులేదు. గురువుఅనేసింహం మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరాన్ని యేమిలేదనిచెప్పి అచలము తెలిపితె వుండగానే స్వస్తఆయె అందుకే (నగురోరధికం) అని శాస్త్రం మొరబెట్టుచుంది. మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుంటె వేది

వున్నదో అదే అచలం కావలెనని యిచ్చవద్దు కాకపోతినని విచారంవద్దు అయితినని అబద్దాలు ఆడవద్దు సార్వకాలం గురువాక్యం మరువకుండె చాలు.

శి॥ యెటువంటిది గురువాక్యం.

గు॥ మొదలు గురుస్వరూపమే లెస్సవుగాన జూడవలె.

శి॥ గురుస్వరూపం యెటువంటిది.

గు॥ శరీరంలేంది; పుట్టనిచావనిది, మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడ లేనిది, సకలదేశాలయందు చలించకవున్నది. సార్వకాలాలయందు జ్ఞాన ఖర్మాలులేక వున్నది, తనుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించకయున్నది' గురు స్వరూపం అటువంటిది.

గురుస్వరూపములోనే మొదలు యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. మధ్య తనుతానే శరీరంవచ్చి యెక్కడతోచకవున్నది. వుండగానే వకట మనిషివచ్చి యిదేగురుస్వరూపమనీ కండ్లు తెరచి చూడమనె.

శి॥చూచినతర్వాత విస్తారమయిన గురురూపము వున్నదిగదా అనె యెక్కడచూచిన అదేవున్నది అనె.

గు॥ మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యీగురు వాక్యం సర్వకాలము మరువకవుండెసరి. యీశరీరంచాత యీవాక్యం తప్పవిడిచి మరివకటి అభ్యాసంచాయకు సర్వకాలం వున్నదేవున్నది. నేను యేమిఅనె.

శి॥ వున్నది యేతీరుగావున్నదో ఆతీరుగావుంఛ సరీరం గురువు యెపుడు శ్రవణంచేసినాడో అపుడులేదు యెదివున్నదో అదేవున్నది.

గు॥ సర్వకాలంవకటతీరు వున్నదానికి శరీరంరానూలేదు పోనూ లేదు. బాటతొలగివుండి బాటమళ్ళా రాజమార్గంఅయె దరవాజతీస్తెసరి దరవాజవేస్తె బాటదొరకదు దర్వాజతీసే గురువుకావలె శిష్యులు మూర్ఖులుకాకపోవలె యిద్దరు మంచివారు అయితె బట్టబయలు అయి పాయె యిక అతకదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం రాజద్వారం యీదరువాజవేస్తె రాజదర్శనం కానేరదు. యీదరువాజతీస్తె రాజ్యం నిండారాజె ఈదరువాజ వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు, దరువాజవేసుక

వున్నావారు అనేకకోట్లువున్నారు. యీదరువాజదాటేది మహాకఠినం సులభం గురుకటాక్షంలేక శక్యంకాదు. శాస్త్రిలు యీదరువాజకు అనంతమయిన తాలాలువేసి చేతులుదాచుకున్నారు. అన్ని తాలంచేతులు గురువుదగ్గిరవున్నవి. ఆయనా వెయ్యగలడు తియ్యగలడు.

మతాలవారు దరువాజకు పూజచేస్తువున్నారు. యెన్నటికయినా దాటేమని నమస్కారాలు చేస్తువున్నారు. దరువాజలోపల వున్నాడని కొందరికిఆశ చెక్కలోపల వున్నాడని కొందరికిఆశ గడపక్రింద వున్నాడని కొందరికిఆశ తాలంబుర్రలో వున్నాడని కొందరికిఆశ తినేవాడు స్వామిఅని కొందరికిఆశ ముంతచేతబట్టుకొని పొయ్యేవాడు స్వామిఅని కొందరికిఆశ.

ఛీ ఛీ అది మంచిదికాదు. దాహానికి పుచ్చుకొనేవాడుస్వామి, మూత్రంచేసేవాడుస్వామి అయితాడా ఛీ అది మంచిదికాదు.

మందికి యిటువంటి వెర్రివున్నది.

శి॥ నేను యేమియెరుగ అందుకే గురువాక్యంతోటి సమానమయింది యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం యేమీలేదు. అది వినంగానే అచలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయియున్నది.

గు॥ యింకా యేమయిన ప్రయత్నం చేయవలెనా.

శి॥ యేమిలేదు శరీరం యేమిలేకుంటె ప్రియత్నం యేమిటి చేతచేయ స్వతసిద్ధమయి వున్నదానికి ప్రయత్నం యందుకుచాయ అది నేను అవుచానా నేనుఅది అవుచానా వున్నపరిపూర్ణంకాక నేను వేరే వున్నానేమొ అని అనుకున్న మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమే నేను అనుకున్నట్టుకాక నాకంటెమునుపె తనకుతానె స్వతసిద్ధమయి చలించక యున్నది. అదినేనుయెరుగ నేను అందులోనేవున్నాను. అదినన్ను యెరుగదు నాకంటెవేరే.

గురు॥ మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక పుట్టుచావులేక సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు, గుర్తెరుగుటం ఖర్మాలులేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక సార్వకాలం వకటీరుగానేవున్నది. యీశరీరం వున్నట్టెవుంచుంది. చూస్తు

వుండగానే యేమిలేదు. పుటనిచావనిది శాశ్వితంగ అలాగెవున్నది. శరీరం వున్నపుడు శరీరం నవ్వితేనవ్వదు. శరీరం మాట్లాడితె మాట్లాడదు. శరీరం వుంటేవున్నది. ఒకవేళ శరీరం యేమిలేదు. అది యెప్పటివలెనె వుంటాది. యీబట్టబయలు శరీరంవున్నా చచ్చినా వొక్కటీరుగా వుంచుందా వుండదా.

శిష్యు॥ శరీరానికి దానికి యేమిసంభంధం యిటువంటివి కోటిశరీరాలు వచ్చినావున్నా చచ్చిన యీబట్టబయలుకు యేమిచింతలేదు.

గురు॥ మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం దానిసంమ్మంధం ఉయినవికాదు. దానిప్రత్యేక్ష్యం యీపత్తులేదు. అది శాశ్వితమైన పదర్థం జ్ఞానఖర్మాలను యెరుగనే యెరుగదు. యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు. అగంతుకంగా తనకుతానే వచ్చింది. వుండేది వెంటనే యేమీలేదు. తనకుతానే స్వతసిద్ధమయవున్న అచలం వకటీరుగా వున్నది. దీనిజోలి దానికి పట్టదు. దానిజోలి దీనికిపట్టదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. మెర్పువలె మెరసి వెంటనే యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం నేను అని వున్నవారికి సుఖదుఃఖంకద్దు. శరీరములేకనే తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వుంచుంది. వకటయినా భ్రాంతివుండదు. మొదలు కొనలేనిది బట్టబయలువున్నదా లేదా దీనికి అనుమానమా.

శి॥ యిది యెక్కడికి పోచుంది శాశ్వితంగా యెప్పటికి వుంచుంది. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. బట్టబయలు యెప్పటికి వున్నది. యిందుకు సంశయంలేదు.

గురు॥ యిక వకవాక్యం మహారహస్యం తలకొట్టిన వకరితో అనరాదు. తాను మరువకూడదు. దీనికంటె దొడ్డవాక్యంలేదు. కలలో యెంత పెద్దయేనుగ అయినా కాని శాశ్వతంగా వుండదుగదా కలలో యెంత మంచి స్త్రీ వచ్చినా శాశ్వితముగ వుండదుగదా కలలో భూమండలము చూచినాము. ఆభూమండలము శాశ్వతంగా వుండదుగదా గట్టంత బంగారము చూసినాము అది శాశ్వితముగ వుండదుగదా కలలో మహా చదువుకొన్న మొగవాణ్ణి చూచినాము. ఆమగవాడు ఆచదువు

శాశ్వతంగా వుండదుగదా వచ్చినవాటికి మూలం యేమి లేదుగదా వున్నంతసేపు యెవ్వరి ఆశ లేదుగదా మేలుకోంగానే అవి అన్ని ప్రవేశించే దానికి స్థానం యేమిలేదుగదా అలాగే మూలంలేని యీగుణ్తైరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్నపుడు యీశరీరానకు దిక్కు యెవ్వడూలేడు. తనకుతానే తిప్పలుపడవలె యీశరీరానకు కారకుడున్నంటె ధైర్యం వుండనేవుండు దిక్కుమాలింది. యీశరీరానకు కలలోవచ్చిన యేనుగును యినుప గొలుసులతో కట్టి వేసుకుంటె వుండనట్టె తండ్రి కొడుకును నమ్ముతాడు. తల్లి బిడ్డను నమ్ముచుంది. భార్య మొగణ్ణి నమ్ముచుంది. మొగడు భార్యను నమ్ముతాడు. వకణ్ణి వకరు నమ్ముకొని వున్నమాత్రమే కలలో మేలుకుంటె యేలాగు యేమీలేదో ఆలాగే.

యేదైన వొక రోగం మించివస్తె యీశరీరము యేమిలేదు. కలలోవచ్చిన శరీరం కొంతవుండి కొంతపోదుగదా ఆలాగే యీశరీరం కొంతవుండి కొంతపోదు. వచ్చేటపుడు యెంతవచ్చిందో అంత యేమి లేదు. స్వప్నంలోవచ్చిన శరీరం పుణ్యాం పాపం చేశిందా లేదా అవ్వి అన్ని వ్రాసుకున్నవారు యెవ్వరు. ముందర విమర్శ చేసెవారెవ్వరు. అది వేరే యిదివేరేకాదు. వకటె వ్యాపారం వునికివక్కటీరె కొనకుయేమి లేదు. యీలాగు అన్నిశరీరాలకు సమానమే పుట్టినవి మళ్లీపుట్టవు. కలకు మరికుందచేసేవారు యెవ్వరులేరు. కల యెవ్వరిస్వాధీనంలేదు. అందుకే యీజగత్తుకు దిక్కులేదు. యెవ్వరికి యేలాగు అనుకూలం అవుతె ఆలాగే యెవ్వరెవ్వరి సమ్మతమే మతంయేమరియాద నిలువను ఆదరువు లేనిదిగనుక.

న్యాయం నమ్మరాదు, అన్యాయం నమ్మరాదు.
ఆచారం నమ్మరాదు, అనాచారం నమ్మరాదు.
ధర్మం నమ్మరాదు, అధర్మం నమ్మరాదు.
కీర్తినమ్మరాదు, అపకీర్తినమ్మరాదు.

యీశరీరానకు మొదలు యేమివుండేని అని యెవ్వరువిచారించరు. తనకు తానేపుట్టి తనకుతానే కొనకు యేమిలేదు. యీలాగు

నిశ్చయం వుంటె వున్నపుడు వ్యవహారానకు కర్త లేదు కారహితలేదు. వున్నంతసేపు మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరమేకర్త. మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరమే చేయిస్తుంది. సమస్తమైన వ్యవహారాలకు మూలం లేని యీగు తెణిగేశరీరమే కాని మరివకటిచెయ్యదు చేయించదు.

మొదలు కొనలేనిది రాకడపోకడలేనిది. పుట్టనిచావనిది యెన్నటికి శరీరంలేనిది, సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువు లయందు, చలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై సార్వకాలం వకటేరుగా వున్నది. దాన్నివుంటజూచి మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరమేమిలేదు అని ధృడంవుంటె చాలు.

పుట్టనిచావనిదే గాక శక్యంగానిది వకవింతవున్నది.
ఆవింతకు మొదలు యేమిలేదు. విచారిస్తె కొనకు యేమిలేదు.
ఆవింత నేను అని తగిలింది.
ఆవింతను వదలించుకున్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు.
ఆవింత మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరమేకాని మరివకటికాదు.
సర్వం మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరముతోటె వున్నది.
మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరంతోటి సర్వం యేమిలేదు.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది గనుక ప్రయత్నం యీమత్తులేదు. గురువాక్యంతంటె యెక్కడనలేదు శరీరమనేదరవాజ తీసి వెయ్యనిగురువు పనికిరాడు. యిది ఆత్మ ఇది అనాత్మ అని నఘంనిబద్ధ నఘంఅబద్ధం అని చెప్పిన ఆయనే దొంగగురువు.

జ్ఞానందొడ్డది దేహాదిపదార్థాలను గుర్తెరిగేవాడవునీవు. అని చెప్పిన ఆయనే అజ్ఞాని. నేను యెరుగును నేనుయెరుగ అనేజ్ఞానికే అజ్ఞానం వున్న దిగనక జ్ఞానజ్ఞానంవకటె వుంటె రెండువున్నవి. లేకుంటె రెండులేవు. మూలంలేని యీగు తెణిగేశరీరం యెప్పుడులేకుంటె అప్పుడే అచలం స్వతసిద్ధం అయివున్నది.

శ్రు॥ 'నిత్యస్సర్వగతస్థాణు రచలోయంసనాతనః' శ్రు॥ 'అయమచలః' శ్రు॥'నిత్యంసర్వగతఃస్థాణుసనాతనః' శ్లో॥ఆయమిత్యత్ర ఆత్మేతికే చిదిచ్ఛతె

తదసత్ జీవభూత క్షేత్రజ్ఞస్వరూప పరాపకృతి స్వరూపత్వాత్ ప్రకృతి ర్నామ కింశరీరమిత్యర్థః॥"

అందుకే గురువాక్యం మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమీ లేదు అని రాద్ధాంతం రాద్ధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే దేహాదేహోపాదిద్వైత దోషరహిత ప్రకరణము

సప్తమోధ్యాయః..

శ్రీగురుభ్యోనమః.

౮॥ దృగ్దృశ్యోపాదిద్వయ దోషరహితప్రకరణం॥

శ్లో॥ అబీజంవృక్ష సంపన్నం । శాఖాపల్లవ వర్జితం ।
పుష్పంనాస్తి ఫలంనాస్తి । పరిపూర్ణం వృక్షసంకులం॥

మూలంలేని యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిలేదు అనె సిద్ధాంతమే సహస్ర సిద్ధాంతం.

యీగుత్తేరిగేశరీరానకు బీజంవుండెనా యీగుత్తేరిగేశరీరం ప్రమాణమే యీగుత్తేరిగేశరీరమునకు బీజంలేకుంటె యింతకంటె అప్రమాణము వేరేలేదు. యీగుత్తేరిగేశరీరం యేమిపలికిన అప్రమాణాలె.

శృ॥ "ఆయమమలః అజః నిత్యంశాశ్వతః పురాణః
శృ॥ ఆయమచలః అచ్ఛేద్యః ఆదాహ్యః అక్లేద్యః అశోష్యః"

చలించే యీగుత్తేరిగేశరీరానకు చలించక సార్వకాలము వకటీరుగా సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు, తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వున్నదానికి జ్ఞానకర్మాలులేవు. వక్కటైన వికారములేదు. యీగుత్తేరిగేశరీరము అదికాదు. అది

యీాగుత్పారి గేశరీరం కాదు. మూలంలేని యీాగుత్పారి గేశరీరం నేమిా లేదు. సార్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది.

శిష్యు॥ రెండువున్నవిగనుక ఒకదానిచేత ఒకదాని సాధించునా.

గురు॥ శరీరములేనిది వక్కటేవున్నది. యీానునుచేశరీరానకు మూలం యేమిలేదు గనుక వున్నట్టువున్నా యేమిలేదు. విచారించిన యేమిలేదు. యాగుత్పారి గేశరీరంయొక్క సర్వదాంతస్వతె సమస్తనిర్ణయాలుఅయె మొదలునిబద్ధిఅయితె అంతనిబద్ధె మొదలు యేమిాలేకుంటె కొనవేళ్ల యేమిలేదు. యప్పటిపరిపూర్ణమే వున్నది. ఆదిలేదు పాదు లేదుఅన్నా వున్నది. మూలంలేని యీాగుత్పారి గేశరీరం వున్నదన్న యేమి లేదు. యిథు అతకదు. యీాదగాకూతలనుంచి యేమిలాభము వున్నది. వున్నట్టువిచారించినవారు దొడ్డవారు. లేనిది వున్నది అని వున్నదిలేదు అని అంటె యెవరికి భ్రాంతితిరుగక క్లెశపడితె ఆక్లేశం అబద్ధాలు ఆడినవారికి మరి వఘరికి కాదు.

వూరికె వున్నది వున్నదనిచెప్పి లేనిది యేమిలేదనిచెప్పితె యేమి పాయె అందుకే చదువుకున్న పాపాత్ములకంటె వూరికేవున్న రాళ్లునయం గుంజలునయం, పశువులునయం కన్నులున్నవాడు, గుడ్డివాడు సమానమాయె, యిద్దరిదివక్కటె గుర్తెరుగుటంగనుక వున్నది వున్నది లేనిది యేమిలేదు. అని చదువుకున్నవాడు యెరుగకపాయె శ్రీగురుసంపత్తిచాయం లేని చదువెందుకు యంతవారికి దేహాభిమానం బరువుగావుంచుంది. అందుకే వున్నది వున్నట్టుపడదు మూలంలేని యీాగుత్పారి గే శరీరం యేమిలేదు. అని సార్వకాలం అభ్యాసం చేసేవారికి పుట్టనిచావని బట్టబయలు అరచేతిలో వుసరికాయవున్నట్టు వుంచుండి. శీఘ్రంగా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది గురువుదగ్గర వున్నకొద్ది ఘుట్టి.

శరీరంలేని గురువుకావలె శరీరంలేక యాలాగువున్నదో అని చూచి నేర్చుకోవలెగాని అడిగిచెప్పితె సాధ్యంకాదు. అఘువంటివారి సహవాసం చెయ్యవలె యిదియేరహస్యం చూస్తె శరీరంవున్నట్టె వుంచుంది అన్యదృష్టికి స్వదృష్టిచేతలేదు. యేమిలేనివారు శరీరంలేకనే సకలప్రయోజానాలు చేస్తరుగనుక నాకే క్రియసు శూన్యులు వారికే చేసేటం

శరీరంలేదు, విడిచేటందుకు శరీరంలేదు, యేమిలేదనేటందుకు శరీరంలేదు, సర్వకాలం శరీరం లేకనేవుంటారు. గనక వారే పరిపూర్ణులు, వారే బంధమోక్షరహితులు, వారే జ్ఞానకర్మరహితులు, వారే జన్మభ్రాంతిలేనివారు, వారే పుట్టనిచావనివారు, వారే రాకడపోకడలేనివారు, వారే మొదలుకొన లేనివారు, వారే సకలదేశాలయందు చలించక యున్నవారు, వారే సార్వకాలాలయందు వక్కటీరుగ వున్నవారు, వారే సమస్తమయిన వస్తువులయందు వున్నారు. వారే సకలవస్తువులను స్పృశించక యున్నవారు, వారే కర్తలుగాక, కారహితులుగాక యున్నవారు. వారికి బదులు యెవరులేరు వారేవారు.

అందరు పరిపూర్ణులేకాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మియున్నవారు గనుక వారికంటే నీచులు లేరు, వారికంటే పాపాత్ములులేరు, సకలకులాలవారు వక్కటే. పశువులకు, మనుష్యులకు సంభాషణమాత్రమే యెక్కువతక్కువ. పశువులు పవిత్రం. మనుష్యులు చెడిపోతే పంచకవ్యము పుచ్చుకుంటే పవిత్రులు అవుతారని వున్నాది. లోకాచారం పశువులు యేలాగు నడిచిన పాపంలేదు. పశువులు చదువుకోలేదు గనుక చదువుకుంటేగాని యిది విహితం అది అవిహితం అని తెలియదు, తెలిసి నడవకున్నా సరే యింతే. మనుష్యులకు, పశువులకు యెక్కువతక్కువ నడత సమానమే. మూలం యెవ్వరికి యేమిలేదు. అవాంతర దొరతనం.

యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్నంతసేపు సకలతిప్పలబడి నానామార్గాల నడిచి నానా భ్రాంతులబడి కొనకు యేమిలేదు. అదే సత్త కలది ఆయ. వున్నట్టేవుండే యేమిలేక పాయ. పుట్టనిచావని అచలం హూటి పుట్టి చచ్చేది హూటి, అని రెండు యెన్నడులేవు. సార్వకాలం వక్కటేకాని యిది వున్నట్టు భ్రాంతి కద్దు. విచారించనివారికి అత్యంత గురు సాంప్రదాయ రహితులకు.

వున్నట్టు పడకుండ దొంగత్రోవలు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే

శరీరమే చేసిపెట్టింది. వాటి అన్నిటిని తీసివేసి దరువాజ తగులబెట్టి రాజబాటచేసి గురువు దొరికెనా అప్పుడే వక్కాణైన భ్రాంతి వుండక కృతకృత్యుడవుచాడు. యే సిద్ధాంతం నమ్మినా బుగ్గదలో గుంజ వున్నట్టు వుంటాడు. దేహమనే దరవాజదగ్గర కావలివాడు అయ్యివుంటాడు. ఆవలికి పోలేడు, తాళం వున్నాదికనక ఆవలికి రాలేడు. కడుపులో యెముడుకవలె గుర్తెరుగుచు వుంటాడు. గురుస్వామిని వెతుక్కోలేడు. అందరు గురువులే అనుకున్నాడు.

జ్ఞానమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.
భక్తిని బోధించినవాడు గురువుకాడు.
వైరాగ్యమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.
దేవతాభ్రాంతి బోధించినవాడు గురువుకాడు.
శ్రవణము చేయించినవాడు గురువుకాడు.
మననం చేసినవాడు గురువుకాడు.
ధ్యానము చెయ్యమని చెప్పినవాడు గురువుకాడు.
యెన్ని అని వ్రాస్తు జన్మభ్రాంతి లేకుండచేసినవాడు గురువు.
వున్నది వున్నట్టు తెలిపినవాడు గురువు.

లేనిది వున్నది అని వున్నది లేదని చెప్పినవాడు వేషదార్లుగాని తమకు దాటలేరు. మరి వకరిని దాటించలేరు. లోకుల చెరుస్తువుంటారు. పుట్టినవాడు యెవడిని నమ్మడు. చూచిచూచి సహవాసం చెయ్యవలె. రాజమార్గం అయిుంది పిల్లబాట ఆయింది. చూడవలె చూచి విచారించెనా అటుతర్వాత యేది రుచివుండదు.

మొట్టమొదట పుట్టనిచానని జాడ కనుక్కోవలె.
కనుక్కోని యీ దేహపు వర్తమానం అడుగవలె.
యీ రెండేకాని మూడోముచ్చట వద్దు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం చంచలం. యీ శరీరం దేని యందు వున్నదో అది అచలం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అచలాన్ని స్పృశించక యున్నది. ఆ అచలం మూలంలేని యీ గుర్తె

రిగే శరీరాన్ని తగలక వున్నది. దాని ప్రేత్యం దీనికి లేదు. దీని ప్రేత్యం దానికి లేదు. దానికిందిది యిదికాదు. దీనికిందిది అదికాదు. అది శాశ్వితంగా వుండేది యిది యేమిలేదు. వెనక యేమి లేదు, ముందర యేమిలేదు, వున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమిలేదు. విత్తసములేని చెట్టు యింత నమ్మతగంది యేదిలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము అనేక అవతారాలు యెత్తినదట. పుట్టనిచావని అచలం యెన్నటికి పుట్టదు చావదు. యీ బట్టబయలు వున్నదాలేదా.

శి॥ వున్నది.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు పుట్టుట చచ్చుట వున్నదాలేదా ?

శి॥ యీ బట్టబయలుకు పుట్టుటలేదు చచ్చుటలేదు.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు మొదలు కొన వున్నదా లేదా ?

శి॥ ఆ బట్టబయలుకు మొదలు కొనలేదు.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు రాకడపోకడ వున్నదా లేదా ?

శి॥ ఆ బట్టబయలుకు రాకడపోకడలేదు.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదా లేదా ?

శి॥ యీ బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికి లేదు.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు చెయ్యటం చేయించటం వున్నదాలేదా ?

శి॥ యీ బట్టబయలు చెయ్యదు చేయించదు.

గు॥ యీ బట్టబయలుకు వక్కటైన వికారం వున్నదాలేదా ?

శి॥ యీ బట్టబయలుకు వక్క వికారము లేదు.

గు॥ సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నదా మరివకతీరుగా వున్నదా ?

శి॥ సార్వకాలం యాలాగువున్నదో అలాగే వుంచుంది.

గు॥ యీ బట్టబయలు సకలదేశాలయందు సమంగ వున్నట్టు వున్నది. యీ శరీరంవలె కాదుగదా ?

శి॥ యీ శరీరాన్ని క్షణమయిన నమ్మరాదు. నమ్మినవారినీ చెరిచేది మూలంలేని యీ శరీరం వంటిదగాది యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు సమస్తదిక్కుల వున్నాది. శరీరాలలోపట లేదు, బయటలేదు,

ఆ బయలు చొర్రచొర్రదు వెళ్ళవెళ్ళదు తనకుతానే చలించక స్వతస్సిద్ధమయివున్నది. యెన్నటికి వకతీరే ఆకలిలేదు దప్పిలేదు యెన్నటికి భోం చెయ్యదు మాటాడదు తలలేదు కాళ్ళులేవు అందుకే గురువాక్యం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని శిద్ధాంతం. శిద్ధాంతమే రాద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రిభావే వేదాంతవిచారణే
దృగ్దృశ్యోపాది ద్వయదోషరహితప్రకరణము
అష్టమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౯॥ జ్ఞానజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ నస్వతఃప్రిత్యభిజ్ఞానా । న్నిరంశత్వాన్నచాన్యతః
నచాశ్రియవినాశాన్మే । వినాశస్యాదనాశ్రయత్॥

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము యేమిలేదు అని శిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము. రాద్ధాంతమే శిద్ధాంము. యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరము మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. యీ శరీరాన్ని యేలాగునన్నా వకవేళ నమ్మితిమి తలలో యేనుగును యినుపగొలుసులతో కట్టివేసుకొని దాణా పెట్టుకుంచు చెరుకు మోపులు కొనివేసుకుంచూ. ధర రావలెనని కావలి పండితే ధరవచ్చి రూపాయిల సంచులు అడిగినట్టు యిస్తామనే మంచి సమనూనకు మేలుకుంటే యాలాగో ఆలాగే యీ మూలంలేని గుర్తెగే శరీరం. యింతేకాని మనము అమ్ముకున్నట్టు పడేదికాదు. మొదలు ఆదరువులేదు కొనకు ఆదరువులేదు. వున్న బట్టబయలుకు యీ శరీరం జోలేపట్టదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అనేక అబద్ధాలు ఆడింది. నమ్మకపొయ్యేరుఅని శాస్త్రాలు చేసి యింటింటా పెట్టింది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే అనేకభాషలు నేర్చుకొని సమస్తమైన భాషలచాత గ్రంధాలు రచించి పాంచాలపువారు కొతుకం నగలు చేసినట్లుచేసింది విచారిస్తేకందు వెండి మొనమిదోవన్నె వేఃడోవన్నె బంగారుమాత్రం యిక్కడ లేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమిలేదుగనుక యిటువంటి శరీరం చాత పుట్టనిచావని బట్టబయయి సాధ్యం అవుచుంది అనియీలాగు నమ్మ. గురుకటాక్షం తప్ప విడిచి యీశరీరంచాత సాధించుతాననే మూర్ఖం విడిచి గురుకటాక్షం శీఘ్రంగా సంపాదించుకొని భ్రాంతిలేక కాలం గడిపినవాడు ధన్యుడు.

యీ బట్టబయలు వున్నదో లేదో అని అనుమానంలేక వుండ జూచి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదని క్షణమయినా మరువక కాలం గడిపినవాడు భ్రాంతిలేనివాడు అని రాద్ధాంతం, రాద్ధాంతమే సిద్ధాంతం.

సకల శాస్త్రాలు వొడియబోస్తే యీ అభిప్రాయం బైటపడ్డది. యీ అభిప్రాయంచేతనే అనేకమంది భ్రాంతిలేనివారు అయినారు, యిది గాక మరివకటి నమ్మినా భ్రాంతి అధికమయి సుఖదుఃఖ సముద్రములో బడి మునిగి తేలచు.

శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం చూచి శరీరానకు నాకు మూలం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యెక్కడ వున్నది అని అడిగి కొనకు ప్రవేసించేటందుకు స్థానం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యెక్కడవున్నది అని అడిగి నాకు సార్వకాలం వక్కతీరుగా యీలాగు అయ్యా అని అడిగి తెలుసుకోవలె.

శిష్యు॥ క్రియాశూన్యం యీలాగు, జన్మభ్రాంతి యీలాగు, పాశి పొయ్యేని సార్వకాలం శరీరంలేక యీలాగువుండ.

గురు॥ దాందేమి యేమిలేని బట్టబయలులో యేమిలేకవుంటే విచారణకు ఫలం యీ గుర్తెరిగే శరీరంలో కొంచం ఆశపడ్డా వికారం

తప్పదు. యేమిలేనిదానిలో గురువాక్యం చాత యేమిలేకుంటే పరి పూర్ణమే చలించకవున్నది. పట్టువద్దు విడుపునద్దు యేమిలేదని యాలా గంటే ఆలాగు నడువవలె. సార్వకాలం క్రియాశూన్యమె చేసేశరీరం యేమి లేకుంటె చేశేది యేమివున్నది.

శిష్యు॥ గురువాక్యం వినకమునుపు భ్రాంతివుండె యిపుడు గురు వాక్యం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని పరిపూర్ణమైన అచలమే వుండే. మళ్ళా అడిగేటందుకు ఆశలేదు. యీ శరీరం తీసివేసిన తరువాత యేమిటిచాత అడుగ.

గురు॥ యేమిలేని శరీరాన్ని తెచ్చుకున్నదాక యేమి. అడిగెదాక యేమి. మంచి గురువు ఆయనా మాటే ఆడడు. శిష్యుడు మూఢుడు ఆయనా మంత్రంచెప్పి తంత్రంలో కలిపితె పాయ. లేకుంటే రుద్రాక్షలు ధరించినా సరే. దొంగశిష్యుడు ఆయనా లింగధారణ చేసేది. మరి మోటు ఆయనా చెక్రాంకితం చేసేది. మరి ఘట్టివాడు ఆయనా అగ్ని హోత్రాలు చెయించేది. దేవతార్చన చేసుకొమ్మని చెప్పేది. కాశీ నుంచి జగన్నాథం జగన్నాథం నుంచి రామేశ్వరం శీఘ్రంగా పోయి రమ్మని చెప్పేది. వున్నది వున్నట్టు మొద్దులకు తెలుపకూడదు. బట్టబయలు పుట్టని చావ ది అని అందరికి యదార్థమే. యెవ్వరు యెరుగరు. అందరు యీ బట్టబయలు లోనే వుండి యీ బట్టబయలు యింత దొడ్డదని యెరుగరు. యీ బట్ట బయలు అచలంబని యెరుగరు. యీ బట్టబయలులోనే అందరువున్నారు. యీ బట్టబయలు పుట్టనిచావనిదని యెరుగరు. యేమీలేని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని జ్ఞానమనే అజ్ఞానంచాత భక్తిఅనే ఆ భక్తిచేత వైరాగ్యమనే రాగంచేత యీ శరీరాన్ని ఘట్టిగా కట్టివేసు కున్నారు. పుస్తకాలనే గుంజలకు యింతేకాని యీ శరీరానికి మూలం యేమిలేదు అని యెరుగరు. కొనకు ప్రవేసించేటందుకు స్థానం యేమిలేదని యెరుగరు, మధ్యవున్నట్టే వుంచుంది. వెంటనే యేమిలేదు అని యెరుగరు, యేమిలేదని అందరికి యెరికే వున్నాది వున్నాగాని నిద్ర అని అబద్ధాలు ఆడుతారు. యేమిలేదుగనుకనే నిద్ర కొంచమున్న కల అను పించుకొంచుంది. గాఢనిద్రఅంటే యేమి లేదు అనుట. మూలంలేని

యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనుట. అభిప్రాయం ఇలాగే సార్వకాలంయీ గుర్తెరిగే మూలంలేని శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయం గలవారు పరిపూర్ణమనే అచలమే వారు చలించే శరీరం యేమిలేదుగనుక యీ పుట్టనిచావని బయలువలన యీ శరీరం పుట్టలేదుగదా. మరిహోటి మూలం వుండెనా దాన్ని బయటపెడితే తునుకల బహు చిన్నవాండ్లే తీశివేస్తారు.

ఆచార్య స్వాములవారు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే శరీరాలకు మూలం అని గుర్తెరిగే దానికి వికారాలు లేవు అని.

గుర్తెరిగే దానికి కర్మాలు లేవు అని.

గుర్తెరిగే దానికి గుణాలు లేవు అని.

గుర్తెరిగేదే వక్కటే అని.

గుర్తెరిగేది భోంచేయదు అని.

శరీరం వేరే గుర్తెరిగేది వేరే అని.

అందరిచాత భంగపడ్డాము.

గుర్తెరిగే అన్నం తించుంది అని అన్నారు.

అందరు గుర్తెరిగే శరీరం అన్నారు.

అందరు గుర్తెరిగేదే అన్నం తింటె అన్నం తించుంది అని అన్నారు.

అందరు యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరమని అన్నారు.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే యేమిలేదు. యీ పుట్టనిచావని బట్టబయలులో యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నట్టు వుండేది. యేమిలేకపొయ్యేది స్వభావం. దీన్ని నిల్పేవారులేరు తీసివేసేవారు లేరు. యేమిలేని యీ బట్టబయలులో యేమిలేని వింతవున్నట్టు వున్నది.

గురుసాంప్రదాయంవలన విచారిస్తే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు పుట్టనిచావని బట్టబయలే వున్నది. సార్వకాలం వక్కటీరే గురుమూలంగ యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని వినంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పంగానే పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడపోకడలేనిది సకలదేశాల

యందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కటీరుగ శరీరం లేకవున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంనుంచి సర్వం తోచి యీ శరీరం తోచే అన్ని పోయినవి. వున్నదానికి తోచలేదు. పోనూలేదు. యీలాగు వున్నదో అలాగే వున్నది. గురుసాంప్రదాయం దొడ్డది. అయనా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. గురుసాంప్రదాయం లేక తన కల్పన అయనా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం సకల కర్మాలకు మూలం. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే మహాలింగం. యీ మహాలింగమే నక్క, నారాయణ, అందరు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంను మోసు కున్నారు. యెన్నటికైన శీఘ్రంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం కను క్కొని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యీలాగు వచ్చినదని అడిగి యదార్థంగ చెప్పగా నమ్మి శీఘ్రంగ కనుక్కోవలె. కనుక్కోక శరీరం నిల్పుకోని సాధనచేశెనా కోటి శరీరాలచేతనైన పరిపూర్ణం సాధ్యంకాదు. తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనక రెండోది వున్నదంటే రెండో దానికే భ్రాంతి.

యీ శరీరానకు మూలం వున్నది అని అందరు గడ్డితిన్నారు తించున్నారు. శంకరాచార్యులు దేహాది పదార్థాలను గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే పరాప్రకృతిని ఆత్మఅని అబద్ధం ఆడి. యీ ఆత్మే పరబ్రహ్మ స్వరూపమని అన్నాడు. అయమాత్మ బ్రహ్మఅనే అబద్ధాల శృతి ముందర పెట్టినాడు. అబద్ధాలనే లెస్స విచారిస్తాము. గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే పరబ్రహ్మ అయితే క్షేత్రమెందుకు? పరబ్రహ్మస్వరూపముకాదు. బ్రహ్మ జగత్కారణంగనుక క్షేత్రజ్ఞస్వరూపమయిన ఆత్మకు బ్రహ్మకు వేరుగానట్టే. బ్రహ్మకార్యమయిన క్షేత్రానకు వేరులేదు. సర్వం బ్రహ్మస్వరూపమే. కార్యకారణాలకు యెన్నటికి భేదంలేదు. బ్రహ్మసత్యం. జగత్తుభేదనుట యెందుకు.

౧. సర్వం గుర్తెరిగే బ్రహ్మస్వరూపమే. గుర్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానస్వరూపం నిబద్ధి. కర్మాలు అబద్ధం అని యెందుకు మొరగవలె.

౨ గుర్తెరిగే శరీరం చైతన్యం నిర్గుణం. శరీరాలు సగుణం అని యెందుకు కుయ్యవలె.

3 దేహాదిపదార్థాలను గుర్తెరిగే బ్రహ్మస్వరూపం శాశ్వితమయింది. దేహాలు అసత్తు యేమిలేదు అని యెందుకు వదురవలే.

౪ రెండోది యేమిలేదు. అవిద్యఅని యెందుకు అనవలె.

౫ ప్రకృతి అంటే పరమేఅని యెందుకు అనవలె.

౬ శుక్తియందు రజితం తోచినట్టు తోచినదని యెందుకు అనవలె.

౭ హాటి వున్నది హాటి లేదుఅని యెందుకు అనవలె.

౮ క్షురోపాధి అని యెందుకు అనవలె.

౯ అక్షురోపాధి అని యెంగుకు అనవలె.

౧౦ జగత్తుకు కారణం వున్నంతసేపు కార్యాలు యెందుకు లేక పోవాలి. సరే యీలాగువుండని.

గుర్తెరిగే పరబ్రహ్మమే శరీరమైయుండే. శరీరాన్ని పుట్టించిందే పరబ్రహ్మ సాన్నిధ్యంబువలన ప్రకృతి కల్పించిందే. గుర్తెరిగే పరబ్రహ్మకు వికారాలులేవు అన్నావు. వికారాలు యెవ్వరికి అకర్త అన్నావు, అభోక్త అన్నావు.

రెండో దేమిలేదు అబద్ధం రజ్జువందు సర్పభ్రాంతి తోచినట్టు తోచింది. యేమివున్నది అని భ్రాంతి కలకు మూలం వున్నది అనేవారు కలలో వారే. కలలో అన్నమాటకు పాటిలేదు. శంకరాచార్యుల పాండిత్యమునకు పాటిలేదు. కలలో వచ్చిన పురుషుడు నమ్మవలెగాని మరి వొకరు నమ్మేటందుకు ఆశలేదు.

అందుకే శంకరాచార్యులది హా అవతారంగాని పుట్టనిచావని పరిపూర్ణులని అనుకోరాదు. కృష్ణావతారం రామావతారం ఆలాగే.

పుట్టనిచావని పరిపూర్ణులైతే జగత్తుకు మూలం వున్నదని యీలాగు అని యెవ్వరైన అన్న మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమీలేకపొయ్యే అప్రమాణీకుడే ఆడే. వాక్యాలవలె వున్నాదికాని వున్నది వున్నట్టు పడే యుక్తిగాదు. యిటువంటి అప్రమాణంవలన యేమిలాభమోకానీ బహు

శ్రమపడ్డాడు. దీన్నుంచి ప్రజలకు సుఖంలేకపాయ. తనకు మహాపాపం ఘటించే.

జగత్తుకు కారణం వున్నదని పెద్ద అబద్ధం ఆడి అందరిని అడవిలో కల్పి సంకరుల చేసిరి.

శిష్యు॥ వక్కటే వక్కటే అని గుర్తెరిగే చైతన్యం నిబద్ధి అని అందరు వక్కటే అని దేహాలు యేమీలేవు అని సంకర్ల చేశిరి. గుర్తెరిగే శరీరం వక్కటే అని నమ్మినవాండ్లకు నరకం తప్పకపాయ. స్వర్గం యిష వంటిదే శరీరాలకల్ల వక్కటే. జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధం అనే.

గురు॥ శాభాస్ శంకరాచార్యులవారు జ్ఞానం నిబద్ధి ఖర్మాల అబద్ధంఅంటే గుర్తెరిగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు వదలనే వదలవు ఆచార్య స్వాములవారు మహా చదువుకున్న వారేకాని వారి మార్గం అబద్ధాల మార్గం అని చాకలవాడు అయిన వొప్పకపాయ.

ఛీ యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు పోనేపోవు అని మంగలివాడు సంతోషపడకపాయె. అన్నూ యెంత వెర్రిమాట అన్నాడు అనే. లేవంగానే గుర్తెరిగే. నేనే మాదిగవాణ్ని అని చెప్పాల ముందర వేసుకొని కుడుచాడు. యీ గుర్తెరిగే శరీరమే మాదిగది. నేను వున్నంతసేపు నా మాదిగతనం పోదు. నేను యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానం నేనయ్య అంటె యెవ్వరు చారనివ్వరు. యీ గుర్తెరిగే చైతన్యం చెప్పాల కుట్టపెట్టి మూటలు మొయ్యు యింతేకాని యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానం గవ కైన పడికిరాదు. అందుకే రావణాసురుడు సన్యాసివేషం వేసుకొని సీతను వొంగులుకపోయినాడు. మూఢులకు దొడ్డది సీత. భ్రాంతిరహితులకు యేమీలేదు. సీత మూఢురాలుగనుక సన్యాసి అని భక్తిచేత పూరికె వుంటె యెత్తుకపోయినాడు. సన్యాసి మొద్దులకు మొద్దు. సన్యాసిని నమ్మరాదు.

మనిషిని కుక్కనుజేసి రాత్రి దానితోను సంసారంచేసి మళ్లీ కుక్కను చేస్తాడట. సర్వాత్మన సన్యాసిని నమ్మరాదు. శరీరాన్నల్ల నమ్మరాదు. సన్యాసిని మరి నమ్మరాదు. తమరు చెడి మందిని చెడచేవాండ్లు ఛీ ఛీ సన్యాసుల స్మరించరాదు. జగత్తుకు కారణం వున్నదన్న పా

కంటే రెండోవాడులేడు. తమకుతామే వచ్చినవారు మనను యెరుగుదురు. మనము వారిని యెరుగుదుము. వారు రాకున్నా మనము యేమీా లేదు వారు యేమి లేదు. కల రాకమునుపు యేలాగువున్నదో ఆలాగే సార్వ కాలం వచ్చేటందుకు మూలం యేమీాలేదుగదా.

శిష్యు॥ యేమీాలేదు.

గురు॥ ఉన్నపుడు పాలించేటందుకు యెవ్వరువున్నారు?

శిష్యు॥ అపుడు యేమీాలేదు.

గురు॥ కొనకు శరీరంలేకుండ యెవ్వరుచేసిరి?

శిష్యు॥ కొనకు యేమిలేదు.

గురు॥ యిటువంటి శరీరానకు పరబ్రహ్మ కారణమంటే యెవ్వరు నమ్మేరు?

శిష్యు॥ నమ్మి చెడిపొయ్యే మాత్రమే.

గురు॥ యీా గుర్తరిగే శరీరం వికారాలు లేనిది అంటే యెవ్వరు నమ్మేరు?

శిష్యు॥ యీా గుర్తరిగే శరీరం వున్నదని అంటే యేలాగు. మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమీాలేదు.

గురు॥ వున్నపుడు యేమైన ఆశ వున్నదేమో?

శిష్యు॥ చూస్తువుండగానే యేమీాలేదు.

గురు॥ మాటలు వినుటం చెయ్యబట్టి నిబద్ధి అనిపిస్తుందో యేమో?

శిష్యు॥ మూలంలేని యీా గుర్తరిగే శరీరాన్ని యేమి ఆదరువు చూచి నమ్మ.

గురు॥ అందుకే యీా మూలంలేని గుర్తరిగే శరీరం చేసిన వ్యవహారానకు మర్యాదలేదు. పెద్దపులిని చూసి పశువులు వణికినట్లు బలవంతమైన శరీరాన్ని చూసి బలహీనమైన శరీరాలు వణుకుతావి. ఇంతే కాని కేవలం న్యాయంలేదు. శక్తికొద్ది వ్యాపారం. అడవిలో పెద్దపులివలె యెంతవారికి మూలం వున్నదని భ్రాంతి కద్దు. యీా శరీరానికి మూలం పలానిది అని యెవ్వరు చెల్వలేరు.

శిష్యు॥ అబద్ధాలు నమ్మికకు రావు. అందుకే మొట్టమొదలు బట్ట బయలు వున్నదా లేదా అని అడుగవలె. గట్టిగా వున్నది అనెనా అప్పుడే భ్రాంతిలేనివాడు అవుతాడు.

గురు॥ అవుతాడుకాని యీ శరీరానకు మూలం యేమయినా వున్నదా లేదా అని అడిగి శ్రద్ధంగా తెలుసుకోవలె. తెలుసుకుంటే మూలం వున్నది అనెనా కల్పసాంప్రదాయం అని గ్రహించేది లేదు అనెనా దృష్టాంతపూర్వకంగా సమాధానం చెప్పండి అనేది. అంటే యిదియంత కడకు మూలం యేమీలేదు. కలలో వచ్చి యెంత ప్రతాపం చూపించినా నిబద్ధిఅని నమ్మరాదు. మెంటనే మేలుకుంటే వారికి మనము యేమీలేదు. మనకు వారు యేమీలేదు. తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్న బట్టబయలు యేలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నదానికి రాకడలేదు పోకడలేదు వుకికిలేదు యేమిలేకపోవటంలేదు సార్వకాలం వక్కటీరే. యిటువంటి యేమీలేని దానికి యేమీ సాధించినా యేమీలేదు అని చెప్పేనా కలతలేని సాంప్ర దాయమని గ్రహించి వారి అనుగ్రహాముకు పాత్రుడు ఐతే ఘట్టని చావ నిది మొదలు కొన లేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం శరీరంలేనిది క్రియాశూన్యమైంది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయి వున్నది. యెన్నటికి చలిం చనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువుల యందు జ్ఞానకర్మాలు లేక ఖర్మాలకు కారణమనే జ్ఞానం శూన్యమై జగత్తు వున్నది లేనిది యెరుగక, (శ్లో॥నిత్యః సర్వగతః స్థాణుః। అచలోయం సనాతనః॥) అయింది యీ బట్టబైలేకాని మరి హోటికాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని ధృడం చేస్తాడు. యిఘ సర్వ కాలం వక్కటీరే.

పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుక ప్రయత్నంలేదు. యేది ప్రయత్నం చాయ పోతుందో అదే యేమిలేదు. అందుకే మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని రెప్పపాటులో సఘం కాల మయిన మరువక వుండవలె. వుండకపాయనా అందరివంటి భ్రాంతికుడే అవుచాడు. యీ రుచి అభ్యాసధారుఢ్యం వున్నాకొద్ది అనాయాసం.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం ఆవర్ణంవలె వున్నది. గురు వాక్యంచాత సకల భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. యీ శరీరం వుంచుకొనెనా వక్కసైన భ్రాంతిపోదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం చాత సాధింతామని సాధన చేసెనా యెన్నటికి సాధ్యంకాదు. యీ బట్టబయలు తప్ప విడిచి రెండోది యేమీలేదు. యేమీలేని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. వున్నపుడు గురువాక్యం చేత మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని అన్నప్పుడు కనుక్కొనెనా వాడు ధన్యుడు. వున్నపుడు కనుక్కోకపాయనా అన్నిటి వంటివాడే. శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం అరుదు. దాన్నుంచెకాని సకల భ్రాంతిరహితం కాదు.

ఖర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమేకాని మరి యోటికాదు.

యీ శరీరంతో కొంత మంచి అని ఆశపడ్డ అదేవిషయం.

కలలో వచ్చిన యేనుగ యొక్క దంతాలకు ఆశపడితే మేలుకుంటే యేమీలేదు. కలలో వచ్చిన శరీరం కొంత వుండి కొంత పోయిందే.

శిష్యు॥ మేలుకుంటే యేమీలేదు.

గురు॥ ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని గురువాక్యంచేత మేలుకుంటే యెప్పటి బట్టబయలే వున్నది. యీ దేహభ్రాంతిని నిశ్చయంగ వదలవలె కంటిలో నెరుసువలె బాధ పెడుచుండి అందుకే యీ శరీరం లేని మార్గం కఠినం సులభం.

బుద్ధిమంతులకు సులభం వేషధారులకు కఠినం కోటిమాట్లకు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదుఅని సంతతం సార్వకాలం యిదే అనుష్టానం.

యింతకంటే తక్కువ గాయత్రిమంత్రం.

పంచదశీ యింతకంటే తక్కువ.

పంచాక్షరీ యింతకంటే తక్కువ.

అష్టాక్షరి యింతకంటే తక్కువ.

యెన్ని అయినా గురువాక్యం కంటే తక్కువ యేది అంటే అదెల్లా గురువాక్యం కాదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. మొదలు యేమి లేదు కొనకు యేమిలేదు. వున్నపుడు యేమీలేదు. సార్వకాలం యీ బట్టబయలు నక్కతీరుగా వున్నది. యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీ లేక వున్నవారు. భ్రాంతిలేనివారు యీబట్టబయలుకు తనకు వేరుగాకుండా యుక్తివుంటే సరి.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత అదే నేను నేనే అది అని భావనచేస్తే పనికిరాదు. మొదలు కొన లేక కేవలం బట్టబయలే. అది నేను యెన్నడు కాదు. గురువు కలతలేనివాడు అయితే సరి గోడలాగంటే ఆలాగు నడిచే గురువు పనికిరాడు. నడిచే శరీరమే అయివున్నాడు. గనుక విడచి గాభరా అయివున్న గురువు పనికిరాడు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమయివున్న గురువు సార్వకాలం శరీరంచేత సాధన చేసే గురువు పనికి రాడు. యేమీలేని శరీరం నేను అని నమ్మినాడు గనుక.

సార్వకాలం యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నమ్మిక వున్న గురువు కావలె. యిటువంటి గురువుకు శరీరం లేదుగనుక చెయ్యా చెయ్యడు, విడువా విడువడు, పట్టాపట్టడు, శరీరమేలేదు చేసేది దేనితోటి.

శిష్యు॥ అట్లైతే గోడవలె వున్నాడా?

గురు॥ గోడవలె గోడవున్నది.

శిష్యు॥ శరీరంలేక వున్న గురువేడి?

గురు॥ శరీరంలేక వున్నవారికి యిచ్ఛే వుండదు.

శిష్యు॥ యిచ్ఛే లేకుంటే?

గురు॥ కేవలం బట్టబయలు వారు.

కేవలం బట్టబయలుకు రాకడాలేదు పోకడలేదు,
లేదులేదు అని నడిచేవారు కొందరు.
వున్నది వున్నది అని నడిచేవారు కొందరు.
అన్ని విడిచినవారు కొందరు.

అన్ని విడిచి గాభరా అయ్యేవారు కొందరు.

అందరికి యీ గుర్తెరిగే మూలంలేని శరీరమే.

శరీరం వదిలిన గురువు వున్నాడో లేడో వుండెనా వారితో కూడ వుండ చూడవలెను. చూస్తే శరీరం అయివున్నది, శరీరం లేకవున్నది, తెలుస్తుంది. వారు భోంచెయ్యగా కనిపెట్టిచూడవలె. నీళ్ళు త్రాగంగ కని పెట్టిచూడవలె. దేహమై ప్రవర్తించేది దేహంలేక ప్రవర్తించేది తెలు స్తుంది. శరీరంలేక వుండేవారి సామర్థ్యం చెప్ప శఖ్యంకాదు.

సకల కౌతుకాలు శరీరం అయివున్నవారి దగ్గర కద్దు. వారికంటే మాయకులు వేరే లేరు. ఛీ యిటువంటివారి సాహసం కలలోనయిన కూడదు. సార్వకాలం కలలో వచ్చిన దేహం మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే నేను. యీ శరీరం సూన్యస్వరూపం అయినాగాని వున్నది అని కలలో వచ్చిన యేను గను యినుపగొలుసులతోటి కట్టివేసి కావలి పండుకుంటే మేలుకుంటే యేమిలేదు అని తనకు తాను ధృఢము వున్నట్టు వుండెనా యీ శరీరం మందికి చూడ వున్నటు వుంచుంది. తనకు వున్నదని యెరుకలేదు. సార్వ కాలం శరీరంలేక వున్నాడుగనుక శరీరంలేని యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని యెరుక, లేదు అని యెరుక, యేమిలేదు అని యెరుక. యీ మూడు విధాలు యీ గుర్తెరిగే శరీరానికె నా శరీరం నీ శరీరం అని బట్ట బయలుకు కాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకంటే పాప స్వరూ పంలేదు. క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపమని ఆచార్య స్వాముల వారు పదిహేనో అధ్యాయం భాష్యంలో అన్నారు. (క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అనుట) అభిప్రాయం యింతేకాని ఆత్మనిబద్ధి అనాత్మబద్ధం అనుటంకాదు. ఆత్మ అనాత్మ వేరే వేరే అనుట కాదు. సార్వకాలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని అభిప్రాయం.

పుట్టనిచావని బట్టబయలేకాని మరిపోటి వున్నదని యెన్నటికి సంశయం వద్దు. యీ శరీరాలకు దిక్కు యేమీలేదు. యీ శరీరాలకు శరీరాలే దిక్కు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలకు దేవుడు అయినా దేవత అయినా దిక్కు వున్నది అని కలలోనైన నమ్మవద్దు యిటువంటి

మాయ. యీ ప్రకారాన వున్నట్టే వుండి చూస్తువుండగానే యేమీ లేదు. కలలో ప్రపంచం తనకుతానే వచ్చింది. తనకుతానే వున్నది. తనకు తానే యేమీలేదు. గురుకటాక్షం గలిగినదనక తన్నుకుంచు వుంచుంది. త్రప్పున కల మేలుకున్నట్టే మేలుకొనెనో పుట్టనిచావని బట్టబయలే వున్నది.

యేమీలేని బట్టబయలులోనే మొదలు యేమీలేదు. కొనకు పరివేశించెటందుకు యేమీలేదు యీగుత్తైరిగే శరీరం వున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేదు. మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలుకు రాకడ లేదు పోకడలేదు. యీ బట్టబయలే అచలంగనుక.

యీ బట్టబయలే సకల దేశాలయందు వున్నది.

సార్వకాలాలయందు వున్నది.

సమస్తమయిన వస్తువులయందు జ్ఞానశూన్యమయియున్నది.

పుట్టిన శరీరాలకే జ్ఞానకర్మాలు యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు. కర్మాలులేవు కర్మాలకు మూలం యెరుకఅనే జ్ఞానమేకాని మరి హేటి మూలంలేదు. గుత్తైరుగక పక్కాటైన కర్మాలు చేయబడదు. గుత్తైరిగే జ్ఞాను వున్నంతసేపు కర్మాలు తప్పవు. గుత్తైరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానం నేను అని గుత్తైరుగంగానే కర్మాలు పారిపోవు. జ్ఞానములేని యీ బట్ట బయలు యేమి కర్మాలు చేస్తుంది. గుత్తైరిగే శరీరం పుణ్య పాపాలకు మూలం. శరీరాలకు మూలం. మూలంలేని యీ గుత్తైరిగే శరీరమేకాని పుట్టనిచావని బట్టబయలు యీ శరీరానికి మూలంకాదు. యీ బట్ట బయలుకు యెరుకలేదుగనుక కర్మాలు చెయ్యదు. సకల వినోదాలు మధ్యవచ్చి కాసేపు వున్నట్టు వుండి వెంటనే యేమిలేకపొయ్యింది. మూలం లేని యీ గుత్తైరిగే శరీరంయొక్క ప్రభావమేకాని రాకడ పోకడలేని యీ బట్టబయలుకు సుఖంలేదు దుఃఖంలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తైరిగే శరీరం యెన్ని తిప్పలు బడ్డా యీ బట్టబయలు యేమీ అనదు. యీ బట్టబయలులోనే తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీ లేదు. గురుకటాక్షంచాత యీ బట్టబైలు సాక్షాత్తు శివుడు అని తెలిసి మూలంలేని యీ గుత్తైరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నిరహేతుక జాయ

మాన కటాక్షం. దాసుడైన నాయందు ప్రసరించెనా నేను బ్రహ్మను అనె అఘాత్యంచెడి దాసత్వంవదిలి బట్టబయటే వుంచుంది. అద్వైతం నమ్మినా అడవిలో కలసి యమలోకమనే శరీరమందు యముడై వుంటారు. మూలం లేని యీ గుత్తేఱిగే శరీరం నేను అని యెన్నాళ్లు నమ్మివున్నా గురు కటాక్షం కలుగదు. దేహం నేను అనే భావనలేకుండా యెవ్వరు చేస్తారో వారేగురువులు.

మూలంలేని యీ గుత్తేఱిగే శరీరమే పరబ్రహ్మ మూలంలేని యీ గుత్తేఱిగేశరీరమే దాసుడు బ్రహ్మకు దాసత్వంకద్దు దాసునికి బ్రహ్మత్వంకద్దు రెండుసమానమే మునుపు బ్రాహ్మణుడు. రెండోసారి భిక్షుకుడు బ్రాహ్మణుడు భిక్షం సమానమే వేరే యెక్కువ తక్కువా బ్రహ్మ అయినా సుఖదుఃఖాలు తప్పలేదు. దాసుణ్ణిఅన్నా సుఖదుఃఖాలు తప్ప లేదు. రెండు వక్కటేయేద్పు.

బ్రాంతిరహితం బ్రహ్మత్వంచాతకాదు దాసత్వంచేతకాదు యిద్దరు పరతంత్రులే పుట్టనిచావని బట్టబయలు యెవ్వరుకారు జ్ఞాన కర్మాలులేని బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికిలేదు.

శిష్యు॥ ఛీ బ్రహ్మత్వంభ్రష్టుడే దాసత్వంభ్రష్టుడె రెండు అహం కారమే మూలంలేని యీగుత్తేఱిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ వాక్యము చేత అహంకారము మునిగిపోయె పుట్టనిచావని బట్టబయలు బయటపడె. యీలాగు కనుక్కొన్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు. సుఖదుఃఖాలకు మూలం మునిగిపాయె మతంసమ్మతమాయె అన్ని మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీ రానికే యీమహిమలన్ని అందరికి తెలిసె యీకల నమ్మరాదు వొక్కటే కల మేలుకొంటె పుట్టనిచావని అచలమనే వ్యాపకం అరచేతిలో వైకుంఠ మనే పేరుచేత బట్టబయలు అని వున్నది.

గురు॥ ఆబట్టబైలే వైకుంఠం ఆబట్టబయలుచేయదు చేయించదు. ఆబట్టబయలుకు స్వతంత్రంలేదు పరతంత్రంలేదు. యేలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నది. శరీరం అగంతుకం వున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుత్తేఱిగే శరీరం మాట్లాడితేభోం చేస్తే యెమోమహత్తు

వున్నది అనిపిస్తుంది. కలలోవచ్చిన శరీరం గుర్తెరుగదా, మాట్లాడదా, భోంచెయ్యదా, మేలుకుంటే యేమిఅయె.

శిష్యు॥ యేమీ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు వున్న సామర్థ్యం పుట్టనిచావని బట్టబయలుకులేదు. సకల సామర్థ్యాలు మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకే యీశరీరానికి యితరాపేక్ష లేదు.

గురు॥ స్వతంత్రులాలు యికయేమి

శిష్యు॥ అంటె నమ్మరాదు, ఆదరువులేనిదిగనుక అవాంతర దొరతనం చేసేవారు చేయించేవారు దొర చెయ్యనివారు చేయించనివారు దొర కాడు దొంగకాడు.

గురు॥ యిద్దరికికద్దు యీకలలోనే దొరవచ్చినాడు దొంగవచ్చినాడు కొనకు యిద్దరు యేమిలేరు. పుట్టనిచావని బట్టబయలు సార్వకాలం వక్క తీరుగానే యున్నది. చదువా చదువదు మరువా మరువదు సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం అన్ని పేర్లు పెట్టింది. పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా యున్నది. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు యీ బట్టబయలుకు కొంచమైన సంభంధంలేదు. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు చలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. రాకడాలేదు పోకడాలేదు సార్వకాలం వక్కతీరే యీ శరీరంజోలి యీబట్టబైలుకుపట్టదు. బట్టబయలుజోలి మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు అవసరం. యీ శరీరంయొక్క వికారాలు బట్టబయలుకులేవు. సార్వకాలం యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీ లేదు. యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వక్కతీరుగా వున్నది. వున్నదానికి వక్కటైన వికారంలేదు. యెన్నాళ్లు యీమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మకున్నా భ్రాంతిపోదు. యధార్థంగా యీబట్టబయలు వున్నది అని ధృఢం యీశరీరానకు యేమీ మూలంలేదని నిశ్చయం యీశరీరానకు కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమీ

లేదని నిశ్చయం వున్నంతసేపు యీ శరీరానకు దిక్కు యెవ్వడు లేడని ధృడం వెంటనే యేమీలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంయొక్క స్వభావం యిషువంటి వని నమ్మి కలలో తనకుతానే వచ్చి తనకుతానేవుండె తనకుతానే అన్ని తినె దాణాతినేవి దాణాతినే అన్నంతినేవి అన్నంతినె గడ్డితినేవి గడ్డితిన పండులుతినేవి పండులుతినె పాలుతాగేవారు పాలుతాగిరి సురతాగేవారు సురాతాగిరి మాంసంతినేవారు మాంసంతినిరి యెవ్వరి స్త్రీలతో కూడ వారువుండి వారి స్త్రీలతో వీరు వీరిస్త్రీలతో వారు సంతోషపడుకుంచు గుర్రాల తోమేవారిభార్య చక్కంది అని దొరచూచి దానితో సహ వాసం చేసేది. గుర్రాలు తోమేవాడు లెస్సవుంటే రాజుభార్య వానిని చూచి వానితో సహవాసం చేసుకుంచూ కాలంగడుపుకుంచు ఆచారం అని అనాచారం అని మందికి తెలుపుకుంచు మేముయెక్కువ మీరేతక్కువ అని అనుకుంచూ మా ఆచారం దొడ్డది మాఆడవాండ్లు నిప్పువంటి వాండ్లు మాయింటివంటియిల్లు యెవరియిల్లూలేదని మా మొగవాండ్లకు సంతోషం అని వచ్చినవారితోటి మా మొగవాండ్లు మహాభ్రష్టాకారివాండ్లు పగటి వ్యాళ్ల మాతోటి మాట్లాడకుండ్రి మమ్ముల చూడకుండ్రి మాసంగతి చెప్పిన మేమెవస్తాము. మీరుమాత్రం సంగతిచెప్పిన నడుచుకోండ్రి అని నిభంధనచేసుకొని యీ ప్రకారాన కలకు మర్యాద.

యెరుకలేకుంటెసరి వారికివారే మనసుమనమే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమీలేదు గనుక యీయేమీలేనిది తనకుతానే స్వాధీనంకాదు. మంది తనవంటివారేగనుక మందిస్వాధీనంలేదు. వున్నంత సేపు పెడితె తినేటందుకు ఘట్టెది. సమయంవస్తె యేమీలేదు. పెట్టిపెట్టి చెడిపొయ్యేదేకాని కొనకు యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం తిన్నంతసేపేతిండి లేకుంటె అడ్డంపడె అందుకె మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మి వుండరాదు. నమ్మిక యేమిచెయ్య మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. అని సంతతం సార్వకాలం యెడ తెగక జ్ఞాపకం వుంచుకొని కాలంగడపినవాడె భ్రాంతిలేనివాడు. కలలో

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధం అని దంద్వాలు నమ్మినా అడవిలోకలసి ఏకొపక్ష మెన్నటికీరాదు.

సార్వకాలం యీమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేవిగాలేదు అని నిద్రవచ్చినదాక మరణంవచ్చినదాకా విడువక రెప్పపాటులో సగం కాలమైన మరువకవున్నవాడే బంధమోక్ష రహితుడు.

వాడే శ్రేయోశూన్యుడు.

వకశరీరం యేలాగో అన్నిశరీరాలు ఆలాగే.

మూలంని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలో కొంచంనిబద్ధి అనుకొన్న వానికి భ్రాంతిపోదు.

తిండి అన్ని శరీరాలకు సమానమే మనిషికి మాటలు యెక్కువ.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంయేది అభ్యాసంచేస్తె అది కొందరికి లెస్స అభ్యాసంఅవుచుంది. కొందరికి కొంచం అవుచుంది. సూక్ష్మబుద్ధి కొద్ది యింతేకాని యీశరీరంలో శాశ్వతమయినది కొంచమైనా లేదు.

శాశ్వతమైనది. మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక శరీరం యెన్నటికి లేక తనకుతానే సర్వకాలం వొక్కతీరే వున్నది.

సర్వకాలాలయందు శరీరంలేకనే వున్నది.

సమస్తమయిన వస్తువులయందు ప్రవేసించక తనకుతానే శరీరం లేక వున్నది.

శరీరం లేదుగనుక యెరుక లేదు.

కర్మాలులేవు.

గుర్తెరిగిగాని కర్మాలు చెయ్యదు.

కర్మాలులేకుంటె శరీరాలు లేవు.

యెరుకలేదు కర్మాలులేవు.

కలలో శరీరాలువచ్చినవి ఆశరీరాలు గుర్తెరుగుగనుక సకల కర్మాలు చేసినవి.

గుర్తెరుగకుంటె కర్మాలు వుడుచావె.

జ్ఞానంనుంచే కర్మాలు.

కర్మాలకు మూలం యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానమే.

జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధమని యీకలలోనే వక్క-సన్యాసి అన్నాడు.

శిష్యు॥ ఆసన్యాసి అప్రమాణీకుడా.

గురు॥ మేలుకుంటె ఆసన్యాసి యేమాయె.

శిష్యు॥ యేమీలేదు.

గురు॥ యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానమే మాయ.

శిష్యు॥ యేమీ లేదు.

గురు॥ జ్ఞానం యేలాగునిబద్ధి కర్మాలుయేలాగు అబద్ధం జ్ఞానం వున్నంతసేపు కర్మాలునిబద్ధి జ్ఞానం మునిగితె కర్మాలు మునుగుతావి అంతపర్యంతం కర్మాలు లేకపోవు జ్ఞానభ్రాంతిపోయినా విడువబట్టదు. జ్ఞానభ్రాంతివుండెనా కర్మాలు విడిచినాపోవు జ్ఞానమే కర్మాలకు మూలం గుర్తెరిగితేకాని కర్మాలు చెయ్యదుగనుక గాఢనిద్రలో మూలం లేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమీలేదు. అప్పుడు గుర్తెరిగే జ్ఞానంలేదు. కర్మాలు లేవు. వ్యవహారమేలేదు సరేకదా సార్వకాలం అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు లేకవున్నవారికి వ్యవహారం లేదుకదా.

శిష్యు॥ వ్యవహారం లేనేలేదు.

గురు॥ శరీరంలేకుంటె యేమీలేదు. వుత్తబట్టబైలే యేమీ లేనిదానిలో యేమీలేదు గదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ యీ శరీరంతోటె జ్ఞానకర్మాలు శరీరంలేకుంటె జ్ఞానమే లేదుగనుక కర్మాలు పుట్టనేపుట్టవు. అందుకే గురువాక్యంకంటె దొడ్డది యేమీలేదు. యేమీలేదనేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వ్యవహారమే లేనుగనుక గురువులు శిష్యులకు యేలాగు తెలుప.

గురుసేవ చెయ్యంగ చెయ్యంగా జాడదొరకదు.

జాడదొరికినా వ్యవహారమేలేదు.

అందరివలెనే వుంటాడు.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నవారుగనుక వ్యవహారానకు మూలం యేమీలేదు. అనిదృశం వున్నవారికి. వున్నది అని అనేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వకటీరే వున్నది.

సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు శరీరంలేకనే క్రియాశూన్యమై తానుచెయ్యక చేయించక సార్వకాలం భోంచెయ్యక వకటైన వికారంలేక శాశ్వితంగా వున్నది.

శిష్యు॥ వ్యవహారం లేనిదానిలో వ్యవహారంవున్నట్టు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచేత తోచివుండే యిపుడు గురుకటాక్షంచేత యీ శరీరానకు కలలోవచ్చిన శరీరానకుకూడా మూలం యేమీలేదు అని చెప్పిరి.

గురు॥ దేనికి మూలం యేమీలేదని చెప్పిరి.

శిష్యు॥ కొనకు కలలోవచ్చిన శరీరాలు యెక్కడికి ప్రవేశించినావో అక్కడికే ఈ శరీరాలు పాయెనని చెప్పిరి. చెప్పితె రెండు సమానంవలెనే వుండే మొదలు యేమీలేదని నిశ్చయమాయె వున్నపుడు వున్నవి అని నాకు తోచివుండే ఆతోచటం కలలో వచ్చినవి. వీటివలెనె యదార్థంగా వుండి వ్యవహారంచేసి వెంటనే యేమీలేదాయె.

అలాగే యీశరీరాలయొక్క యునికి అని గురుస్వామి తెలిపితె ఆవునికి యీవునికి సమానంగా వున్నట్టివుంది కొంచమైన యెక్కువ తక్కువ వున్నట్టు తోచదాయె యిఘు యేమిఅంటే అనేక భ్రమలు కద్దు కలలో సమానమని తెలిపితె చులకంగా వున్నట్టువుండెగాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలో శరీరం మేలుకుంటె తనకుతానే యేమీలేదు అని నిశ్చయంవున్నట్టు కావలెనని నాకు భ్రాంతికద్దు.

గురు॥ కలిగితె అలాగె అయ్యా యీశరీరానికి మూలంలేదు అని స్పష్టం వున్నదికదా వున్నపుడు నిబద్ధి అనుకోవటం భ్రాంతియేకదా.

శిష్యు॥ భ్రాంతే.

గురు॥ నిత్యం కలలోవచ్చిన గుర్రాలు, యేనుగులు. లొట్టిపిట్టలు, వున్నావి.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ ఆలాగే మూలంలేని యీ గుతేఁరిగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంవుంటెచాలు పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది గనుక ప్రయత్న మేమిలేదు.

శిష్యు॥ మూలంలేని యీగుతేఁరిగేశరీరం యేమీలేదు. అని ధృడం వుంటె యేమిటిచేత ప్రయత్నం చెయ్య.

గురు॥ యేప్రయత్నాలకు మూలం యేమీలేదు. సకలకర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుతేఁరిగేశరీరమేకాని రెండోది యేమీలేదు.

పుట్టనిచావని బట్టబయలుకు వకటైన భ్రాంతిలేదు. భ్రమకు మూలంకల కల కల్పనగాకుంటె శరీరమే లేదుగనుక భ్రాంతిలేదు. యెపుడు శరీరంలేకుంటె అప్పుడే భ్రాంతిలేదు.

గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుతేఁరిగే శరీరం యేమీలేదు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం రాగానే కలసిద్ధం,

యీకలలోనే అనేకభ్రాంతులు సిద్ధం.

గుతేఁరుగగానే భ్రమ పుడుచుంది.

భ్రమవలన కర్మాలుచేస్తాడు.

శరీరంవలన గుతేఁరుగుటం కర్మాలు పుడుచావి,

యీ వకటశరీరంలేకుంటె కర్మాలులేవు జ్ఞానం లేదు.

జ్ఞానానకు కర్మాలకు మూలం శరీరమే.

యీశరీరానకు మూలం యేమీలేదు.

యేమీలేని శరీరం యేమిచేసినా యేమీలేదు.

శరీరంచేసిన కర్మాలునిబద్ధి అయితె గుతేఁరిగేది సార్వకాలం వుండవలె.

సార్వకాలం గుతేఁరిగేదివుంటె కర్మాలువుండవలె.

కర్మాలు జ్ఞాన [illegible]బద్ధి అయితే శరీరం శాశ్వతంగా వుండవలె.

వుండనేవున్నది అంటె కొడుక్కి నొప్పివస్తె తండ్రి మంచంవద్ద కూర్చుండి ఆపదపడవలె తల్లి ముత్తైద అయి వుండవలె.

శిష్యు॥ ఛీ ఛీ ఆప్రసంగం విడువండి యీశరీరానకు మర్యాదలేదు.

యేమిలేనిదిగనుక యేమీలేని శరీరానకు యేమీలేని శరీరమే మూలము వున్నదని అందరు భంగపడ్డారు.

యీశరీరానకు మూలంవున్నదని అందరు మొరిగేమాత్రమేకాని యెవ్వరిమాట ముందరపడదు.

స్వామి భోంచేస్తాడని నైవేద్యాలు చూపుదురేకాని అవ్వి భోం చెయ్యటమే నిబద్ధి అయితే భోంచేసేదానికి పెట్టక.

బలుపపురాతికి యెందుకచూపవలె కేవలం నల్లసరపుగుండుకు యెందుకు చూపవలె.

కటెకు యెుందుకు చూపవలె

ప్రతిమ నిబద్ది అయితే ప్రత్యక్షంగా శరీరంవుండగా యెరుక కర్మాలులేని రాగిప్రతిమకు యెందుకు చూపవలె.

రుద్రాక్షకు యెందుకుచూపవలె.

శరీరంలేనిది మొండిది అని యెవ్వరికి తెలియక శరీరాన్ని గూర్చి జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి తగిలింది.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నిశ్చయంగలవారే పరిపూర్ణులు,

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని [illegible] ఆలాగేనడిస్తె వారికి శరీరం వున్నది,

అన్నివిడిచినా వున్నది.

అన్నిచేసినా వున్నది.

కొన్నిదొడ్డవి, కొన్నిచెడ్డవి అని మంచివి గ్రహించి చెడ్డవి విడిచినా వారికే మరిఘట్టిగా వున్నది.

శిష్యు॥ అలాగైతె మరి యేలాగునడువవ.

గు॥ చడిచేది యేమీ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీ లేదు అని ధృడం వుండవలె.

శి॥ వుంటే.

గు॥ మూలం యేమీ లేదుఅని తనకుతానే ధృడం అవుచుంది.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
జ్ఞాన జ్ఞానోపాది ద్వయిదోషరహిత ప్రకరణము
నవమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౦ విక్షేపావరణ ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ బీజశూన్యంమనశూన్యం । శూన్యంవ్యోమాదిపంచమం
క్షరాక్షరాదిశూన్యంచ । శూన్యాతీతంనిరంతరం॥

గురు॥ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం ఆవరణంవలె నున్నది.

యీ ఆవరణం వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు.

లేనివారు అయితే లేకుండా చేస్తారు.

వున్నవారు అయితే మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరానకు దరువాజాబం ధం చేసినట్టు తాళం వేస్తాడు.

నోట్లో మంత్రంవేసి చేతులో యోనిముద్ర చూపుతారు.

యింతేకాని వున్నది వున్నట్టు సూచన చెయ్యరు.

మొద్దులకు ముందరబెట్టితే భోంచేస్తారు. భోంచేసినట్టు అనుభవం.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత అనుభవం కావలెననే అందరికి అభిలాష కద్దు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలో కొంచం సత్యమని ఆశ వుం టే శరీరం యావత్తు వుంచుంది.

యీ శరీరంలో కనుక్కోవలెనని యీ శరీరమే మొరపెట్టింది.

విత్తనం విడువకూడదని కపటవాక్యం నమ్మినవారు భ్రాంతిలేనివారు అవుతారా.

శరీరంవలన పుట్టినవి శరీరం వున్నంతసేపు చప్పట్లుకొట్టి అనేక సంకేతాలు చేతులతోటి చూపుతారు తప్పవు.

సార్వకాలం శరీరాన్ని విడిచిలేదు, పట్టుకొనిలేదు. తనకుతానే అను కొయ్యవలె తిరుగుచుండి తనకు స్వాధీనంలేదు. వున్నట్టే వుంచుంది. వస్తు వుండగానే యేమీలేదు గనుక నమ్మరాదు. నమ్మక మనము గెలువ శాయగలము. అంటే యీ శరీరం మూలంలేనిదిగనుక తెగినగాలి పడిగ వలె వున్నది.

మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయిందికాదు.

వుండి యేమీలేదు.

యీ శరీరం తనకుతానే తండ్రి అపేక్షలేక పెద్దది అయ్యీ యేనుగ మీద యెక్కి అనేక దండుతోటి తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే కొంతసేపు వుండి తనకుతానే యేమిలేదు.

యీలాగే పూర్వప్రకారం తప్పిన తనవంటి స్త్రీని జూచి తనకుతానే గుర్తెరిగి కూడితే కడుపులోనే శరీరాకారమై పుట్టేది కద్దు.

యీ పుట్టుకకు వొక్కవిధం మర్యాదలేదు.

నానాప్రకారాలు.

మూలంలేనిదిగనుక వక్కవిధంలేదు.

అనేకప్రకారాలు.

స్త్రీపురుష సంయోగంవల్లనే అని మర్యాదలేదు.

తనకుతానే వుంటావి.

తనకుతానే యేమీలేదు.

కొనకు గిట్టించేది యేమీలేదు.

శాశ్వితమైంది వక్క బట్టబయలే.

యీ బట్టబైలు వున్నది.

విజాతీయమైన శరీరం ఆ బట్టబైలుకు లేదు.

యీ శరీరమందువున్న భేదాలు ఆ బట్టబైలుకు లేవు.

శరీరం వకటేకాని దీనిలోపటవున్న పేర్లు అనేకాలు.

జ్ఞానం అని.

అజ్ఞానం అని.

యింద్రియాలు అని,

విషయాలు అని,

గుణాలు అని.

అంతఃకరణ అని.

మనస్సు అని.

బుద్ధి అని.

చిత్తం అని.

అహంకారమని.

వేదాలు అని.

శాస్త్రాలు అని.

యెన్ని అన్ని వ్రాతు. యీ శరీరంలో స్వగత భేదాలు అనంతాలు వున్నవి. తీసివేసినాకొద్ది మొలుస్తావి. వున్నవాటికి లెక్కలేదు, పోయిన వాటికి లెక్కలేదు, వ్రాయ శక్యంకాదు.

స్వజాతీయ విజాతీయ స్వగతశూన్యమైంది. యీ బట్టబైలుకు బదులులేదు.

యీ బట్టబయలుకు శరీరంలేదు గనుక స్వగత భేదాలు యెన్నటికి లేవు.

యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీలేకవున్నారు పరిపూర్ణులు.

యీ శరీరం వున్నంతసేపు కలేకాని మరివొకటి కాదు.

అందరు స్వప్నావస్థచేతనే వున్నారు.

జాగ్రిత అయితేనే కల.

జాగ్రత లేకమునుపు ఈ శరీరం యేమీలేదుగనుక వ్యవహారమే లేదు.

వ్యవహారానకు మూలం గుత్తేరిగే జ్ఞానమేకాని మరిహోటి లేదు.

గుత్తేరిగే జ్ఞానం పుట్టగానే కల సిద్ధం.

యీ కలలోనే అనేక చిత్రవిచిత్రాలు పుడుచావి. నెంటనే యేమీలేదు.

యంతవారు కలకంచూనే వున్నారు. కల రాకమునుపు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమీలేదుగనుక మొదలు కొనలేని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నదిగనుక వక్కటైన వికారంలేదు.

శరీరం లేకవున్నదే క్రియాసూన్యం. కావున పుణ్యకర్మాలు లేవు.

పాపకర్మాలు లేవు, శరీరంలేని యీ బట్టబయలు చెయ్య చెయ్యదు, చేయించా చేయించదు, సార్వకాలం వక్కతీరే. కోటిమాట్లకు శరీరంలేని గురుసాంప్రియయం కావలే, భ్రాంతి లేకపోవలే.

భ్రాంతికి మూలం. మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరమే కాని మరి హోటి భ్రాంతికి మూలంకాదు.

సార్వకాలం శరీరంలేని బట్టబయలుకు వక్కటైన భ్రాంతి వున్నదని యటువంటివాడు అనడు.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరానకు భ్రాంతిలేదు అంటే యిషా వంటి అవివేకుడు వివేకుడుకూడా వొప్పడు.

లేనిదానికి వున్నదన శక్యం కాదు, వున్నదానికి లేదన శక్యం కాదు.

పుట్టని చావనిది, మొదలు కొన లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, సార్వకాలం చెలించక వక్కతీరుగా తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది. సకల దేశాలయందు, శమ స్తమైన వస్తువులయందు ప్రవేసించక వెళ్లిపోక యేది వున్నదో అదే శాశ్వితమైంది అని నమ్మి కారణంలేక కార్యాలులేక తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీలేదు. యిషావంటి మూలంలేని గుత్తేరిగే శరీరం నేను అని భ్రమచేత వున్నారుగనుక.

పుటని చావనిది వృద్ధిపొందనిది బకటపడనిది వృష్టిపుట్టికైన మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమనే మాయావరణం వుండంగా యంత వారికి తనకుతానే తీసివేసుకొనేట దుకు శక్యంకాదుగనుక జ్ఞానమనే భ్రాంతి చేత యిచ్ఛావిస్తారం వుంచుంది. కొంత కర్మాలు ఆచరిస్తు వుంచారు. ఇంతేకాని శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం వున్నది అని యెరుగకా అద్వైతమనే అడవిలో పులిని దొరికించుకొన్నట్టు దొరికించుకొని గుర్తెరిగే సచ్చిదానందం నేను అని అనుకుంచూ మునుపటికంటే రాగద్వేషాలు అధికమై ఆడివిపట్టి శరీరమనే గృహాలో పెద్దపులివలె గుర్తెరిగే చైతన్యం నేను అని లెస్స గుర్తెరిగి ఆవులు రాంగానే ఆవులని గుర్తెరిగి కదలక మెదలక గుండుకింద నతికి తప్పిన పశువును దొరికించుకొని ఫలహారం చేస్తున్నట్టు యీ శరీరంలో గుర్తెరిగే చైతన్యం నేను అని నిశ్చయంగల వారు ప్రజల క్లేశపెడుచు వుంటారు.

చైతన్యం చేయదు, చేయించదు అనుకుంచు సర్వం గుర్తెరిగి తర్వాత చేస్తువుంటాడు.

మధ్యమధ్య నాకు కర్తృత్వం లేదు అనుకొంచు.

శంకరాచార్యులు వారి సిద్ధాంతం దొడ్డది దొడ్డది అనుకుంచూ నరకం అనే శరీరంలో గుర్తెరిగే చైతన్యం నేనుఅనుకొని నమ్ముకొని పుట్టలో పామువలె వకవేళ పెట్టలో పామువలె హోవేళ్ళ భుస్సభుస్స మను కుంచూ కాలం గడిపేవారు.

యెవ్వరైన వక పెద్దలు యేమీలేదు. సర్వం వుపాధికర్మం నేను అసంగుణ్ణి కర్మలు మిథ్య లేనేలేవు. అవిద్యా కార్యాలువి హితమైన కర్మాలు విడువరాదు. మనకు కావలె లోకసంగ్రహార్థం నాకు వున్నా సరే లేకున్నా సరే. చెయ్యకపోతే నలుగురు నెత్తికొడుతారు. అసంస్కారులు కొందరుమాత్రం పనికిరాదు అని అంటారు.

కాశికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోదావరికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

కృష్ణకు పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

రామేశ్వరం పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోవులది యెంతో దొడ్డ పుట్టుక.

గోవులను మించిన పవిత్ర వస్తువు లేదు.

గోమూత్రం యెంత దొడ్డని వేదాలకంటె, గుత్తెఱిగే చైతన్యము కంటె దొడ్డది. యీ గుత్తెఱిగేది గోమూత్రం త్రాగితేకాని పవిత్రం కాదు.

బ్రాహ్మణుడు గోవుకంటె తక్కువ.

వీడేమోయి ద్విపాద పశువు. యంత గుత్తెఱిగే చైతన్యం అనుకున్నా గోమూత్రంవలె పనికివస్తుందే ఛీ గోమూత్రం యెక్కడ బ్రాహ్మణుడు యెక్కడ మూత్రమేకాని పురీషం పనికిరాదు. పంచగవ్యంకంటె పవిత్రం యేదిలేదు గోవుల పురీషం పనికివస్తుంది. తిన్నదళ్ళా అన్నమే. వెళ్లినదళ్ళా పురీషమేకాని మనిషిది, భ్రష్టుది, గోవులది, బర్లది, యెడ్లది, దున్నపోతులది, మేకలది, గొర్లది పనికివస్తుంది. యిందులో గోవులది శ్రేష్ఠం అని శాస్త్రం (వేద) తెలిపించింది, మూత్రపానం చేయించింది. శాయరానివి యెన్నవున్నవో అన్ని శాస్త్రాలచాత మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే చేసింది

పుట్టని చావని యీ బట్టబయలు యేమి చెప్పలేదు. యేమి చెయ్యదు. సార్వకాలం వక్కటీరే.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం తోచకమునుపు కేవలం బట్టబయులే వున్నది. ఆ బట్టబయులు ప్రవేసించదు. వెళ్ళిపోదు. యీ బట్టబయలులోనే అనేక శరీరాలు వస్తావి. తనకుతానే వుంచావి, తనకుతానే యేమీలేదు.

పుట్టని చావని బట్టబయలుకు జ్ఞానంలేదుగనుక కర్మాలు పుట్టనే పుట్టవు.

జ్ఞానకర్మాలు శరీర జన్యాలు.

క్షేత్రానకు క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపానకు భేదం లేదు.

కార్యకారణాలకు భేదం లేనేలేదు.

వచ్చిన శరీరాలు జ్ఞానంతోకూడ వచ్చినవి. జ్ఞానంతోకూడ యేమీలేదు గనుక జ్ఞానకర్మాలు లేవు.

యీ బట్టబయలుకు రాకడలేదు పోకడాలేదు.

సార్వకాలం వక్కటేరే గనుక యీ బట్టబయలే క్రియాశూన్య మయినది.

యీ బట్టబయలే పుట్టని చావనిది.

యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని తోచాతోచదు.

శరీరం లేదు అని తోచాతోచదు.

చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి.

శరీరం నేనుఅని చేసేవారికి తోస్తావి.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదుఅని యీలాగంటే యీలాగు చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి యదార్థంగా.

కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యీలాగు యేమీలేదో యీలాగే యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేక వున్నవారికి తోచేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వారిది వారికే తెలియవలెగాని యితరులకు శఖ్యంకాదు. వారితోకూడ వుంఢిచూడవలె. వారి జాడ కనుక్కోవలెగాని లేకుంటే తెలియదు. యిది మహారస్యం. యీలాగు వున్నవారికి యిచ్ఛకు మూలంలేదు. యే నిర్ణయం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వున్నది వున్నట్టుండే. యిటువంటివారే భ్రాంతికి మూలం లేనివారు.

వుపాధినుంచి అన్ని తోచివుండే.

యీ శరీరోపాధినుండి అన్ని పాయ.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం తోచినప్పటినుంచి భ్రాంతి పుట్టింది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలో వచ్చిన మనుష్యులు మేలుకుంటే యేలాగులేదో ఆలాగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు.

వున్నపుడు తన సత్తా తనకుగాని పుట్టని చావని బట్టబయలు యీ శరీరాన్ని పుట్టించిందికాదు. విడువ విడువదు.

యీ శరీరం తనకుతానే మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యేది.

యీ బట్టబయలు శాశ్వితమయింది.

మొదలు కొన లేదు.
రాకడా లేదు పోకడా లేదు.
పుట్టుకా లేదు చావులేదు.
మరుక లేదు కర్మాలు లేవు.
వకటయినా వికారం లేదు.
యిచ్చ యెన్నటికిలేదు.
శరీరం లేదుగనుక చలించనే చలించదు.
యీ కలలో శరీరం తోచంగానే వెంటనే క్రియాసిద్ధం.
మాటలచేత కనబడదు.
సాధనలచేత కుదురదు.

యిది యేలాగుఅంటే కలలో కొన్నికోట్ల ప్రజలు వచ్చినా వున్నా అనేక చిత్రవిచిత్రాలు చేసినా అనేక పుణ్యాలు చేశినా అనేక మహాపాతకాలు చేశినా యెంత భాగ్యవంతులు అయినా దరిద్రులు అయినా యెన్ని యేనుగలు వున్నా యెందరు కొమాళ్లువున్నా అనేక గోవులున్నా అనేక మొహారీలు మూలను రాసులు వున్నా యంత చదువుకున్నవాడు అయినా కొత్తగా శాస్త్రాలు చేశేవాడుఅయినా వెంటనే మేలుకుంటె యేమీలేదు అని తనకుతానే యే సాధన చెయ్యందే యేలాగు ధృఢం వున్నదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కొంచమయినలేదు.

సాధన చెయ్యందే ధృఢం వుండెనా వాడే పుట్టని చావని బట్ట బయలు.

వానికి వకటైన వుపద్రవంలేదు.
సార్వకాలం వకటీరే
యెన్నికోట్ల శరీరాలు వున్నా యీలాగే.
నోట అనేటందుకు యీమాత్రం శరీరం లేదుగనుక నోరు యేలాగు వుండి.
యిదే భ్రాంతికి మూలంలేని రాజమార్గం.
సార్వకాలం వకటీరే.

శిష్యు॥ అయితే యిటువంటివారు కదలరా మెదలరా భోం చెయ్యరా యేలాగువుంటారు ?

గురు॥ తెలవచ్చినమనుష్యులు మేలుకొంటె యేలాగువుంటారుయేమి.

శిష్యు॥ యింతకు యేమిలేదు సర్వశూన్యం అరచేతిలో బట్టబయాలు వున్నటువున్నది. ప్రజలు లేనేలేరు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

గురు॥ యావత్తు ఆ శరీరాలు యేలాగు యేమిలేదో అలాగే యీ మూలంలేని గుతెరికే శరీరం యేమిలేకుండ విచారించు.

విచారిస్తె అది యిది సమమే.

నోట ప్రసంగాలు మొదలుపెడితే బడి చదువు చదువుకో.

శాస్త్రాలు చదువుకో.

అనేక యజ్ఞాలు చెయ్యి.

చేయించు.

మహా పెద్దలు అనిపించుకో.

కుక్కలవలె మొరుగు.

గాడిదవలె కుయ్యి.

పందివలే చూచిందల్లా తెగబడి తిను.

ఆవుల వుచ్చతాగు.

పేడ తిను.

కాశీ రామేశ్వరం పో.

తీర్థాలు చేస్తూవుండు.

కొనకు కుక్కకు యేమిగతో నీకు ఆ గతే.

యీ భ్రాంతిలేని రాజమార్గం సాధనలచేత సాధ్యంకానిది.

విచారించాత అతి సులభం అయింది.

మొద్దు గాడిదకొడుకులకు రెండు మొద్దులు ముందరపెడితే రేయింబవలు కుంచూ వుంచారు.

మొద్దులకు మొద్దులే గతి.

మహా ఆస్తికులకు అతిసూక్ష్మ ప్రజ్ఞానంతులకు దృష్టాంతం యేలాగు

వున్నదో అలాగు తాత్పర్యం చేసుకొని మహాగుహ్యాం మహారహస్యం కృతకృత్యమయిన గుహ్యామని యవ్వరితో ప్రపంచముచ్చట ఆడక పారమార్థపు ముచ్చట ఆడక మహాయుక్తిచొప్పున కాలం గడిపినవాడు భ్రాంతి చేసవాడు.

యిది అద్వైతంవలె లేదు లేదుఅని యెగబడి చేసే మార్గంకాదు.

గుత్తేరిగే జ్ఞానం నేనుఅని కర్మాలు శేసేలేవు అని యెగబడి చెసే రాక్షస కృత్యం కాదు.

తత్వము దొడ్డదిఅని యిరువది అయిదోది గుత్తేరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే విద్యాస్వరూపము నేను అని చేసేది అవిద్యఅని యెగబడి చేసినట్టు కాదు.

యిరువది ఆరవది యషువంటిదో అషువంటిదాన్ని కనుకొని శాంతిచేత వున్నవాడే కృతకృత్యుడు.

శ్రద్ధామార్గం కావలశినదానికి గురుశలనాసం చెప్పినట్టు దృష్టాంతో చాల సూచన చేస్తే దార్ష్టాంతికాన్ని వుండజూచుకొని శాంతిచేత వున్నది వున్నట్టూ పడితేసరి.

కలలో వచ్చిన శరీరాలు చూస్తువుండంగానే యాలాగో అలాగే పూరాలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోవలెను.

అటుతర్వాత తాత్పర్యానకు మూలం వుండదు.

వడ్లు దంచినట్లు దంశామంటె మొద్దమ.

సాధ్యంకాదు.

అగ్ని హూత్రావలె మందిచేత మథించినట్టు కాదు.

కాశినుంచి కావడి మోసుకొని రామేశ్వరం పోయినట్టుకాదు. అప్పు చేసి అన్నం దానంచేసినట్టుకాదు.

వున్నది వున్నట్టు సడే యుక్తి కనుకొని సార్వకాలం శరీరం లేని వారిది జన్మభ్రాంతిలేని మార్గం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే నిక్షేపావరణ ద్వయపోషరహితప్రకరణము దశమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౧॥ క్షేత్రక్షేత్ర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ జగదాఖ్యమహాస్వప్నే । స్వప్నాత్స్వప్నాంతరంవ్రజేత్
రూపంత్యజతినోశాంత । బ్రహ్మశాం త్రిత్యబృంహితం

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోని వున్నట్టు పడేయుక్తి కనుక్కోని సర్వకాలం శరీరం లేకవున్నవారికి జన్మభ్రాంతి లేనిమార్గం యిది. శాస్త్రాలు చదువుకున్నవారు దున్నిన యెద్దువంటివారు. వేదం చదువుకొన్నవారి నోరు దంచిన రోలు మెదిగినట్టు. మెదిగే మాత్రమేకాని దృష్టాంతంవొప్పిన దాష్టంతంగా వుండచూచుకొనే సామర్థ్యంకాదు.

యీ శరీరం యెన్ని చదువుకొన్నా చదువుకోనిది దొరకదు.

కుక్కలవలె కూసేది నక్కలవలె వదిరేది యింతేకాని కలలోయెన్ని చదువులు చదువుకొన్నా మేలుకుంటే యే చదువు లేదు. అలాగేగురుసూచన చెయ్యంగానే దృష్టాంతం తనకుతానే యేమీలేదుఅని ధృడం అయినట్టు అయి ధృడం యేమిలేకపాయెనా యెప్పటి శరీరం లేని యీ బట్టబయలు చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వుంచుంది. యీ బయలేకదా అని చూస్తువుండెనా యప్పటి కోతిచాష్టలు తప్పవు. మునుపటివలెనే (జీవాఖ్యాకురోగాధి) అనే దోషరూపం అయివుంటాడు.

శ్రు॥ జీవఃసర్వమలంజ్ఞాత్వా । జ్ఞానద్రష్టాతిముహ్యాతి॥
శ్రు॥ క్షేత్రజ్ఞాఖ్యజీవోపాధిః॥

పుట్టనిచావని అచలము తానేనని అవివేకంచాత కట్టుకొని నేను యెరుగుదును అని కర్మాలు చేస్తాడు.

శ్రు॥ సంయోజ్యం చవివేకేనజానామీతి । ప్రవర్తతేక్షేత్రజ్ఞాఖ్య ।
శ్రు॥ జీవోపాధివిలయేసతి కేవలోభవతి॥

అదే తత్వాతీతం జగత్తు తత్వస్వరూపమె తత్వాతీతం మహా గుహ్యం। పరమరహస్యం॥ అందుకే ద్వైతాద్వైతరహిత సమత్వం అనే సొజ్ఞ.

తత్వాతీతం యిదివై ఆరోది.

అదే శరీరం లేనిది.

అదే పుట్టిగిచావనిది.

అదే మొదలు కొన లేనిది.

అదే రాకడపోకడ లేనిది.

తనకుతానే స్వలస్సిద్ధమై చలించకవున్నది.

సార్వకాలం యేకప్రకారము.

శరీరం లేనిదిగనుకనే సకలదేశాలయందు జ్ఞానకర్మాలయందు భ్రాంతీ లేక వక్కటీరుగా వున్నది.

అదే సార్వకాలాలయందు మోక్షభ్రాంతి బంధభ్రాంతి లేక వకటైన వికారంలేక ప్రవేసించక వెల్లిపోక పెద్ద గుట్ట కదలకవున్నట్టు సర్వతా హట్టముగా యెడతెగక వున్నది.

అందరికీ అది కావలెనని అపేక్ష కద్దు.

దానికి యెవ్వరిమీద అపేక్షలేదు.

అందరూ నాయందే వుండి నన్ను కనుక్కోలేరు. అన్ని సాధనల చాత కట్టుబడి జ్ఞానభ్రాంతిచాత కట్టుపడి కర్మాలు తరంగాలవలె పుట్టినా కొంది తీసివేసుకుంచు దేహాభిమానంచాత గురువుఅనే మాట మాత్రిమైన తలవక సమస్తదేశాలయందు శరీరం లేకవున్న గురుస్వరూపాన్ని ఛీ అని ఛీ అని ఉపేక్షచేశి చచ్చిన గురువుల పేర్లు చెప్పుకొని లెస్సనందుకొని మా గురువు సమస్తమైన దేశాలయందు పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం సకల దేశాలలో వుండి సమస్తం భోంచేస్తాడు. అగ్ని హోత్రం వంటివాడు సమస్తం తింటాడు. సకలమయినవి తాగుతాడు. వారికి పాలువక్కటే సురా వక్కటే. వారు సకలశరీరాలలో వున్నారు. వారు గుత్తేదారిగే చైతన్య స్వరూపులు.

యిన్ని తిప్పలు పరబ్రహ్మకే గుత్తేదారిగే చైతన్యం పరబ్రహ్మగనక

గుఱ్ఱెరుగక వక్కటైనా తినకు పక్కటైన త్రాగకు సర్వం గుఱ్ఱెరిగే చైతన్యమే. యిటువంటి గురువు మా గురువు. మా గురువు అని వేషధార్లు చెప్పుకుంటారు. మా గురువు మహాదొడ్డవాడు, రామోపాసకుడు. వారి ఆచారం సార్వకాలం మడితోటే వుండేది. సార్వకాలం దంచేవాండ్లు రోకలు బుక్కుచున్నట్లు సార్వకాలం నోరు పూరికే వుండదు. యేదైన పారాయణ చేస్తుండేది. సార్వకాలం దేవునిమీద చింతే

దీపారాధన యేలాగు గడిచె.

భక్ష భోజ్యాలు యేలాగు జరిగె అని చింత.

సంసారం నెత్తికొట్టినారు.

"దేవతాశేషం క్షుదాశాంతి" అయితే సరి.

యేమయినా భక్తి దొడ్డది. జ్ఞానం వున్నది అన్న నేనేజ్ఞానం. లేదు లేదు అన్నా నేనే జ్ఞానం స్వభావికమే భక్తి దొడ్డది అని నెత్తికొట్టినారు. స్వామికి వుత్సవం నడిచితే సరి.

శిష్యు॥ యిటువంటి వేషధార్ల జోలియేమి, యీ కలలోనే అనేక వింతలు తోచిపాయె. యదార్థంగా భ్రాంతిలేని మార్గం సూచన చెయ్యండి.

గురు॥ చేస్తా విను యీ కలలో వక్కమనిషివచ్చె. వచ్చి కొంతసేపు వుండె. వెంటనే చూస్తువుండగానే యేమీలేదు. యిది నీకు దృఢమా అనుమానమా.

శిష్యు॥ దృఢమేకాని కలలో వచ్చినవి అయోనిసంభవులు. ఇవుడు యోనిసంభవులు యేలాగుఅయ.

గు॥ కలలోనే స్త్రీపురుషసంయోగము లేదా, పెద్దవారుకారా, వడుగులుకావా, వివాహములుకావా, మళ్ళా కొడుకులు బిడ్డలు పుట్టరా, సంసారతనం చెయ్యరా, బిచ్చం యెత్తరా.

శిష్యు॥ దానికిమూలం యేమీలేదు.

గురు॥ దీనికి మూలంయేమీలేదు. నీకు యేమైనాయెక్కువతక్కువ యోచనాచెప్పు భ్రాంతి మేలుకున్నదాక తప్పదు. వున్నంతసేపు యీ కల నిజధినలె వుంచుండి. వెంటనే గుఱ్ఱెరుగుచుండగానే యేమీలేదు.

అది వున్నపుడు అలాగే గర్భిణీఅయింది నీవే గుర్తెరుగుదువు. కోనకు చస్తే యేమీలేదని నీవే గుర్తెరుగుదువు కలకు దీనికి యెక్కువతక్కువ యేమి.

శిష్యు॥ యేమీ యెక్కువతక్కువలేదు.

గురు॥ సరేకదా నీకు వొక్క భ్రాంతివున్నది. అది పోకడ పెట్టు కుంటివే నీకంటె అధికులులేరు.

శిష్యు॥ అది యెటువంటిది సూచనచెయ్యండి.

గురు॥ చేస్తాగాని యెక్కువ ప్రసంగాలు చెయ్యవుగదా.

శిష్యు॥ యింత నీకు భయంయేమి ? ప్రసంగం పుట్టకుండా సూచన చెయ్యండి.

గురు॥ నేను సూచన చెయ్యంగానే యేమీ సీవుకనుక్కోవాలె.

శిష్యు॥ వున్నట్టు చెప్పితే యెటువంటి మొద్దుకూడ వినంగానే తనకు తానే తోస్తుంది.

గురు॥ నీమాట సరేకానీ యీకలలో వచ్చిన శరీరాలు మనకు యిప్పుడు కానుపించే శరీరాలు సమానమా యెక్కువతక్కువా.

శిష్యు॥ యేమీ యెక్కువతక్కువలేదు యిది నకసూటిదే.

గురు॥ యిది అందరికి యెరుకేకదా.

శిష్యు॥ యెరుకే.

గురు॥ అట్లైతే నీవు యేమి.

శిష్యు॥ నేనా నేను యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం.

గురు॥ కలలో వచ్చిన శరీరాలకు మూలం యేమీలేదు.

శిష్యు॥ యెవ్వరిసత్తాచేత వున్నది.

గురు॥ కలలో వచ్చిన శరీరాలు యెవ్వరి సత్తాచేతవున్నవి. వాటి కవ్వే పీటి సత్తా యెవ్వరికిలేదు వాటివలె వీటికి యెవ్వరిసత్తాలేదు. వీటికి యివ్వే యీ శరీరాలు యెవ్వరు రమ్మనేవారులేరు పొమ్మనేవారులేరు వుండుమనేవారులేరు విచారించని మహాత్ములు వీటికి మూలం సృష్టిదని భ్రాంతిచేత వున్నారు. విచారిస్తే అందరికి మూలంలేదని యెరుకే.

శిష్యు॥ అట్లయితే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిదే యీ కానుపించు

శరీరం. కానుపించే శరీరంవంటిదే కలలో వొచ్చిన శరీరం.

గురు॥ యేలాగైనా నాకక్కడే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిది అయినా యేమిా లేదు. మనకు కానుపించె శరీరాలవంటిది అయినా యేమిా లేదు.

శిష్యు॥ అట్లయితే నీకు శరీరం వున్నట్టా లేనట్టా.

గురు॥ నాకా. కలలోవచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే వున్నట్టా లేనట్టా.

శిష్యు॥ మేలుకుంటే యేమిా లేదు.

గురు॥ కొంచమైనలేదు యేమిాలేదు యీా శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యిపుడు చస్తేనా.

గురు॥ ఛీ యెపుడు విచారిస్తే అపుడు గురుకటాక్షించాత యేమి లేదు. నిబద్దేనా?

శిష్యు॥ నిబద్ధే.

గురు॥ యిందుకు అనుమానమేమి.

శిష్యు॥ కొందరూ చస్తే యేమిలేదంటారు అలాగయితే గురుస్వామి నుకు విచారణకు ఫలమేమి చచ్చిన తరువాత భ్రాంతిరహితమెవరికి.

గురు॥ ఛీ అదిమాటకాదు. చచ్చేది యేమి మొదలు యేమిా లేదు యేమిా లేదు.

శిష్యు॥ యీాలాగు అందరికి సమానమే.

గురు॥ గురుమూలంగా విచారించినవారికి యెపుడు విచారిస్తే అప్పుడు మూలంలేని యీా గుర్తెరిగే శరీరరం యేమిా లేదు.

శిష్యు॥ యీాలాగు సరేనరే. యిందుకు అనుమానం లేదుగాని గురుస్వామిా నాకు రెండబద్ధాలు తోస్తావి.

గురు॥ యేమవి.

శిష్యు॥ సుషుప్తి అనేమాట మరణం అనేమాట అది యేలాగు?

గురు॥ మూలంలేని యీా గుర్తెరిగే శరీరం యేమిాలేకుంటే యేమో.

శిష్యు॥ సరే అది జాడే.

గురు॥ సుషుప్తిమరణము అని మంది కల్పించినారు. యింతేకాని

వున్నది వక్కటే. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు కలలో గురుమూలంగా కలలో వచ్చిన శరీరాలు మెరుకతోటి వుండగానే యేమీ లేదు అని తనకుతాను యేలాగు దృఢమో అలాగే గురుమూలంగా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము యేమిలేదుఅని తాత్పర్యమాయెనా అదే మేలుకొనుట యింతేకాని వక్కటయినా అవస్థలేదు. స్వప్నావస్థ గురువు మేలుకొలిపితే అదే జాగ్రత. ఇంతేకాని నాలుగు అవస్థలు లేవు. యీ శరీరం వక్కటే నాలుగు శరీరాలు అనుట అబద్ధం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము స్వప్నావస్థ గురుకటాక్షంచేత మేలుకుంటే అప్పుడే జాగ్రత యింతేకాని యెక్కువ ముచ్చట్లు యేమీలేవు.

శిష్యు॥ స్వామీ నాకు చాలు మీరు కష్టపడితిరి శిష్యుడు మొద్దు యేమో అని మహా భయపడితిరి. యిటువంటి ముచ్చట యెవ్వరికి దృఢం కాకపొయ్యేని అని మీరు భయంవిడవండి యెంత మొద్దులయిన అనాయాసంగా తనకుతానే దృఢం అవుచుంది.

గురు॥ ఏమయినా ఆయాసముప్పదే.

శిష్యు॥ అతిసులభం యిటువంటి సులభం యెన్నడు వున్నదని విన లేదు. మహాకఠినం వున్నదని విన్నా. అనేక సాధనలువిన్నా. కొన్ని నేను చేసినా. యిప్పుడు విచారించుకుంటే గట్టురు మోసిన కష్టెలవలెనుంటే నక్క సాధన అక్కరకు రాకపాయ. సముద్రం కాళ్లచేత నడిచిపోయినట్లాయెను.

గురు॥ శాభాసు.

శిష్యు॥ గురువు అంటే యీలాగు వుండవద్దా.

గురు॥ శాభాసు.

శిష్యు॥ అయ్యా సత్యం యెవ్వరూ నమ్మరు. అబద్ధాలు సుహా నిబద్ధి అనిపిస్తుంది. వారు యెంతోవారు అనిపిస్తుంది. వున్నది వున్నట్టే సాధనలేకుండ అనాయాసంగా చెప్పి సూచన చేసినవారికి ఏమైన యిత్తా మంటే ఛో వారికి యేమీగావలె. మనకు ఏమిగావలె. మనకు యేమి వున్నది ఎక్కడికక్కడనే అనిపిస్తుంది. యెన్నడైన స్వయంపాకమైన

యిత్తామంటే అనుకూలపడదు. అజ్ఞానాలు చెప్పేవారి ఖర్మం మంచిది గనుక మనకు బుద్ధి పుట్టింది. వారికి ప్రాప్తవున్నది. ఇది యే విద్యా ధార్తైనా చిన్నమాట సంపాదించవలెనన్నాడు. అది యేమోకాని అడవులకు ప్రయత్నం చేసినా వారికి ముట్టదు. యిదియేమోకాని వారికే ప్రాప్తిలేదో మనకే భాగ్యం లేదో అన్నా యీ సంగతి తెలియదన్నాడు. సాటి చాలువాలు

గురు॥ యింకా యేమైన అడగమనే.
శిష్యు॥ యిచ్చలేదు నేను యేమిఅడుగుదు.
శ్రవణం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.
మననం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.
ధ్యానం చేసేటందుకు శరీరము కొంచమైనా లేకుండ చేశే.
యేది చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.
వున్నది వున్నట్టే వుండే.
సకల నిర్ణయాలు చేసే శరీరం కొంచమైనా లేకపోయె.

వున్న బట్టబయలుకు యెరుకలేదు కర్మాలు లేవు అని అప్పుడు అనుభవించే యెరుకే. శరీరంలేనిదే వుండే గనక యేమీ నిర్ణయం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వున్నట్టు తెలిస్తే చచ్చినట్టు పడివుండవలె అనే వాలు కొంచెం సూచించెనన్నాడు. వస్తే శరీరం యేలాగు యేమీలేదో [illegible].

గురు॥ గురుముఖంలంగా విచారిస్తే కలలో వచ్చిన యేనుగ వేలు కుంటే యేలాగు యేమీలేదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తైనే శరీరం యేమీలేదు. మన్నా యేమైన అనేటందుకు కలలో యేనుగ కొంచమైన యేమీలేదు గనుక అలాగే యీ శరీరం యేమీలేదు అని సూచన చెయ్యంగానే యెప్పటి పరిపూర్ణమే బట్టబయలు వుండే. గనుక ఆశర్యం యితరులకు యేమీ జాడ వచ్చే యీలాగు గురుస్వామి మహాత్మ్యవున్నది. యిటువంటి గురుసాంప్రదాయం నా భాగ్యంచాత జాడవస్తుంది. చదివి చదివి చెప్పేదేకాని యే చదువు యీలాగు వ్యవహారం శూన్యం అయ్యేట్టు పడదు.

అందుకు అందరికి శరీరమనే బ్రహ్మరాక్షసి పట్టి.

విభూతి కొందరికి పూస్తుంది.

తిరుమణి కొందరికి పూస్తుంది.

కొందరికి భాగవతమనే గొడ్డలి పెడుతుంది.

కొందరికి చిప్పలునిండా ముద్దర్లు పెడుతుంది.

కొందరికి యేమిలేకా వృత్త నామట వుంచుతుంది.

కొందరికి కుంకుమ.

కొందరిని బోడవాండ్లు.

కొందరిని బ్రహ్మచార్లు.

కొందరిని సన్యాసుల చేసి.

కొందరిని ఉహితాజ్ఞులచేసి.

కొందరిని వుపాసకుల.

కొందరిని లింగధారులచేసి అందరిని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమనే పరబ్రహ్మ యిన్ని తిప్పలు పెడుచుంది.

గుర్తెరిగే చైతన్యమునకు వక్కటైన వికారంలేదని అనుకుంటూ యిన్ని గుర్తెరిగే చేష్టలు చేసుకుంటూ యిదే బ్రహ్మమనే రాక్షసిని విడిపించేవాడు యెవడైనా వున్నాడో లేడో.

దేహమనే చెట్టుకు శంకరాచార్యులు అనే సన్యాసి గుర్తెరిగే జ్ఞానమనే చైతన్యాన్ని కట్టివేసినాడు.

వేశినమాత్రమేగాని వుంటే వుంచుంది. లేకుంటే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

కలలో వచ్చిన శరీరము మేలుకుంటే యేలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

నామరూపమేలేనిది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

స్వాములవారి అద్వైతం స్వాములవారితోటే పోయినది.

ద్వైతా ద్వైతరహిత పరమతత్వమే వున్నది.

యిదే మహా అద్వైతం.

దశముఖుడు వేరే శతముఖుడు వేరే అన్నట్టు యెక్కడనంటే అక్కడ బట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమీలేకుంటే యేలాగు వున్నదో ఆలాగే వున్నది.

కాకపోతినని చింతవుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

కావలెనని యిచ్ఛ వుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

అయితినని నిశ్చయం వుండెనా మరి ఘట్టిగా వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమి లేకపొయ్యేని స్వభావము.

యిషువంటి చంచలమైన శరీరాన్ని సత్యమని నమ్మి మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరమే నేను అని బ్రహ్మానుభవముచేత సకల అనుభవాలు చేస్తు అనుభవ వేదాంతమని ప్రసిద్ధి చెప్పుకుంటూ అచలం యొక్క జాడ యెరుగక అచలముందే వుండి అచలంలోనే సంచారము చేసుకుంటూ అచలం మాకు యెన్నటికైన జాడ దొరికేనా అని అనుకుంటూ సుఖ దుఃఖము సర్వకాలం అనుభవింపుకునుచూ వేదాంత కాలక్షేపముచేత అనేకమంది క్లేశపడుచూ వున్నారు.

శరీర లేని గురు సాంప్రదాయం కనుక్కొని సుఖదుఃఖ రహితము కావలెనని యెవరికి యిచ్ఛలేదు.

శీఘ్రంగా యేలాగు భ్రాంతిలేకపొయ్యేనని ప్రయత్నం చాయక సాధనలచేత క్లేశపడుచూ వున్నారు.

అత్యంత గురుసేవచేత అత్యంత గురుసాంప్రదాయం గలవారిని చూచి విద్వాంసులయొక్క శిష్య సాంప్రదాయం చూచి యే సిద్ధాంతం చెప్పిన తగులక మహాద్వైత సాంప్రదాయం భేదాభేదరహితమైన గురు సాంప్రదాయం చూచి వారి సహవాసం దీర్ఘకాలంచేసి కనుక్కొనిన భ్రాంతి లేనివాడు అయి సర్వకాలం యేకప్రకారంగా యేలాగు వున్నాడో ఆలాగే వుంటాడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరముచాత సాధిద్దామంటే యిషు వంటివి అనేకకోట్ల శరీరాలు సాధనలు చేసినా పరిపూర్ణం దొరక

కొందరు కొన్నాళ్లు నేను సత్క్షేత్రానికే జ్ఞానమనే బ్రహ్మను చేసుకొని సకల సంకల్పములు సకల భ్రాంతులు వదలక భంగపడి పోయినారు.

యిటువంటి దగాపనులు మా మార్గంలో లేవు.

మేము లెస్స సమాధానంగా చూచి విచారించి యిప్పుడు వావదిది యీ బట్టబయలు అని మేము అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకే మొదలు కొన లేదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలే అచలమని అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు యెరుక లేదు గనుక కర్మలు పుట్టనే పుట్టవు అన్నాము యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక సర్వకాలం భోగించె య్యాదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక [illegible] వ్యమయింది అన్నాము.

యీ బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధము సర్వకాలం వక్కతీరుగా సకలదేశాలయందు వున్నది అన్నాము.

యీ బట్టబయలే సార్వకాలాలయందు వక్క [illegible] యినా వికారంలేక వున్నది అన్నాము.

సార్వకాలాలు అంటే శరీరాలు రాకముందు [illegible] బట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ సుక్షేత్రానికే శరీరము వుం[illegible] వున్నది.

మూలంలేని యీ సుక్షేత్రానికే శరీరం నశించిపోయినా యీ బట్టబయలు వక్కతీరుగా చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

యీ బట్టబయలు గాక మరివకటి వున్నది [illegible] బట్టబయలు యెరుగదు.

యీ బట్టబయలును జ్ఞానచక్షువుచేత వుండి చూచినవాడు భ్రాంతి రహితుడు అవుతాడు.

శిష్యా॥ యీ బట్టబయలుకు బదులు వారి [illegible] బట్టబయలు లేదు. అని అందరికీ [illegible] కద్దు నానకకూడ కద్దు. [illegible]పోయినా

యెఱతెగిక అంతట దట్టంగా యెక్కువ శక్కువ లేక మనము ఏకమునుకి ముందర ముందర స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. యిప్పుడింకా బట్టబయలు వున్నదో లేదో అని యెంచువంటి మనిషికి సంశయంలేదు.

గురు॥ యీ శరీరాలు బట్టబయలు వలన పుట్టవుగదా. కలినా మదలినా వ్యవహారమే లేదు. యెందువంటి గడ్డితినే వాడూ అయినా యీ బట్టబయలు వలన పుట్టినదనడు.

శిష్యు॥ అనముగాని యీ శరీరాలు అనేక ప్రకారాలుగా వున్నవి. యేలాగు నిర్మాణాలు ఆయె వక శరీరంవలె వక శరీరంలేదు.

యెద్దు వకతీరుగా వున్నది.
యెనుబోతు వకతీరుగా వున్నది.
గుర్రము వొకతీరుగా వున్నది.
గాడిద వొకతీరుగా ఉన్నది.
యేనుగ వొకతీరుగా యున్నది.
లొట్టపిట్ట వొకతీరుగా వున్నది.
కుక్క వొకతీరుగా వున్నది.
పిల్లి వొకతీరుగా వున్నది.
యెలుక వొకతీరుగా వున్నది.
పంది వొకతీరుగా వున్నది.
పాము వొకతీరుగా వున్నది.
తేలు వొకతీరుగా వున్నది.
కాకి వొకతీరుగా వున్నది.
గెద్ద వొకతీరుగా వున్నది.

పక్షులు వొకతీరుగా వున్నవి. యీ ప్రకారాన అనేక విధాలు వ్రాయ శక్యంకాదు. యిన్ని విధాలు యెవ్వరు చేసిరి, యెవ్వరినుంచి ఆయ యెవ్వరి సత్తాచేత వుండె కొరకు యెవ్వరి వలన లయం ఆయె. యీ ముచ్చట మాకు సమాధానం అయ్యేటట్టు అందరు సరెనని అని సంతోష పడేటట్టు వెంటనే భ్రాంతిలేక పొయ్యేటట్టు అనేక సాధనలు లేక వకసారి వినంగానే తనకు తానే స్వతస్సిద్ధం అయ్యేటట్టు మళ్ళీ సంశయం పుట్టే

టంగుకు మూలం యేమీలేకుండా సకల భ్రాంతులు తోచకుండా శీఘ్రంగా మాకు సమాధానం అయ్యేట్లు దయచేసి చెప్పండి. చెప్పం చుండగానే మాకు సమాధానం కావలె మహాత్వరలో శ్రవణం చెయ్యాలి అని.

గురు॥ నీకు మహాతీవ్రం.

శిష్యు॥ తీవ్రంఅంటే మీరే అనేకమాట్లు యిదేకలా యిదేకలా అని చెప్పుతిరి. గనుక దీన్ని నమ్మరాదు అని తప్పున మీరే మేలుకుంటారో నేనే తప్పున మేలుకుందునో మీ వంటివార్ని యెన్నటికి చూచేము. అను కుంటూ వుంటిమి. తప్పున మాకు మీరే వస్తిరి. గనుక వేగిరం చేసు కుందామని యిచ్ఛ వున్నది.

గురు॥ సరేకాని నేను మేలుకుంటే నేను యేమిలేదు. నీకు యేమి.

శిష్యు॥ నాకు వినిపించేవారు యేరి.

గురు॥ సరే అందుకా అట్లైతే విను. నీవు చెప్పు.

శిష్యు॥ నేనా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమును నేను.

గురు॥ సరే యీ బట్టబయలుకు వక్కటైన యెరుక వున్నాదీ.

శిష్యు॥ దానికి యేమియెరుక. దానికి యెరుక లేదు.

గురు॥ యిన్ని శరీరాలు రాకముందే అది వున్నది యీ శరీరాలు వచ్చింది యెరుగదు పోయింది యెరుగదు యిది అహాంతర మౌరతనం. యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయినది కాదు. దీనికి వక మూలం వున్నదిగాదు. యీ శరీరం చూచి నప్పటినుంచి అన్ని కండ్లపడుచున్నవి. యీ శరీరం యెప్పుడు యేమీలేదు. అని తనకుతానే యేదితోచదు. యీ శరీరం తనకు తానే లేకపోవలె,

శిష్యు॥ కొనకు చస్తె యేమీలేదు.

గురు॥ ఛీ అలాగు కాదు. చావు లేనేలేదు. యీ శరీరానకు మూలం యేమీలేదు. కొనకు చావు యెక్కడిది. చావుఅనే మాట మాత్రమే.

శిష్యు॥ సుషుప్తి అన్నట్లా.

గురు॥ ఛీ ఛీ ఆమాటలు వినవు. యీ శరీరం యేమిలేదు. లేకుంటె మంది సుషుప్తి అన్నారు. మళ్లా యేమిలేకపోతే మంది మరణం అని అన్నారు. యింతేకాని విచారిస్తె యీశరీరమొక్క రాకడకు మూలం లేదు. వుంకీ మూలంలేదు. పోకడకు మూలం యేమీలేదు. యీశరీరము స్వభావం వున్నట్టే వుండేది వెంటనేయేమీలేదు. మరి యిపుడు యెన్ని విధాల శరీరాలు చూస్తావో అపుడు కలలో యిన్నివిధాల శరీరాలు చూస్తావుగదా.

శిష్యు॥ ఆహా చూడనేమాత్ర మెన్న గుర్తెరుగుతా ఆశరీరాలు నేను కొంతసేపు వుచ్చుటాడుతాను యింకా వింత వింత అనేక శరీరాలు అనేక చిత్ర విచిత్రాలు వెన్నఅవి మమ్మల గుర్తెరుగును మేము వాటిని గుర్తెరుగుదుము మాకు వాటికి కొంచమైన యెక్కువతక్కువలేదు. రెండు సమానమే గుర్తెరుగుచూ వుండగానే ఆశరీరాలు గుర్తెరిగే చైతన్యముతో కూడా యేమీలేదు ఆశరీరాలు యీశరీరం రాకమునుపే గుర్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానము అనేక చిత్ర విచిత్రమైన కర్మాలతో యీ శరీరం యేమీలేదు కర్మాలు లేని యీబట్టబయలు యెప్పటివలెనే వున్నది.

గురు॥ యేలాగు వున్నది.

శిష్యు॥ ఆలాగే వున్నది. యీశరీరం ఆశరీరాలు యెన్నితిప్పలుపడ్డా యేమీఅనదు చూడబోతే యీబట్టబయలులోనే ప్రపంచం వున్నట్టు వున్నది.

గురు॥ ప్రపంచానకు యీబట్టబయలుకు యేమీ సంభంధం లేదు.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలు తాను చెయ్యాచెయ్యదు చేయించా చేయించదు తానేతాను అయివున్నది.

గురు॥ సరేకదా.

శిష్యు॥ సరే.

గు॥ యిపుడు నీకునక్క దృష్టాంతం చెప్పుతాను విను యీకలలో శరీరం వస్తేనే భ్రాంతివచ్చె ఆశరీరాలు యీశరీరంతంటె చేసేనా.

శిష్యు॥ యీశరీరమే అనేకశరీరాలు అయినది.

గురు॥ అయినవే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు నానావిధ

శరీరాలు యీశరీరంవకటే వేరేతోచినవి యీశరీరంకొంటే వేరేవేరేకాన్లు, యీశరీరం అనేక చిత్రవిచిత్రాలుకాలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు చిత్రవిచిత్రిప్పు శరీరాలుతో స్థావి యింతేకాని వచ్చేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

శిష్యు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానికి కల్పించే సామర్ధ్యంలేదు.

యీలాగు అవాంతర పిశాచంవలె నున్నది.

తల్లిగారి పిశాచంకాదు.

తండ్రిగారి సంభంధంవలనవచ్చిన పిశాచంకాదు.

చుట్టాలదీకాదు.

అత్తగారి సంభంధందికాదు.

కాశికిపోంగా తోవలో అడ్డంతగిలిన బ్రహ్మఅనె రాక్షసివలె బ్రహ్మరాక్షసికాదు.

మధ్య యీకలలోనే సన్యాసివచ్చి బ్రహ్మరాక్షసి పేరుపెట్టి మందికి తగులుపెట్టి పోయినాడు.

వున్న బట్టబయలుకు గుర్తెరిగే జ్ఞానమేలేదు. గనుక గుణకర్మాలు లేక పేరూ వూరూలేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సాక్షీకాలా నక్కతీరుగా వున్నది.

యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదు గనుక వాక్కూ మనస్సూ తోచదు.

సకలభ్రమలకు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం.

యీశరీరం లేనివారికి యేమితోస్తుంది అంటే

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేని యీ బట్టబయలుకు యెలాగుతోచదో ఆలాగే దృష్టాంతం యెలాగో ఆలాగే దార్ష్టాంతికము సూచనకాగానే పుట్టనిచావని బట్టబయలే వుంచుంది అని అన్నారు.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేనివారి సహవాసం చేసిచూడవలెను.

శిష్యు॥ చూస్తె యెలాగుతోస్తుంది.

గురు॥ [illegible]

శిష్యు॥ విచారిస్తె.

గురు॥ దార్ష్టాంతం సూచనచేస్తారు.

శిష్యు॥ చేస్తే.

గురు॥ తాత్పర్యం చేసుకోవలె.

శిష్యు॥ చేసుకుంటే.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరం వున్నంతసేపు తోస్తుంది. తోస్తువున్నా కొలది భ్రాంతి విడువదు.

శిష్యు॥ భ్రాంతి విడువకపోతే విచారానకు ఫలమువ్యేమి.

గురు॥ వున్న యీ బట్టబయలు తాను పుట్టదు పుట్టించదు. యీ బట్టబయలుగాక మరిహోటి శాశ్వతమయినది వకటైన వికారంలేనిది మరిహోటిలేదు. యీ శరీరం మధ్యనే తోస్తుంది. మధ్యనే యేమీలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరానకు సర్వం తోస్తుంది. యీ శరీరం యెప్పుడు యేమీలేకపోతుందో అప్పుడే యేమీతోచదు. యీశరీరాన్ని కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యేలాగు యెమీలేదో అలాగే యీ శరీరాన్ని చూడవలె ఆలాగు తాత్పర్యం అత్యంత శూన్యంగా విచారించవలె. విచారించక కలలోవచ్చిన యేనుగును పున్యానకు అమ్ముకుంటె పదివేల రూపాయిలు వస్తవని ఆశపడినా మేలుకుంటె యేమీలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరం చేత యేమి సాధనచేసినా కలలో యేనగను ఆశపడితె అమ్ముకునేటందుకు యెంత ఆశపడెనో ఆ ఆశవలెనే మేలుకుంటె యేమీలేదు. తనకుతానే దురాశ అని యెరుగు. ఆ దురాశ వంటిదే మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరంచేత సాధిస్తె. పుట్టడం చావని బట్టబయలు అని ఆశ వ్యారికే కలలో వచ్చినట్టు తోచింది. చానూలేదు వుండనూలేదు యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుత్తేదారిగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు. గనుకా వున్నట్టు వున్నది. వున్నాగాని మూలం లేని యీగుత్తేదారిగే శరీరము యేమిలేదు. అని కలతోచినది కలలోనే యేమీలేదు అని కలలోతోచిన శరీరాలు వెంటనే యేమి చింతలేక సర్వ సూన్యమయిపాయెను గనుక అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరం కొంచమైనా యేమిలేకుంటె పరమ శాంతం తనకుతానే అవుతుంది.

సాధనలచేతగాదు, కల తోచినట్టు మూలంలేని యీగా గురుశ్రేణిగే శరీరం నేను అని తోచింది.

శిష్యు॥ తోచిన మాత్రమేగాని శరీరం అయినదేమ.

గురు॥ సర్వకాలం శరీరంలేని పరిపూర్ణ స్వభావమునేనే వున్నాను. యిల్లు పడిపోతే నాయిల్లు అని యీ శరీరం పోతుంది పోయి యెవ్వరైన వకవేళ నాకొడుకు అని యాదివస్తుంది. నాబిడ్డ అని యాదివస్తుంది. నా భార్య అని యాదివస్తుంది. సార్వకాలము వున్నని నానని పరిపూర్ణ స్వభావమే సర్వకాలం యీ మూలంలేని గురుశ్రేణిగే శరీరమే అయివుంటె సార్వకాలం యెరుకేవ్వడు సార్వకాలం కర్మలే చేస్తువుంటె మధ్య తగులుతుంది మధ్యనే యేమిలేదు. సార్వకాలం మొదలు కొనలేని ప్రబలమే.

శిష్యు॥ కాని మూలంలేని యీ గురుశ్రేణిగే శరీరం నేనేమో అనే భ్రాంతి ఆశపడితె తాను అనుకున్నట్టు గోచరి అయింది. తాను వకటి అనుకుంటె వున్నది మరొకటి రాజమార్గం వుండంగా అడవికిపోయె తోవవలె మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేనేమో అనుకున్నా యిప్పుడు యెంత వారు అయినా తోవతప్పేదికేమ. యెవ్వరైన యిది బాటకాదు అని రాజమార్గంలో పడవేస్తె మళ్ళా చిల్లరతోవలు నమ్మినట్టు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదని చెప్పితె పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక వున్నది. సర్వకాలం యేక పరికారంగా వున్నది. దానికి ప్రతిబంధం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే మరిపాటిలేదు. తనకుతానే కలతోచినట్లు తనకు మూలంలేని యీ గుశ్రేణిగే శరీరం తోచింది యీ తెరతీసే గురు సాంప్రదాయం కోట్లలోపల వొక్కరు వున్నారోలేరో.

గురు॥ వారి సహవాసంచేసి చూచేదాక నమ్మరాద తెరఅయితె నాలికె యెగిరి పొయ్యేది,

శిష్యు॥ సరె సరె,

గురు॥ శరీరాన్ని గట్టిగా రాళ్ళగోడవలె నిలిపినవారు కొందరు గోడవలె నిల్పినవారు కొందరు. అందుకే శంకరాచార్యుల సంను

మాసందు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే బట్టతెరవలె వున్నది గనకా మేము పరమపదమనే వైకుంఠము పట్టతెగ కీలనట్టు మూల లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేని ఆచార్య కటాక్షంచేత నిరుహేతుక జాయమాన కటాక్షము గలిగినా యీ బట్టతెరతీస్తె అంతా వైకుంఠమే కొంచో ప్రమేయము లేదు.

వైకుంఠంగానే అనేక ప్రతిమలు వున్నవి.
వైకుంఠమును యెరుగవు.
బట్టతెర వున్నది.
తానుతీసుకోలేడు
తనకుతాను పోదు.
సామాన్యులు తీయలేరు.
బట్టతెరవలె మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది.
యీ తెరతీస్తె సకల దేశాలయందు యీశ్వరుడు వున్నడు.
యీశ్వరునకు కుంఠితంగాని వైకుంఠానకు వేరులేదు.
సకల దేశాలయందు వైకుంఠం వున్నది.
యెక్కడనూటె అక్కడనే విష్ణువున్నాడు.
యీ రహస్యం యెవ్వరికి తెలియవు.
విష్ణుమాయా అని ప్రసిద్ధికద్దు.
అరచేతిలో వైకుంఠం మున్నది.

ఆచార్య కటాక్షంగలిగి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమనే తెర దీస్తె కుంఠితంగాని వైకుంఠం తనకుతానె స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం యేక ప్రకారంగ వున్నది.

యేసిద్ధాంతం నమ్మినా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలేని రాజమార్గం లేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంనునిల్పి యేమి చెప్పినా మును పక్కి గాడిద వాలకంపోదు.

యిందుకే మొట్టమొదలు బట్టబయలు వున్నదిగదా అని నిత్య సూరుమాళ్లు పదిదినాలు చెప్పవలె గట్టిగావున్నది అని పదకొండోనాడు

అనెనా వీడు ఘట్టివాడే అని వాడిని దగ్గరవుండు మనవలె వుండి శేవవంచన లేక చేశెనా భ్రాంతిలేని రాజమార్గం సూచనచాయవలె మొద్దు ఆయనా వెగిరం సూచన చాయకూడదు. చేస్తె వ్యర్ధం అవుచుంది వెయ్యిమాట్లికి వుపదేశం చెప్పి ఎండవలె శరీరంలో కొంచం నిబద్ధి అని చెప్పెనా గురువు పుత్ర మిత్ర కళత్రాదులతోటి నిర్మూలమయి వంశక్షయమయిపోతాడు అని భరద్వాజుడు పలికినాడు యేమి అని అంటె.

స॥ సమూలోవా ఏషపరిశుష్యతి । యోఽనృతమభివదతి

తస్మాన్నార్హామ్యనృతం వక్తుం॥

అని ప్రశ్నోపనిషత్తునందు వున్నది ఆందుకే ఛీ అని యెవ్వరికి అబద్ధాలు చెప్పకూడదు. అధికారి అయితే నిబద్ధి సూచనచేసేది. మూలం లేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరానకు సార్వకాలం జగత్తుతోచే స్వభావం తనకుతానే కలతోచింది.

ఉందులో యెంతమంది సన్యాసులు తోచినారు యెంతమంది అనేక మయినవారు తోచినారు వారు గుత్తేదారుగే చైతన్య స్వరూపులా మరి హో స్వరూపులా.

శిష్యు॥ అందరు గుత్తేదారిగేవారే.

గురు॥ వారూ శరీరం సమానమా

శిష్యు॥ యెరుకతో వుండంగానే వారు యెక్కడికి పోయిరి, యెక్కడి నుంచి వచ్చినారుగనుక యెక్కడికి పోయిరి అని చెప్పుదు. తనకు తానే తోచింది వెంటనే యేమిలేదు.

గురు॥ తనకుతానే స్వతసిద్ధమయిన బట్టబయలులో తనకుతాను వచ్చిన శరీరం శరీరమే నేను అనుకొనుచున్నది మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరం వుండంగా అనేక శరీరాలు తోస్తువున్నవి. కలలో వచ్చిన శరీరాలనవలెనె మూలంలేని యీ గుత్తేదారిగే శరీరం యేమీలేదు అని మేలుకుంటె యెవ్వరికి తోస్తావి. యీ గుత్తేదారిగే శరీరం యేమీలేకుంటే యేమీతోచదు. కలలో వచ్చిన శరీరాలు మేలుకుంటే యేమీలేదు అని తనకుతానే ధృడంవున్నది.

శిష్యు॥ యేమీ సాధన చెయ్యకుండదే తనకుతానే మూలంలేని

యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకోవలె.

గురు॥ యేమీ యెన్నడయినా కల తోచిన దేహాలు యేలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకున్నావు.

శిష్య॥ సరిపుచ్చుకోలేను.

గురు॥ యిప్పుడున్నా

శిష్య॥ యీ గుత్తెరిగే శరీరం కల తోచిన శరీరం మేలుకుంటే యేలాగు యేమీలేదో అలాగే యేమీలేదుఅని అనుకున్నా. నాకు స్మరకంవచ్చు. యెవ్వరు అనుకోరయ్యా వ్వారికే కలవంటిది యీ సంసారం అని అనుకుంటారు.

గురు॥ అప్పటిది అప్పుడేపాయ. యీ సరిపుచ్చుకుంటే వృష్ణ దానికి శరీరం యేమీలేదుగనుక దానికి తోచనేతోచదు. అందుకే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంకు తోచిన శరీరాలు వెంటనే ఏమీ లేదు అని దృఢం వున్నట్టు వుంటే చాలు. యిందుకు యేమైన సాధన చెయ్యవలే.

శిష్య॥ యే సాధనచేస్తే కల దోచిన శరీరాలు యేమీలేదు అని దృఢం అయింది యేమీలేదు. తనకుతానే దృఢం వున్నది. యిక్కడ దృఢంతోకూడా ఏమీలేదు అనుకుంటూ వున్నా వున్నంతసేపు వున్నట్టు వున్నవి వెంటనే యేమీలేదు.

గురు॥ అలాగే గురుమూలంగా యెప్పుడు మేలుకుంటే అప్పుడే కొంచెమైన శరీరం లేక కల తోచిన దేహాలవలె వెంటనే యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. యీపాటు ఆశపడ్డా అంతా వుంచుంది. యిది రాజ మార్గం.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత పరిభాషే వేదాంతవిచారణే
క్షేత్రక్షేత్ర ద్వంద్వ దోషరహిత ప్రకరణము
ఏకాదశోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౨॥ ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషహారత ప్రకరణము.

శ్లో॥ ఆకాశం నైవమాకాశం । సర్వమస్తినాస్తిచ
ఇతిస్థితంసమంశాంతం । యస్తస్మోనంయుష్మ స్థితః॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుహ్యాకారిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే సమానస్థితం.

కల దోచిన దేహాలు యీ దేహాలు చుట్టాలు వీరికి వారికి మహాస్నేహం నిత్యా మీరు లెస్స వున్నారుగదా అని అన్యోన్య యేకాంతాలు కద్దు. మీకు యేమి విపత్తులేదుగదా అని కల దోచినవారు అడిగితే మీకు మీరే దిక్కు మాకు మేమే దిక్కులని వీరు వారు సమాధానం చేసుకుంటారు.

కల॥ సరేకాని మనము చేసిన పుస్తకాలు చూస్తారుగదా.

జా॥ చూస్తారుగాని మనలోనే పోటీలు వున్నవి.

కల॥ అదేమి.

జా॥ వీరువారు సమానమే అని గులగుల పుట్టింది.

కల॥ యిక యేలాగుఅన్నా.

జా॥ మనకు మూలం యేమీలేదు. కాసకు ప్రవేసిం చేటందుకు స్థానం యేమీలేదు అని పుట్టింది.

కల॥ అంతా యీ కల తోచిన దేహాలు కెంటనే యేమిలేదు గదా.

జా॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుహ్యాకారిగే శరీరం యేమీలేదు. అం కొందరు కనుక్కొంచువున్నారు.

కల॥ యేమీ యేమీ అంటేతే ముణిగే చెప్పవచ్చినట్టే వుండెను. యీలాగు వున్నది నాకు సంతోషంలేదు. యింతమట్టుకు చెప్పేరు చెప్పిరి. మనలో స్వామి దోషాలువున్నా అంటే దేవబ్రహ్మాంతి అయినా లేదు

జా॥ మీరు యేమిలేకుంటే మీకు యేమి భ్రాంతి వున్నది.

ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సరి పుచ్చుకుంటే భ్రాంతికి మూలం యేమివున్నది.

కల॥ అట్లైతే మనపనికూడా కూకుడువేళ్లకు వూడిపోయె. యిప్ప టిది ఆలాగే వున్నది.

జా॥ యెంతఅయినా యీ శరీరంలో గ్రహించేనా కదలక మన మంతా వుందుము. యీ దరువాజ తగులబెట్టితే యేకబాట అయె.

కల॥ యిది యెవ్వరి తరం.

జా॥ మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలు వెయ్యిమార్లు వుప దేశించి చెప్పేది. కల దోచిన శరీరాలు వెంటనే యేలాగు యేమిలేదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్య మయితే యిప్పటి పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది.

కల॥ మనకు చోటుయేది మొదల శిక్ష్యంకాకుండా అయె. మూకు చాడీలు చెప్పినట్లు రానూ వెంటనే యేమిలేదు. మమ్ములను చూచే వాండ్లు మీ జాడ కనుక్కునిరి, మీరు జాగ్రతచాత వుండరారు. ... యేమిదిక్కు మాకు యేమి దిక్కు వెనక యేమిలేదు ముందర యేమిలేదు మగడులేని ముత్తైదువతనం యంతకని ఆపత్తరం. కాని యేలాగైతే ఆలాగు మనస్వభావమెలేదు. మనము దేనియందువున్నావెలా ప్రాప్తి లేక పోదుగదా.

జా॥ అందరికి అదే ఆశ.

గురు॥ యేమిలేనిది యేమిలేదు వున్నదిరాదు పోదుగదా.

శిష్యు॥ సార్వకాలం వక్కతీరే దీన్ని యెంతనమ్మినా క్షేమములేదు, శీఘ్రంగా యీ బట్టబయలు వున్నదనినమ్మి మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యంచేసుకో వలెను.

గురు॥ యీ గుత్తేరిగే శరీరంచేత లేదు లేదు అంటె యీ శరీ రము వుంచుంది కలదోచిన శరీరం కొంతవున్నదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ ఆ శరీరాలు యేమయిన అనుకునుచున్నవా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు యేమి అనుకుంచావ్.

గురు॥ ఆలాగు మూలంలేని యీ గుర్తెరికే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకుంటే పరిపూర్ణం చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. విచారించాతనేకాని సాధనచాతికాదు. అట్లైతే శ్రమమాత్రమే.

శిష్యు॥ అట్లైతే యెందుకు శ్రమపడవలె. పుట్టనిచావని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చలించకవున్నదిగదా.

గురు॥ యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వుండనేవున్నది. యిఘు యేమిఅంటే మూలంలేని యీ గుర్తెరికే శరీరం ఆగంతుకం. కల తోచినట్టు దేహం తోస్తుంది. యిందుకు యుక్తి.

కల తోచిన దేహాలు వెంటనే యేమిలేదు అని తనకు యేలాగు దృఢమో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరికే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం అయితే సరి.

యీ రెండు దేహాలు ఆగంతుకాలే
కల తోచిన దేహాలు యీ దేహాలు వకటే.
రెంటికి మూలం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం అయితే సరి.
మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యే వాటికి మధ్యనే తోచింది.
మధ్యనే యేమిలేదు.
మూలంలేని యీ గుర్తెరికే శరరం లేకుంటే యేమితోచదు.
సకల భ్రాంతులకు మూలం మూలంలేని యీ గుర్తెరికే శరీరమే.
శరీరంలో కొంత సత్యమని ఆసక్తా అంతయెప్పటివలెనే వుమంది.
శరీరం పుట్టకమునుపే మొదలుకొనలేని యీ బట్టబయలు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది.
వుండి తాను పుట్టడు.
రెండోదాన్ని పుట్టించనే పుట్టించదు
సార్వకాలం చెయ్యక చేయించక తనకుతానే జ్ఞానకర్మ సాధనద్వయంయొక్క అపేక్షలేక జ్ఞానంచేత కర్మలచాత సాధ్యంకాక వకటే తీరుగా వున్నది.

సాధనసాధ్య పరామర్శరహితమై తనకు తానే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

మూలంలేని యీ గుహ్యేరికే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే విచారించాత కలలోవచ్చిన శరీరాలు వెంటనే తెనకుతానే యేమిలేదు, అని దృఢం ఆయినట్టు మూలంలేని యీ గుహ్యేరికే శరీరం అలాగుకొంచమైన యేమిలేదు. అని తాత్పర్యం లెస్సఆయితే యెప్పటిబట్టబయలే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

ఆత్మే అనాత్మఅనే అడవిలో వుండెనా నరిఅడవితప్పదు.

సకలభ్రాంతులకు మూలం.

మూలంలేని యీ గుహ్యేరికే శరీరమే గనుక యిదిద్వైతా ద్వైతరహితపరమ తత్వం.

ఇతి శ్రీశివరామ దీక్షితప్రభావవేదాంత విచారణే
ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.
ద్వా ద శో ధ్యా యః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౩॥ ఆత్మబ్రహ్మౌపాధిద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ దృశ్యదర్శనయోర్లీనం । క్షణక్షణవినాశనోః ।
కేవలేదప్తపరీక్షిణం । రూపనామామచేతనం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుహ్యేరికే శరీరం యేమిలేదు అనేసిద్ధాంతము రాద్ధాంతము రాద్ధాంతమె సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుహ్యేరికే శరీరం యేమిలేదు అని కలలో వచ్చిన శరీరాలవలెనె యేమిలేదని సాధనలు చెయ్యకుండె తనకుతానే భ్రాంతిరహితం అయినా పుట్టని చావనిది రాకడపోకడలేనిది జ్ఞానకర్మ శూన్యమైంది, బంధమోక్ష సామ్యమయింది భేదాభేద రహితమయింది జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాలు శూన్యమైంది శరీరాలలో ప్రవేశించనిది వెళ్లిపోనిది సకల

దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే తనంతది రెండోది లేక తనసంభంధం శరీరాలుగాక తనకుతానే ఆ శరీరాలయందు వున్న అనేక భేదాలుగాక సర్వకాలం భ్రాంచెయ్యకా వుండ పానమైన చెయ్యకా సుఖ దుఃఖాలయొక్క గంధమాత్రమైనాక మహా దైవ్యతమనే నామము ధరించక నానురూపములు లేక సార్వకాలం వక్కటైన వికారంలేక సదువుకోక మరచిపోక లింగత్రయంగాక యాలాగున్నదో ఆలాగేవున్నది యిహాన్ని లేదు శరీరంలేదు గనుక.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వక్కటేకాని రెండోశరీరం లేదు శరీరంవున్నంతసేపు స్వప్నావస్థేకాని రెండోఅవస్థలేదు వక్కటే దేహం వక్కటేఅవస్థ. నాలుగుదేహాలు నాలుగు అవస్థలులేవు గురు మూలంగా దృష్టాంతంసహా తెలుసుకుంటె అప్పుడే జాగ్రత అంతపర్యంతం లేక భూమికు మూలంవుంటె అయ్యే రెండోదియేమిలేదు అదివేదిఅంటె మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే దేహ అయ్యే.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం వున్నంతసేపూ కాశేపూ అయోని సంభవుల గుర్తెరుగుచుంది. వెంటనే మూలంలేని అయోని సంభవులుతోచి మెరుకవుడంగానే యేమిలేదు యోనిసంభవులు ఆలాగే గర్భిణి వద్దనుంచి తోచి నేను గుర్తెరుగంగానే యేమీలేదు కలతోచే అయోని సంభవులు తోచిరి కలతోచే యోని సంభవులుతోచిరి వారు యేమిలేదు వీరు యేమి లేదు. నాకు తనకు తానే దృఢంవున్నది.

శిష్యు॥ గాని నావర్తమానం కల్తగావున్నది.
గురు॥ అదే.

శిష్యు॥ నేను యోనిసంభవున్ను అయోనిసంభవున్ను కాశ్వేపు వారు వస్తే వారివలెనేవున్న వీరిని చూస్తే వీరివలెనే వున్న.

గురు॥ అట్టేవిచారిస్తే ఆదేహాలకు మూలం యేమీలేదు. యీ దేహాలకు మూలంయేమీలేదు. రెండూసమానము. అవ్వి శాశ్వతమయిన యీ బట్టబయలుకావు యివ్వి శాశ్వితమైన యీ బట్టబయలు కావు. అవ్వి మొదలుకొన వున్నవే యివ్వి మొదలుకొన వున్నవే.

వాటికి రెండు పోకడకద్దు. వీటికి రెండుపోకడకద్దుఅని నాకుతోస్తు వుంది. మంది అనుకోంగావింటున్నా.

గు॥ యథార్థంగా విచారిస్తే లోపకం మాత్రమేకాని ఆదేహా లకు మూలం యేమీలేదు. యీ దేహాలకు మూలం యేమీలేదు. రెండు సమానము ప్రవేశించేటందుకు స్థానంయేమీలేదు, మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేనుఅని అనుకున్నంతసేపు యీ ప్రకారానతోస్తుంది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యెపుడు యేమీలేకపోతె అప్పుడే యేమీతోచదు.

శిష్యు॥ తోచకుంటె.

గురు॥ సుఖం యేమీలేదు. దుఃఖం యేమీలేదు.

శిష్యు॥ అట్లైతే సర్వశూన్యమా.

గురు॥ అట్లైతె శరీరంలో కొంతవుంచుకొన్నా వుంచుకోవలె.

శిష్యు॥ వుంచుకుంటె.

గురు॥ శరీరం నావత్తు వుంచుంది.

శిష్యు॥ పెరుగుమొదా చల్లలో వెన్నవుంటె బాధయేమి.

గురు॥ అదియేమి. పెరుగుతరిస్తె పెరుగులోనే పుట్టేది.

శిష్యు॥ చైతన్యం దేహంవలన పుట్టింది. అని నేను యెన్నడువిన లేదు.

గురు॥ పెరుగు కవ్వంచాత తరిస్తే వెన్నపుట్టింది అని అందరికీ యెరుక. దేహంలోవున్నది గుర్తెరిగే జ్ఞానం దేహంవలన పుట్టుచుంది. త్రిగుణాత్మకం దేహాది పదార్థాలను గుర్తెరిగేజ్ఞానం సత్వగుణంవలన పుడుచుంది.

శ్లో॥ పదార్థవాచజ్ఞానస్య సత్వకార్యత్వాత్
శ్లో॥ సత్వాత్సం జాయతే జ్ఞానం మితిశ్రుతః
శ్లో॥ జాగ్రటవస్థాయాంచ జ్ఞానాధిక్యాత్ ॥
శ్లో॥ చిజ్జడం నామయోర్ద్రష్టాః ప్రోచ్యుతః॥

అని శృతిపున్నది. నాశరహితమైంది అచ్చుతుడు అనివున్నది.

శిష్యు॥ అట్లైనా.

శ్లో॥ జాతస్య హిధ్రువోమృత్యుః
అని వున్నదిగనుక శరీరంతోకూడా యేమీలేదు.
గురు॥ అట్టా యివిఅందరూ అనుకుంచూవున్నారు.
శిష్యు॥ గాఢచ్ఛిదలో మూలంలేని యీగుత్తారిగే శరీరం యేమిలేదు అటులెన్న వసిద్ధిదు.
గురు॥ శరీరం వున్నంతశేపే.
శిష్యు॥ శరీరం లేకుంటె.
గురు॥ యేమీలేదు.
శిష్యు॥ అట్లైతే సర్వశూన్యమా.
గురు॥ నిన, తానే యేమీలేదు. నన్నేమరిచావు.
శిష్యు॥ శరీరానకు మూలం యేమీలేకుంటె దానిబ్రతుకుయేమి.
గురు॥ యిప్పుడునాకే ఆ జ్ఞానిసంభవాలు కలలో అనేకశరీరాలు తోచినావి. గురుత్తేరిగేజ్ఞానంతోకూడ తోచినవి, వెంటనే. వెంటనే యేమి లేమ మన ఆశచాత శరీరాన్ని కొంతకట్టవేసుకుంటె వుండదలచిందేయేమి.
శిష్యు॥ కాదు అట్లైతే జ్ఞానందొడ్డని అనిప్రసిద్ధి యెందుకువున్నది.
గురు॥ లోకంలో పాపాత్ముడు ధర్మంచేస్తే మహాపొడ్డవాడు అని ప్రసిద్ధినలె కొంచం సగుణంవుంటే ప్రసిద్ధికద్దు.
శిషు॥ అబద్ధానకు జీవనం ప్రసిద్దే.
గురు॥ రాళ్లు దేవతలని ప్రసిద్ధిలేదా పూజలుచెయ్యరా గాందేవి పంచకంతాగరా, పెండతినరా, యీలాగే లోకవాడికే
శిష్యు॥ యీ బ్రహ్మబయలు సారిపోచుంగా యేమి.
గురు॥ మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరంవున్నా యేమిలేదు. స్వాభావితమయినదానికి యేమిలేని యీగుత్తేరిగే శరీరానకు యేమిపాటి యేమిలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధ కొంతఅబద్ధం అని పక్కలవలె మొలిగిందాకాయేమి. దాడిదవలె కూసిందాకాయేమి కక్కల వలె వర్లిందాకాయేమి.
శిష్యు॥ పశువులకు నోరులేదా యేమి.
గురు॥ మనుష్యులు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరాలలో

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధమని అనుకోంగావిని ఛీ వారివలె మనము మాటలు ఆడవద్దుఅని వూరికే వుంచున్నది మనుష్యులు యెంతభ్రాంతులు అని అనుకొనుమాటె అబద్ధమని నోరుమూసుకొని మొదలుకొనలేని దానిలో పడ కుంచావి. అవిపుట్టని చావని దానియందే వున్నావి. దాన్ని యెరుగవు. మూలంలేని యీ గుత్తేారిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢంగా యెరుగు.

శిష్యు॥ వున్నప్పుడు మనుష్యులతో సర్వసమానం.

గురు॥ సమానమేకాని అబద్ధాలుఆడవు. మూలంలేని యీగుత్తేారిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధి అనేది యెందుకు అనుకున్నావు.

శిష్యు॥ వాదించేటందుకు.

గురు॥ వాదనకు మూలంలేని యీ గుత్తేారిగే శరీరమే మూలం. మూలంలేని యీ గుత్తేారిగే శరీరం యేమిలేదని మేలుకుంటె వాదం యేమి,

శిష్యు॥ వాదం యేమిలేదు.

గురు॥ వున్నపరిపూర్ణం వాదించదుగదా.

శిష్యు॥ వాదించనే వాదించదు.

గురు॥ దానికి యెరుకఅనే జ్ఞానమేలేదు. కర్మాలు యెలాగుపుడు చావి,

శిష్యు॥ జ్ఞానకర్మరహితమైంది పరమతత్వం.

గురు॥ యిదితత్వం వంటిదికాదు లక్ష్యంలేనిబాట.

శిష్యు॥ లక్ష్యంవుంటె.

గురు॥ అన్ని లక్షణాలె లక్ష్యభ్రాంతిచేతనే అన్ని లక్షణాలు తోస్తు వున్నవి. లక్ష్యంలేని యీ బట్టబయలుకు యేమిలక్షణభ్రాంతి వున్నది. లక్ష్యం భ్రాంతికి మూలం.

శిష్యు॥ లక్ష్యంలేకుంటే.

గురు॥ లక్షణాలు అనే స్వరూపానకు మహాకోపం అందుకే లోకంలో గురియనికదు. లక్ష్యంవుండెనా లక్ష్యం తనకుసూటిగా లక్షణాను కల్పింస్తుంది.

శిష్యు॥ లక్ష్యంఅంటె.

గురు॥ స్వరూపం.

శిష్యు॥ లక్షణమంటే.

గురు॥ స్వరూపాన్ని కల్పించేది లక్ష్యంవున్నంతసేపు అనేకలక్షణాలు అనేకస్వరూపాలు తోస్తాని. అందుకే లక్ష్యంలక్షణాలు వకటే కార్య కారణాలకు భేదంలేదు. గనుక భ్రాంతికిమూలం అన్యోన్యం లక్షణమనే స్వరూపంలేకుంటె లక్ష్యంశూన్యమే, లక్ష్యంజ్ఞానం లక్షణంచేసేది కర్మలు జ్ఞానకర్మాలు, మోక్షసాధనాలు అని ప్రసిద్ధికద్దు. లక్ష్యాలక్షణ రహిత మయినది పరిపూర్ణం లక్షణంక్షేత్రం లక్ష్యంక్షేత్రజ్ఞస్వరూపం లక్షణ జన్యం లక్ష్యం.

శ్రు॥ సత్వాత్సంజాయతేజ్ఞానం.

అనివున్నదిగనుక,

శ్రు॥ లక్షణాపేక్షయాలక్ష్యం.

విషయంవుంటెనే విషయి దేహంవుంటేనేదేహిదృశ్యం వుంటెనే దృక్కు పోని ఆముచ్చటయేమి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంత సేపు వ్యవహారం. యిపుడు యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని సరిపుచ్చుకుంటె అప్పుడే పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రబోధవేదాంత విచారణే
ఆత్మబ్రహ్మాపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
త్రయోదశోధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౪॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ రూపవస్తుమనోనాశో । యొమమొక్తోరఘుదృహ
విదేహముక్తోవాసా । విద్యతేనిష్కళాత్మకః॥

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరంయేమిలేదు అని రాద్ధాంతమేసహస్ర

సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరం జీవుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరం యీశ్వరుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరమే ఆత్మబ్రహ్మ.

మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరం యేమిలేకుంటె యేమిలేని పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.

అదియేషువంటిదియుంటె యేమి లేనిపరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయియున్నది.

జ్ఞానకర్మ శూన్యమయింది.

పుట్టని చావనిది.

రాకడ పోకడలేనిది.

సార్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరం వున్నదని భ్రాంతి వున్నంతశేపు అనేక శరీరాలు తోస్తూవుంచావి.

పరిపూర్ణానకు శరీరంలేదు గనుక యేమితోచదు.

కలతోచినా తనకుతానే యేమిలేదు అనిధృడంవున్నట్టు ధృడం మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరం యేమిలేదు అని ధృడం సంపాదించి వాటివలె అత్యంత శూన్యంగా మూలంలేని యీశరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోవాలె

శిష్యు॥ చేసుకుంటె,

గురు॥ కలతోచినది యేమిఅనుకోక యాలాగు సర్వశూన్యమయిపాయనో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తారిగే శరీరాన్ని సరిపుచ్చుకోవలె.

తాను యేమిలేకపోవలె.

అదికఠినంకాదు.

మూలంయేమిలేదు.

కలతోచినది మేలుకుంటె యాలాగో ఆలాగేశరీరాన్ని సరిపుచ్చుకోవలె.

శిష్యు॥ సరిపుచ్చుకుంటె.

గురు॥ భ్రాంతియేమిలేదు యీశరీరం కొంచంవుంచుకున్నా అంతా యెప్పటివలెనే పరిపూర్ణం యన్నటికి జాడరాదు.

యీశరీరంవున్నట్టు వున్నది యదేబట్టతెరవలెవున్నది దీనికివున్నదని భ్రాంతిదీనికే.

తనకుభ్రాంతి వున్నదనె భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

శరీరంలోనిది.

పరిపూర్ణంగనుక గ్రహణం పట్టె విడిచె అన్నారు.

పట్టాలేదు విడువాలేదు.

సార్వకాలం వకటితీరుగా వున్నది

వున్నదిమరునకుంటే యీశరీరం యేమిలేదు.

యీశరీరం యేమిలేకుంటె వున్నది అదె.

వున్నదాన్ని సార్వకాలం మరువకవుంటావా యీశరీరం యేమిలేదని సరిపుచ్చుకుంచావా.

శిష్యు॥ నాకు యేమితెలియదు.

గురు॥ యేమిలేని యీశరీరంతోటి సాధ్యంకాదు అదిస్వతసిద్ధమై యున్నది.

శిష్యు॥ గనుక దీనికి యేలాగుయుక్తి.

గురు॥ కలదోచిన శరీరాలుయేమి ఆయె.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగె మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యీలాగుఅనుకోనా.

గురు॥ అనుకొంచూవుంటె యీశరీరంవున్నట్టా లేదా.

శిష్యు॥ అనుకొంచువుంటె వున్నటె.

గురు॥ కలతోచినశరీరాలు మేలుకుంటే యేమయినా వున్నావి.

యేమిలేదు.

గురు॥ యేమిలేకుంటె యీశరీరాలు యేమనుకుంచావి.

శిష్యు॥ యేమిఅనుకోవు.

గురు॥ యీశరీరం యేమిలేకుంటె యేమిఅనుకోంది అనుకుంచుంది
శిష్యు॥ యేమిలేదు.
గురు॥ యిఘుఅడగను నాకువ్యాసటవస్తుంది.
శిష్యు॥ సరేకాని నాకు మహాశ్రమతోస్తుంది.
గురు॥ తోస్తె నీవుయెట్టివాడవు.
శిష్యు॥ నేను యేమిమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలతోచిన శరీరంవలెనే సూచనచేస్తిరి.
ఆలాగే శరీరం వెంటనే యేమీలేదు.
గురు॥ కులందేనికి, గోత్రందేనికి అపుడుయేదివున్నది.
శిష్యు॥ అట్లైతేసరే మరీసులభం వున్నది.
గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం పుట్టకమునుపు కలతోచలేదు. యీభూమితోచలేదు, తోచేటందుకుమూలం, మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే గనుక యీశరీరాలకు శరీరాలే మూలం కనకా వకవేళలేకుంటె తనకుతానే స్వతసిద్ధాలు కల్తోచినట్లు వీటికి హో తీరు మర్యాదలేదు. యీజగత్తు అవాంతరం సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పరిపూర్ణం చెలించక వున్నది. దానికీ యీశరీరాలకు కొంచమైన సంభంధంలేదు. తనకుతానేవచ్చేది తనకుతానే వుండేది, వెంటనే యేమిలేదు. మొట్టమొదలు బట్టబయలువున్నదని ధృడంచేసుకొని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే. శరీరం యేమిలేదని తాత్పర్యంచేసుకుంటె కలతోచదు. యీభూమి మొదలైనదితోచదు సార్వకాలం మొదలుకొనలేని యీ బట్టబయలు వుంచుంది.

శిష్యు॥ యిదిసరే మరీచులకన.

గురు॥ కలతోచినది యేమిలేదు అనితోచినావున్నది. వున్నట్టే తోస్తువుంది, కలతోచేటందుకు మూలం యీశరీరమే కనక యీశరీరం మొదలు యేమిలేదు అని మేలుకుంటెచాలు.

శిష్యు॥ సరేకాని యిస్నె మాకుయెందుకు, మీకుయేమార్గంచాత శాంతిలేకపోయిందో అదేమాకు సూచన చెయ్యండి మీవలెనె మాకు

భ్రాంతిలేకుంటె సరి.

గురు॥ నావలెనీకూనమ్మికవుంచవలెగదా.

శిష్యు॥ నిమ్మికగలిగెలాగ సూచనచెయ్యండి.

గురు॥ అట్లైతె మూలంలేని యీ గుఱ్ఱెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యేమిలేకుంటె యేమిలేదు. సర్వశూన్యమా.

గురు॥ ఆహా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేకుంటే యాలాగో ఆలాగే యేమిలేదు.

శిష్యు॥ అదేజాడ. యిదివొక్కటైన భ్రాంతికి మూలంలేని రాజమార్గం యిటువంటివారుశ్రవణం చెయ్యరు, ధ్యానంచెయ్యరు, మననం చెయ్యరు.

గురు॥ అదె.

శిష్యు॥ అంటేవున్నది, వున్నట్టెవున్నది, లేనిదిలేకనేపాయ, యిక యేమిచేసెటందుకు మూలంయేమివున్నదని భ్రమపడ.

గురు॥ యిదేపెద్దలయొక్క విచారం యింతకంటె దొడ్డమార్గం లేదు. అని అనేకమంది శాంతిపొందినారు అందరివలెనే వుంటారు వారి జాడవారిఅంటెవారికేగాని మరివకరికి తెలియదూ.

యేసిద్ధాంతమునమ్మినా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరరమే చేసింది కనక అనేకకోట్లలోపలవిచారిస్తె మూలంలేని యీ గుఱ్ఱెరిగే శరీరం విచారించకు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించకవున్నది. యన్నటికి లేకపోదు. యీ శరీరములేకమునుపు తనకుతానే స్వతశిద్ధమై వున్నది వొక్కటైన వికారములేదు పరిపూర్ణమైన యీశ్వరునకు చలనం యన్నటికి లేదు యన్నటికి పుట్టుచావదు.

అనేక బ్రహ్మాండాలు వచ్చెవుండె వెంటనే యేమిలేదు. యీ మాయవున్నది అంటెయేమిలేదు. లేదుఅంటేసర్వం మూలంలేని యీ గుఱ్ఱెరిగే శరీరాలు అయ్యితోస్తుంది. భాగ్యవిశేషంచేత తనకుతానే శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయందొరికెనా ధనార్జనంకొరకు శిద్ధక్రియవేరు త్రవ్వబోయితె ఆచెట్టుక్రిందనే అనేకకోట్ల మొహారీలు భావిదొరికినట్టు.

మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడలేనిది, పుట్టనిచావనిది, తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది. సకలదేశాలయందు సార్వకాలలాయందు సమ స్థమైన వస్తువులయందు లోపటబైట అనక రెండోది అయినశరీరాన్ని యెరుగక స్మరించక యెందులోప్రవేశించక వెళ్లిపోక యాలాగువున్నదో అలాగే శాశ్వితంగ వున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరమే నేను అనిసార్వకాలంయేత్వాలు పీత్వాలు చేస్తువుండేవారికి యెన్నటికిదొరకక మాలవాండ్లవలె మెమే యెక్కువ మాదిగవాండ్లవలె మెమేతక్కువఅనినమ్ముకొని మాదిగవాండ్లవలె చచ్చినగొడ్లదియింతబిక్షంఅడుగుకొని వండితినుకొంచు మాలదాన్ని మాదిగ వాడు అంటుకుంచూ మాదిగదాన్ని మాలవాడు అంటుకొంచు యీకల తోటే కాలంగడిపినవారికి యేదిగతో అదేగతిగాని

యీపుట్టనిచావనిదాని జాడదొరకక అలాగే దేహమేనేను అని నమ్మివున్నవారివలె వుండక, శీఘ్రంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం గల వారినిచూచి యీ శరీరానకు మూలంయేమి అనిఅడిగి పుట్టనిచావనిజాడ యదార్థంగా కని దేహభ్రాంతి కొంచమైనలేకుండ దృష్టాంతంచాత సూటి బడచూచుకొని సార్వకాలం శరీరంలేక పరిపూర్ణంవున్నది వున్నట్టుపడితె విచారణకు ఫలం సూటిపడకపోయనా అందరివంటీవాడే అయికాలంగడిపినా అందరుయెక్కడికి పోచారో అక్కడికిపోచాడు.

శిష్యు॥ మీశరీరానకు మూలంయేమిలేదని మీరుఅంటిరి కొనకు ప్రవేసించేటందుకు స్థానంయేమీలేదు అంటిరి వున్నప్పుడు వున్నదిశమెమొ అని అందరు అనుకుంటె మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని మీరేశ్రవణంచేస్తిరి. యీలాగునిర్ణయం అయినవారికి యేమి భయం.

గురు॥ అట్లైతే యీలాగు నీకుధృడమేనా.

శిష్యు॥ వున్నదివున్నట్లైపడె.

గురు॥ యీలాగుధృడంవుంటెసరి యెవ్వరికి యీలాగుధృడంవుంటె

అందరికీ పుట్టనిచావనిది తనకుతానె స్వతసిద్ధమై చెలించక వుండనే వున్నది యిందుకు అనుమానంలేదు.

గురుసాంప్రదాయం పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించకవున్నది సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సకలదేశాలయందు ప్రవేశించంది వెళ్లిపోంది, శరీరాలుకానిది, శరీరాలుపుట్టించంది, శరీరాలు గుత్తేరుగనిది, శరీరాలకు ఆధారముకానిది, శరీరాలు స్పృశించంది, జగత్తు వున్నదని తోచంది, సార్వకాలంవక్కటీరుగా వున్నదాన్నికుండను ప్రత్యక్షంగా చూచి నట్ట లెన్నవుండజూచి యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు. అని చెప్పినా యేలాగో దృష్టాంతంఅని అడిగి దృష్టాంతంలెన్నవిని అదృష్టాంతంచొప్పున సమాధానంచేసుకొని శాంతి అయ్యేది.

గురుసాంప్రదాయం యింతేకాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత సాధనజేసి సాధింతామంటే కోటిశరీరాలచేతనైనగాని సాధ్యం కాదు.

యీ శరీరం మూలంలేనిది
కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంయేమిలేనిది.
వున్నపుడు వున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేనిది.
అనిచూచే ప్రజలకు అందరికీ నిశ్చయముకద్దు.
తనకు వున్నంతసేపేకాని కొనకుయేమీలేదు.
నిశ్చయంతనకు లెనేలేదు.

గురుకృపచేత మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు అనేక శరీరాలు తనకుతానే తోచేది, స్వభావం కలతోచినట్టే మేలుక వున్నంతసేపు తోస్తాయి. కలతోచేటందుకు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం ఆయనా యేమితోచదు. తోచేటందుకు మూలం యేమిలేదు గనుక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

వున్నది వున్నట్టేబడితేసరి.
వున్నదివున్నట్టుబడితే వొక్కటయినా యిచ్ఛవుండదు.

వున్నది వున్నట్టుపడ్డందుకు యిదేచూచుకోవలె.

యిచ్ఛకు మూలంలేని యీగు ణ్తరిగే శరీరమేకాని తనకుతానే స్వతసిద్ధమైనా పరిపూర్ణముకు యిచ్ఛయెన్నటికిలేదు. మీరువిచారించకండి.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలుకు యేమియిచ్ఛవున్నది. గురు॥ యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు. గనుక యిచ్ఛలేదు. యిచ్ఛలేదు గనుక సంసారమనే రతికర్మలేదు. రతికర్మలేదు. గనుకతానుపుట్టలేదు. రెండోదాన్ని పుట్టించాపుట్టించదు.

శిష్యు॥ తానుపుట్టకపాయె, రెండోదాన్ని పుట్టించకపాయె, యీ శరీరం యెక్కడినుంచివచ్చె.

గురు॥ యీబట్టబయలును అడుగుచాన నన్ను అడుగుచావా.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదుగనుక దాన్ని యేలాగు అడుగ అది యేలాగు చెపుచుంది. దానికీవ్యవహారమే లేదు.

గురు॥ సరిగదా యవరిని అడుగుచావు.

శిష్యు॥ నిన్ను.

గురు॥ నేనుయేమి.

శిష్యు॥ నీవుయేమో, మాకు చూచేటందుకు శరీరంవున్నట్టు వున్నది.

గురు॥ వున్నదినాకో నీకు శరీరంవున్నట్టువున్నది.

శిష్యు॥ మీకుశరీరం యేమీలేదు యని సూచనచేస్తు యున్నారు గనుక శరీరంలేకపోవుటం యేలాగో అనిమాకు ఆశ్చర్యంఅవుచుంది. యిది యేమి అసిలనిపిస్తుంది.

గురు॥ శరీరంవున్నది అని మీరేకాదు. నన్ను యెదురుచూచేవారి అందరికి శరీరంవున్నది. అనియెరుక చూచినవారికల్లా శరీరపు వర్తమానం శరీరంలేనివారి వర్తమానంతెలిస్తె మూఢులుయేరి, అజ్ఞానులుయేరి, మూర్ఖులుయేరి ప్రత్యక్షప్రమాణమని వాదించేచార్వాకులుయేరి.

శిష్యు॥ అట్లయితె మేముమూఢులమా.

గురు॥ దేహాలకు మూలంయేదో అదిమీకు యధార్థంగ తెలిసినా సరె మీతాతగార్కి తెలిసినాసరే మీముత్తాతగారికి తెలిసినాసరే మీకు

యవరైనా గురువులువుంటె వారికి తెలిసినాసరే యిపుడుమీరు విచారించి చెప్పినాసరే శరీరంపలానిదిఅని తాత్పర్యంచేసుకుంటె నేనుమీరు అందరము మూఢులమే, అందరమజ్ఞానులమే, అజ్ఞానులమే, అందరము సమానులమే, యిది వున్నట్టు తెలయకుంటె చాకలచదువు కోటివిద్యలు కూటికొరకె అని చాకలవాడు అంచువున్నాడు, మల్లి అందరికి దాసుడై వున్నాడు అందరికి సేవకుడు, గనుక నిత్యులవలెను యెక్కువనుకోడు. మిత్రులవలె మేము తక్కువ అనుకోడు అందుకె.

బ్రహ్మ కమ్మరివాడు.
విష్ణు సాలెవాడు,
మహేశ్వరుడు చదువుకొన్నవానికంటె యెక్కువవాడు,
అందరుసమానమే యెవరికులధర్మంవారు విడువక స్వధర్మాలచేత వున్నారుగనుక అందుకే శరీరంవున్నది అనిధృఢం వున్నది.

అనుమానమావున్నది.

యెపుడుపోవుచుందో అనిఅందరికి ధైర్యంకద్దు. యీ గురేతరిగే శరీరాలు యేలాగంటె ఆలాగేవిని వున్నంతసేపు భ్రాంతులతోటెవుండి కొనకు సకలశరీరాలు యేమిలేవు.

యెక్కడనుంచి వచ్చె యెక్కడికిసాయె అనియెవ్వరికి విచారం పుట్టదు.

పుట్టినా అనేకదొంగతోవలె, కాని రాజమార్గం వొకటైనా కాదు.

శిష్యు॥ మాకుయిన్ని యెందుకు యీశరీరం యెందుచాతపుడుచుంది. లోకంలో అనేకమాటలు అనుకుంచారు మీరుమాకు వున్నది వున్నట్టు సూచన వెయ్యంటి.

గురు॥ చేస్తావినుu, మీతల్లితండ్రి నీకుమూలము. నాకు ఆలాగేవారి స్వరూపం మనము యెంతో అంత్తే.

శిష్యు॥ అట్లైతే వారు యక్కడినుంచివచ్చిరి.
గురు॥ యీలాగు వారికివారు వారికిమనము,

శిష్యు॥ అట్లైతే సార్వకాలం యీ ప్రకారానవుండె.

గురు॥ వుంటే యేమి.

శిష్యు॥ యెన్నడు లేకపోయింది.

గురు॥ సార్వకాలం నీశరీరం నాశరీరంవున్నంతసేపు సర్వంవున్నట్లె తోస్తుంది మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం భోంచేస్తె.

అన్నరసం శుక్లం అవుతుంది.

నీళ్లుతాగితే యీశరీరంలో ప్రవేశించి రక్తంపుడుచుంది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమునకు యిచ్చపుడుతె రతికర్మ చేస్తుంది.

పాలుకాచి తోడుపెట్టితె పెరుగువలె గట్టిపడటుపడి శరీరాకారమై పుట్టి కొంతసేపు యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యెరకచేతవున్నంత సేపుకల వెంటనే యేమిలేదు.

యెరుకవున్నంతసేపు అనేక చిత్రవిచిత్రాలు అయోనిసంభవుల గుర్తెరుగువాడు. తనవంటియోనిసంభవుల గుర్తెరుగుచాడు. శాశ్విత మయింది యేదిఅనియ్యెవ్వరిని అడుగడు యీదేహాలకు దేహాలెమూలము స్వామి నిర్మాణము చేస్తాడా.

శిష్యు॥ అయ్యా యీశరీరం వున్నట్లెవుండి వెంటనే అడ్డంపడుచుంది చాలాసేపు యేమీలేదు అపుడు యీ శరీరం యెక్కడికిపోచుంది.

గురు॥ యీశరీరానకు రాంగానే అయోనిసంభవులు వచ్చినట్లు అవుచుంది. అందులోనే అనేకయేనుగలు గుర్రాలు రథాలు అనేకమంది స్త్రీలు వచ్చివున్నట్లే వుంటారు నాకు యెరుకవుండగానే యేమీలేదు.

అందులోనే అయోని సంభవులు గుర్తెరుగుతారు యీలాగు కొంత్తసేపు వుండగానే వెంటనే యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమితేదు.

యీ శరీరంతోడ పుట్టెకల య్యీశరీరం లేకుంటె మంది సుషుప్తి అన్నారు.

లేకుంటెమరణం అని అన్నారు.

యింతేకాని.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మూలం యెరుగ.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం ఫలాని దానియందు ప్రవే సిస్తుందని యెవ్వరు యెరుగరు.

యిషువంటి మూలంలేని యీ గుత్తరిగే శరీరం వున్నంతసేపు నానా కూతలు మనము కూస్తాము.

మనతోకూడవచ్చినవారు కూస్తారు.

దీనికి దరియెవ్వరు యెరుగరు.

శిష్యు॥ యెక్కడ వున్నాడో.

గురు॥ అంత అమావాస్య చీకటిలోనే వున్నారు. కాని వొకశరీరం నిర్ణయంఅవుతె అన్ని నిర్నయాలు అవుతయి.

శిష్యు॥ యేలాగుచెప్పండి.

గురు॥ యీబట్టబయలు శరీరంపుట్టకపునుపు వున్నవి.

శిష్యు॥ శరీరంపుట్టగముసుపు శరీరం యెక్కడ వున్నది.

గురు॥ యెక్కడలేదు. యెక్కడనుంచివచ్చె.

శిష్యు॥ యెమో అందరు తల్లిదండ్రి అంటారు కాని నాకు సమా ధానంకాదు. వారుపుట్టకముసుపు యెక్కడవుండిరి అనితోస్తుంది. యిది మహాచిక్కువలెవున్నది. యీచిక్కులు అతిసులభంగ తెలుపవలె.

గురు॥ యిది తెలుస్తెకాని మబ్బువిడవదు మరివక ప్రికారంగ సూచనచేస్తావిను.

శిష్యు॥ అయ్యా చెయ్యండి.

గురు॥ యీశరీరం పుట్టకముసుపు యీబట్టబయలు మాత్రిమె వున్నది. యీశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యిదిసరె.

గు॥ శరీరం పుట్టినతర్వాతవున్నట్టేవుండి సమస్తమైన వ్యవహారాలు చేసి వెంటనే నిద్రపేరుచెప్పి యేమిలేక పోచుంది. యీమూడునాల్గు ఘడి యలు వొకవేళ రెండుఝాములు మూలంలేని యీగుత్తరిగేశరీరం యేమి లేదు ప్రితిదినమందు యీశరీరం యెప్పుడుమేలుకుంటె అప్పుడు కల కొన్నాళ్లు యీలాగు ప్రతిదినమందు సుషుప్తి యేమిలేకపోయినట్టు యేమి లేదు అది మరణంఅన్నారు యీశరీరం పుట్టకముసుపు యేమీలేదు.

కొనకు యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యీదేలెన్న యీ బట్టబయలు వుండనె వున్నది.

గురు॥ వున్నప్పుడు యేలాగు యీ రెండు విధాలు నీకు సమాధానమా.

శిష్యు॥ పుట్టకమునుపు శరీరం యేమిలేదు వున్నట్టు తోచినపుడు యేమిలేదు యీ రెండువిధాలు అందరికి దృఢమే.

గురు॥ శరీరం యావత్తు యేమిలేదా కొంచము వున్నదా.

శిష్యు॥ కొంత అంత యేమిలేదు.

గురు॥ పుట్టకమునుపు యేమీ వున్నది.

శిష్యు॥ యీ బట్టబయలు వున్నది. యీ బట్టబయలు తప్పవిడిచి శరీరం యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుతెఱిగే శరీరం పుట్టకమునుపు యేలాగు యేమిలేదో వచ్చినతర్వాత యేలాగు యేమిలేదో ఆలాగే వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని కల తోచిన యీ శరీరాలు యెరుక వుండంగానె యేమిలేదు అని కనకులానె దృఢం ఆయయిక చాలుచాలు.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
చ తు ర్ధ శో ధ్యా యః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౫॥ క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ ద్వైతైకత్వం దృశేచిత్తం। తదేవాజ్ఞాన ముచ్యతే।
యేతయోర్లోలయోర్దృష్ట్యా। తద్జ్ఞానం సాపరాగతిః॥

మూలంలేని యీ గుతెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమె సిద్ధాంతము కాని యితర సిద్ధాంతములు కల్లలోవార్తలు మూలంలేని యీ గుతెఱిగే శరీరంవొచ్చి శరీరం నేను వున్నాను అనే అనంగానె.

గురు॥ చచ్చిన తరువాత శరీరం లేదని తనకుతానే ధృఢమా యేమయిన అనుమానమా.

శిష్యు॥ ఏమీ లేదు తనకుతానే యీ శరీరం మొదలు యేమిలేదు కొనకు యీ శరీరం యేమీలేదని ధృఢమె వున్నప్పుడు వున్నదని ఆశకద్దు.

గురు॥ సరే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యెరుకచాత వుండంగానే యేమీలేదు అనేకమంది రథాలు, యేనుగలు, గుర్రాలు, లోటపిట్టలు కలలో వచ్చినట్టు వున్నట్టు ప్రసంగాలు చేసినట్టు వుంచుందిగాని యెరుక వుండగానే యేమీలేదు. యిది తనకుతానే దృఢంకదా.

శిష్యు॥ యిది దృఢమే.

గురు॥ ఆలాగే వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకుంటె వున్నది తనకుతానే వున్నది. యింతకంటె అధికమైన మార్గంలేదు యిదే భ్రాంతిలేని మార్గం భ్రాంతికి మూలం యేమీలేదు. ఈలాగు కనుక్కొన యేమీలేకుంటె దేంచాత కనుక్కుంచావు.

శిష్యు॥ సరే వివాదయ.

గురు॥ యింకా నీకు ఏమైన సంశయంవుంటె అడుగు.

శిష్యు॥ అడుగుమన్న దానికి యెరుకే లేదుగనుక సంశయంలేదు.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేనిది గనుక యేమీలేదు. ఏది వున్నదో అదేవున్నది. అదే అంతా అంతా అదే వున్నదానిచాత నిర్ణయంలేదు. గనుక సార్వకాలం వకటీకే.

యిందుకు విద్యారణ్య స్వాములవారు నిర్ణయం చేసినారు ఈ శరీరం పుట్టకముమునుపు నిర్ణయం యేమిలేదు. ఈ శరీరం చచ్చిన తరువాత నిర్ణయం యేమీలేదు వున్నప్పుడు ఈలాగే అన్నాడు అది అంటె

శ్లో॥ నస్యక్తః పూర్వమస్త్యేవ నపశ్చాచ్చవినాశతః అథావస్త్యేది
మానానాస్తి వర్తమానోపి తత్తదా॥

అని సిద్ధాంతం చేశినారు.

యిదే భ్రాంతికి మూలంలేని మార్గం అన్నారు.

యిదే బంధభ్రాంతి మోక్షభ్రాంతిలేని మార్గం.
భ్రాంతికి మూలంలేదు.
బంధం యెవ్వరికి.
పుట్టని చావనిది చెలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.
పుట్టేది చచ్చేది వున్నదానికి యెరుకలేదు.

శిష్యు॥ వున్నదని భ్రాంతి వచ్చివుండె.
గురు॥ ఆభ్రాంతి యెవరికి దేనికి వచ్చివుండె.
శిష్యు॥ అది యేమిలేదు.
గురు॥ యిక భ్రాంతి యెవ్వరికి
శిష్యు॥ వక శరీరం వంటివే అన్ని శరీరాలు,
గురు॥ వక శరీరంతోటి అన్ని శరీరాలు వున్నవి అని తోచినవి వక శరీరం యేమిలేకుంటె యేమిలేకుంటె యేమిలేదు.

భూమిని యెవడు యెరుగు.
నీళ్లు వున్నది యెవడు యెరుగు.
నిప్పువున్నది యెవడుయెరుగు.
యిది మహారహస్యం.
మహాగుహ్యం.
పరమగుహ్యం.
వున్నట్టు విచారమయితె తనకుతానే సరిపుచ్చుకోవలె.
మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరం యేమిలేదు.

సార్వకాలం వక్కటీరే అని తాత్పర్యమయితె ప్రసంగానికి మూలం యేమిలేదు.

వున్నది అనేది యేమిలేదు.

శిష్యు॥ అనేది యేమి వున్నదిమాటే ఆడదు లేనిది యేమిలేదు. నిర్ణయానికి మూలం యేమిలేదు. సార్వకాలం వక్కటీరె.

గురు॥ యీముచ్చట రెండోవానితో అనరాదు.

విచారించనివాకే ద్విపాదపశువులు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె

శరీరంతో శివశివ అని అనుకునేవారు. మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం తోటి యేమి అనుకున్నా వుపాసనే.

గాయత్రిమంత్రం వుపాసన కాదా.
పంచాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.
అష్టాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.
పాలు త్రాగినా వుపాసనే.
పంచితం త్రాగినా వుపాసనే.
అన్నంతిన్నా వుపాసనే.
పెండతిన్నా వుపాసనే.
శాస్త్రం పాలు తాగమని చెప్పింది.
సురాతాగమని చెప్పిరి.
మూత్రం తాగమని చెప్పింది.
అన్ని తిప్పలకు మూలం మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం.
యీ శరీరమే అన్ని చెప్పింది.
అన్ని తిప్పలు బడుచుంది.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం నేను అని భ్రాంతి వున్నంతసేపు తీశివేసినాకొద్ది మొలచినట్లు అనేకాలు పొఘావి. అనేకాలు పుడుతావి. చేతులు వున్నంతసేవు శరీరం వున్నంతసేపు యిదే ప్రయోజనం. అందుకే శీఘ్రంగా పుట్టని చావని పరిపూర్ణం మరువక వుంటే చాలు. రెండోదాని జోలేవద్దు వున్నదానికి మెరుకలేదు. కర్మాలను మెరుగనే మెరుగదు.

శిష్యు॥ అది యెట్టువంటిదో నాకు సూచన చెయ్యండి.

గురు॥ అది మహాగుహ్యం మహారహస్యం అనేకకోట్లలో వొక్కరు వున్నరో లేదో యీవాళ్ల దాకా. చెప్పినమార్గం అనేక మంది సాదించి శాంతిచేత వున్నారు. యిపుడు యీ ప్రకారంలో ఆ ప్రకారం సూచన చెయ్యకూడదు. అది ప్రత్యేకం బాటవున్నది. మరీ అతిసూక్ష్మం అది దీన్ని మించిన మార్గం యీశాస్త్రాల వంటిదికాదు. తల్లకిందు మార్గం లేనిదే వున్నది. అని లేనిదానికే తోచింది. కనుక ఆనిర్ణయం తీసివేసేకొరకు ప్రక

రణం అది మొదలు యేలాగు వున్నదో ఆలాగు పట్టితే భ్రాంతిలేని మార్గం.

అది మహాకుశాగ్ర బుద్ధిమంతులకు మొదలే వున్నదివున్నట్టు పడే మార్గం.

యీ ప్రకరణం మూలంలేని యీ గుత్కేారిగే శరీరం నేను అని వాదించే వారిని లేకుండాచేసే మార్గం.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత పరిభాషవేదాంత విచారణే
క్షిరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం
పంచదశోధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౬॥ పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ అథషానావశేషోహి । నాశఃకల్పివస్తునః
భావోభావవ్యాభావత్వం । భావస్పైవవ్యాభావతా॥

మూలంలేని యీ గుత్కేారిగే శరీరం యేమిలేదు అనె సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము రాద్ధాంతమే సహస్ర సిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గుత్కేారిగే శరీరం నేను అని వాదించేవారిని లేకుండ చేసేమార్గం మూలంలేని యీ గుత్కేారిగే శరీరం యేమిలేనిది. నేను జీవుణ్ని నేను ఈశ్వరుణ్ని నేనే ఆత్మను అని ఆఘూత్యంచాత అన్ని మాయా కూతులుకూసే.

యేమి లేనిది జ్ఞానమనే.
భ్రాంతి భక్తి అనే
భ్రాంతి వైరాగ్యమనే.

భ్రాంతి యీ మూలంలేని గుత్కేారిగే శరీరానకు తగులు బెడితే వదిలించుకునే నేర్పులేక బహుక్లేశపడి. కుక్కలవలె కూసికూసి అందరిని అడవిలో కలిపినారు.

అనేకమైన భ్రిమలవాత కాళ్లకు బేడీలు వేసుకొని కాళ్లుఅడిక ప్రసూతి అయితే చిన్నపిల్లకు చంటిమీాద ఆశవున్నది అని తల్లికి ఆశవుండే మాత్రిమే.

మహా వుపద్రవంవస్తె యెవ్వరికి ఆస ముందరపడదు. తల్లికితల్లె పిల్లకుపిల్లే యెవరిచన్నయిస్తె పిల్లకు వారిమీావఆసే తగులుచుంది. యీాలాగే కానీ యేమిలేని దానికి మర్యాద యేమీాలేదు.

పుట్టని చావని పరిపూర్ణంకు యేమిభ్రాంతిలేదు.

అందుకే దొంగగురువు కాకుండా మాయవేషాలు కాకుండా శరీరం లేని గురుసాంప్రదాయంవిచారించి శరీరంలేని పరిపూర్ణం వున్నది. వున్నట్టే ఆయనా వకరికైన భ్రాంతిపుట్టదు.

భ్రిమలకు మూలం మూలంలేని యీా గుత్తెరిగే శరీరమే గనుక అందుకే ఆశరీరం పుట్టకమునుపు శరీరం యేమిలేదు. చచ్చిన తరువాత శరీరం యేమీాలేదు అని తనకుతానే దృఢంవున్నట్టు వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీా గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే దృఢం వుండెనా వాడే భ్రాంతిలేనివాడు.

అంతకంటె అధికమైన మార్గంలేదు.

యిది అందరికి సమాధానమే స్త్రీలకు పురుషులకు యిదే భ్రాంతి లేని రాజమార్గం.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది గనుకె వున్నట్టు పడకుండా ప్రయత్నమే విఘ్నం.

మూలంలేని యీా గుత్తెరిగే శరీరంవాత ప్రియత్నం యేమిచేశినా వున్నట్టు పడకుండా యిదేవిఘ్నం.

మూర్ఖులు నమ్మకపోయిరా భ్రాంతి తొలగదు.

అందరవలెనే ఆశచేత క్లేశపడుతారు.

మూలంలేనియీా గుత్తెరిగే శరీరం లేదులేదు అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీా గుత్తెరిగేశరీరం యిదినిబద్ధి యీా శరీరం అబద్ధం అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం అంతా అన్నా సాధనే.
సాధనచాత సాధ్యం యెన్నటికిరాదు.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు గనుక కొనకు ప్రవేసించేటందుకు మూలం యేమిలేదు మధ్య తనకుతానే వున్నాను అని భ్రాంతిచాత వున్నది గనుక ఆచార్య కటాక్షంచాత మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరమనే తెరదీసి వైకుంటాన్ని అరచేతిలో చూపినట్టు చూపె గనుక సార్వకాలం సంతతం చలించక మొదలు కొన లేక రాకడ పోకడలేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై యితరలోకాంతర స్మరణలేక వైకుంఠం మాత్రమేవుండె.

వైకుంఠం దొరకక శివుడు స్వస్వరూపమనే భ్రాంతిచేత మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరమనె దేహభ్రాంతిచాత సమాధిచేస్తూ యిప్పటికి వున్నాడట.

ఆచార్య కటాక్షంకలిగి మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే సచ్చిదానందమనే దేహభ్రాంతి తీసివేశి వైకుంఠం అరచేతిలో వున్నట్టు యెవ్వరైన సూచన చేశేరా అని చింతచాత కైలాసమనే లోకాంతర భ్రాంతిచాత వున్నాడు.

యితర లోకాలవారికి వైకుంఠం యొక్క అపేక్షకద్దు.
వైకుంఠం వున్నది వున్నట్టు జాడ సూచన అయితే యీయిచ్ఛ యన్నటికి పుట్టదు.
వైకుంఠం పుట్టనిచావనిది గనుక దానికి బదులులేదు.
దానికి అంతా యింతా అని ప్రమాణంలేదు.
యితర స్థానాలు యెక్కడవుంటె అక్కడనే.
సర్వత్రా తేవు.
యీవైకుంఠం అయితే సకలదేశాలయందు వున్నది.
సార్వ కాలాలయందు వున్నది.
సమస్తమైన వస్తువులకు వైకుంఠం స్థానమే.
యితర స్మరణలేదు.

మూలంలేని యీ గుత్తేఁరిగే శరీరం యేమీలేకుండా సూచన ఆయగనుక వైకుంఠం మాత్రమే వుండె.

శృ॥ ఆయం వయికుంఠః॥

శ్లో॥ అచ్ఛేద్యోఽ యమదాహ్యోఽయ । మక్లేద్యోఽశోష్యఏవచ
నిత్య సర్వగతస్థాణు । రచలోఽయంసనాతనః॥

అని శ్రీకృష్ణభగవానులు వైకుంఠం యిషువంటిది అని యిది అని చాతచూపి పోయినాడు. యిష్టవంటిది యేలోకముకాదు అందరికే గురు కటాక్షంచాత సూచనఅయితె వైకుంఠం మాత్రిమేవుండె.

గురుకటాక్షంలేక గుత్తేఁరిగే శరీరమనె తెరఅయ్యి వున్నారు గనుక అన్ని శరీరాలు వైకుంఠమందే నివశించివున్నది.

వైకుంఠం యెరుగరు వైకుంఠంజాడ సూచనకాకుంటె అన్ని శరీరాలు సమానమే.

అన్ని శరీరాలు మూలంలేని యీగుత్తేఁరిగే శరీరాలేగనుక అందరు గుత్తేఁరిగే జ్ఞానస్వరూపులే.

వైకుంఠంలోవున్నా విశేషంచాత అందుకే.

శ్లో॥ పులాకహస్తో యథాకశ్చి । ద్రవ్యమాలోక్యతాం త్యజేత్ ।
జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య । పశ్చాత్ జ్ఞానంపరిత్యజేత్ ॥

జ్ఞానానికే ప్రియోజనం వైకుంఠాన్ని చూచి గుత్తేఁరిగే జ్ఞానాన్ని పరిత్యజించవలెనని సిద్ధాంతం.

శృ॥ "పశ్చాజ్జ్ఞానం పరిత్యజేత్"॥ అని ఉత్తరగీతలయందు భగవానులే అన్నారు.

క్షేత్రిజ్ఞుడు భగవానులు గనుక అందరు భగవానులే.

పుట్టని చావనిది భగవానులు కారు.

ఆత్మయిన మాయ ఆత్మఅనే పేరుగల మాయచేతను భ్రాంతి రహితంకాక అద్వైతమనే భ్రాంతిచాత అక్షరోపాధి అనే పర్‌బ్రహ్మ భ్రాంతితగిలి బ్రహ్మఅనే దోషస్వరూపంచాత వుండెనా సార్వకాలం దోష స్వరూపుడే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే రోషస్వరూపం అందరిలో కానుపించే శరీరం యాలాగు అందరిలోలేదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం అందరివలెనే స్వచ్ఛంగావున్న నేత్రాలయందుచూస్తె కానుపించే మాత్రమే కాని శరీరం వున్నదని యెరుగదు.

శ్లో॥ "క్షరాక్షరోపాది ద్వాయదోషేణా స్పృష్టః"॥ అని శంకరాచార్యులవారు అన్నారు.

అందుకే రామానుజాచార్యులవారు సమ్మతపడి అద్వైతం ఖండించి విశిష్టాద్వైతమని యుక్తిచేశినారు.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పుట్టని చావనిదిగనుక వ్యవహారము లేనిది.

వ్యవహారం కల్పించింది యిదిగనుక చదువుకున్నదే పాండిత్యం అని నేను చదువుకున్నాను గనుక విశిష్టాద్వైతం వున్నదని వారిమీద నాకు తోచింది పండితులజాడ పండితులకే తెలియవలెనని మాచేతనయినంత కల్పించినాను దానిది వున్నంతసేపూ మావిశిష్టం తప్పదు జగత్కారణం చైతన్యమయితే విశిష్టం యాలాగు పుడుచుంది కార్యకారణాలకు భేదం లేదని అందరికియెరుకే "మృత్తేఘటం ఘటమేమృత్తు"॥

గుర్తెరిగే చైతన్యమే సమస్తవస్తువులు.

చైతన్యంవలన తోస్తువున్నవిగనుక చైతన్యమే యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానము.

యీ గుర్తెరిగే చైతన్యముకు జగత్తుకు వేరులేదు.

శిలవంటిది,

శరీరంవలన గుర్తెరిగేజ్ఞానము పుట్టింది,

గుర్తెరిగే చైతన్యంవలన శరీరం పుట్టింది.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమైవున్నది పుట్టని చావనిదిగనుక అది శరీరం యెన్నటికి కాదు.

విచారించని యెక్కువకులం మాలవాండ్లకు శరీరం వున్నదని భ్రాంతికద్దు.

గురుమూలంగా విచారించని తక్కువకులం అనే మాదిగవాండ్లకు వున్నది అనే నిశ్చయం వున్నది

శరీరం యెవరివలన పుట్టింది అంటె మూడు లోకాలవారు యెరుగరు.

శంకరాచార్యులవారు వున్నది అన్నాడు లేదు అన్నాడు.

రామానుజా చార్యులు "ప్రివాహరూపేణా" సార్వకాలం వున్నదే అన్నాడు.

శ్రీకృష్ణ భగవానులు.

శ్లో॥ కదాచిత్ నజాయతే నంమ్రియతే॥ అన్నాడు.

పుట్టని చావనిది యెరుగదు.

అచలం అదే.

గుణాలు లేనిది.

శరీరాకారము గానిది.

అదేజ్ఞానకర్మ రహితమైనది.

అదే క్రియాశూన్య మైనది.

అదే సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

అదే చెయ్యనిది చేయించనిది.

అది సత్యమని గ్రిహించదు.

అది అసత్యమని విడువదు.

పుట్టని చావనిది గనుక దానికి తోచనే తోచదు.

యేమితోచినా గ్రంధాలు యెవ్వరు చేశినారో వారికే అన్ని తోస్తావి.

శిష్యు॥ స్వామీ.

శ్లో॥ నవద్వారే పురేదేహీ నైవకుర్వన్న కారయేత్॥

అని అన్నాడు ఆచార్య స్వాములవారు.

శ్లో॥ నాస్వాత్మనః కర్తృత్వం కారయితృత్వం.

లేనిది క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అంటె యెవ్వరికి సమాధానం కాదు.

గురు॥ పుట్టని చావనిది యేదో అది సూచనచేస్తే దానికి సరి పొయ్యేగాని యీ క్షేత్రజ్ఞుడు అభోక్తులంటె యెవరికి సమాధానం కాదు.

శిష్యు॥ అట్లైతే క్షేత్రజ్ఞుడు లేకుంటె కర్తత్వం లేదు కారయితృత్వం లేదు.

గు॥ యీ క్షేత్రం వున్నంతసేపు లేకపోదు యీ కలలో క్షేత్రి క్షేత్రజ్ఞుడు లేనిది వచ్చిందిటో.

శిష్యు॥ రెండూకూడా వచ్చినవి.

గురు॥ ఆలాగే క్షేత్రి క్షేత్రజ్ఞులతోకూడా లేకుండా సూచనచేసే గురుసాంప్రదాయం ఆయెనా యెన్నటికి భ్రాంతిపుట్టదు శూన్యంకాదు జగజ్జీవులు లేనిది 'తనకుతానే స్వతసిద్ధమెవున్నది. సార్వకాలం వొక్కతీరే వున్నదానిలో స్త్రీ ఆకారం తోచదు పురుషాకారం తోచదు. శరీరం సార్వకాలం వున్నదానిలో లేనట్టేతోస్తుంది యేమయినా మూలంలేని యీ వ్యాపారంచేత శంకలుతోస్తావి వున్నదానికి నిశ్చయంలేదు. సంశయం లేదు యీశరీరం లేదుగనుక సార్వకాలం శరీరంలేకనే వున్నది. గనుక వొకటైన వ్యవహారములేదు అందుకే వికారంలేదు ఆత్మానాత్మల వ్యవహారంలేదు.

శ్లో॥ క్వచద్వైతం క్వచాద్వైతం । స్త్వేమహంస్తితిస్యమే ।
కృపారబ్ధాన కర్మాణి॥

యీ శరీరమే లేదుగనుక వ్యవహారమేలేదు. పుట్టనిది చావనిది వున్నదో లేదోఅని కలతోచిన శరీరాలకు సంశయంకద్దు మేలుకుంటే వున్నదేవున్నది. శరీరం మందికితోచిన తనకుతెలసినలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేక వున్నవాడు భ్రాంతిలేకవున్నాడు. కోట్లకొద్ది కలలొవచ్చినా శాశ్వతంగ వుండనే వుండను ఆలాగే సమస్తమైన వస్తువులు క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులకేగాని తనకుతానే స్వసిద్ధమై చెలించక వున్నదానికి యేఅవస్తా లేదు సార్వకాలం శరీరంలేకవున్నది యెరుగదు లేనిది యెరుగదు శరీరంలేనిదే తనకుతానే తోచిన తనకుతానే యేమిలేదు.

యీ గురుసాంప్రదాయం ఆలాగుకాదు శరీరంలేని గురుసాంప్ర దాయం మహాగుహ్యం వేదశాస్త్రాలయొక్క నిర్ణయంచెయ్యంది అదే.

అంటే కలతోచకమునుపు వ్యవహారంలేదు.
కలతోచంగానే వారుపుస్తకాలు తెచ్చినారు.
వీరూ పుస్తకాలు తెచ్చినారు.
వారువీరు ప్రసంగాలు చేసినారు.
వేదం స్వస్తి చెప్పినారు.
అనేక దేవాలయాలు చూచినారు.
అనేకమంది అయ్యవార్లు.
అనేకమంది లింగధార్లు.
అనేకమంది స్త్రీలు.
అనేకమంది దిగంబరులు.
అనేకమంది విభూతి పూసుకున్నవారు.
అనేకమంది శ్రీతిరుమణి శ్రీచూర్ణం పెట్టుకున్నవార్లు.
అనేకమంది తురకలు.
అనేకమంది బేగరవాండ్లు.
అనేక గుఱ్ఱాలు.
అనేక యేనుగలు.
అనేక వ్యభిచార్లు.
అనేక బోడివాండ్లు.
అనేక ఫకీర్లు.
అనేక సన్యాసులు.
అనేక సముద్రాలు.
అనేక వుపాసకులు.
అనేక అహితాజ్ఞులు.
అనేక చుట్టలు త్రాగేవారు.
అనేకమంది భారిదొంగలు.
అనేకమంది త్రాగేవాండ్లు.
అనేకమంది సూద్రులు.
అనేక కోమట్లు.

అనేక గొల్లవాండ్లు.
అనేక రాజులు.
అనేక కుక్కలు.
అనేక పందులు.
అనేక గొడ్లు.
అనేక చదువుకున్న మనుష్యులు.
అనేక గోవులు.
అనేక బర్లు.
అనేక దుకాణాలు.

అనేక మాదిగవాండ్లు వీరు అందరు పుస్తకములు ముందర వేసుకొని యీ శరీరం యీలాగుపుట్టింది అని విచారించు చున్నారు.

అందులో మహాచదువుకున్న చిందువాడు యిదిఅంత ఆడదాని మీద మొగవాడు యెక్కితె అన్ని పుడుచావి అని అనె.

అట్లైతే దేవుడు పుట్టిస్తాడు అని అనుకుంటారు.
దేవుడనేది మరుగుమాట.
దేవుడు తింటాడు యేలాగో ఆలాగే అబద్ధం.
తినేవాడు ఆయనే.
పుట్టించేవాడు ఆయనే.
పుట్టించేవాడు దేవుడు.
దేవునికి యేమితిన్న తప్పులేదు.
దేవుడు సంసారం చేసేవాడు.
మరి అన్ని రూపాలు దేవుడే పుట్టించే.
గాడిద దేవుడు.
ఆడగాడిద దేవత.
నపుంసక గాడిద పరబ్రహ్మ.

పితాళ్లు యీలాగే పితృదేవతలు గనుక యీలాగు వుండగా అన్ని దేవతా స్వరూపాలె అన్ని పుట్టిస్తునే వున్నవి. అన్ని బక్షిస్తునే వున్నవి. తినేది పుట్టించేది దేవతాస్వరూపం యింతకంటె వేరే యేమిలేదు. అని

నమ్మికవుంటె వాండ్లకు దేవునికి వేరు యెన్నటికి లేదు సార్వకాలం తింటారు శరీరాకారమై శరీరాలతోటే దేవతా ప్రయోజనాలు చేస్తారు సార్వకాలం యిదే ప్రయోజనం.

పుట్టని చావనిది వున్నదో లేదో.
సార్వకాలం పుట్టేది చచ్చేది వున్నది.
సర్వం శ్రీ నారాయణ స్వరూపమే.
శరీరానకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు లేదు యెన్నటికి.
వుంటే ఆరగించేవారు యెవ్వరు.
దేవతాకర్మలు చేశేవారు యెవ్వరు.
శరీరాలకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు యెన్నటికి లేదు.
శ్రీమన్నారాయణుడు శరీరం కలిసే వున్నది.
అద్వైతంవలె దేహం అబద్ధం దేహినిబద్ధి అన్నట్టూకాదు.
సార్వకాలం దేహానకు దేహికి వేరే యెన్నటికి కాదు.
యీ దేహంలేదు అనేవారు అఘాయిత్యాలు.

దేహం యెవ్వరివలన పుట్టిందో వారిని విచారించి వారి బ్రతుకుగని అప్పుడు వున్నట్టు పడవలె యింతెగాని దేహంలేదు అనేది దేహామే. వున్నది అనేది దేహామే. యేమిలేదు అనేది దేహామే. దేహంలేకుంటె వ్యవహారమునకు మూలంయేమి అని నిర్ణయం చాయ సార్వకాలం యేక ప్రకారమే అవుచుంది.

శరీరం యెవరివలన పుట్టిందో అని నిర్ణయం. మొదలు కలత లేకుండా విచారించవలె.

విచారిస్తే శరీరానకు మూలంయేమి లేకపోయెనా పుట్టని చావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

వున్నదానికి వున్నదని తోచదు.
లేదు అని తోచదు.
యేమి తోచిన శరీరం వున్నదనే భ్రాంతులకే.
శరీరం లేకుంటె యేమి తోచదు.

చదువు కునేన్న యెక్కువ కులమైనా మాలవాండ్లకు చదువుకోని తక్కువ కులమైనా మాదిగవాండ్లకు అయినా అనుమానం లేదు.

అందుకే శరీరం సార్వకాలం తీసివేసె గురువు దుర్లభము.

అంతా వున్నట్టె వుంకవలె సార్వకాలం క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులు లేకపోవలె అది గురువు సాంప్రదాయం.

చూస్తె అందరివలెనే వుంటాడు గనుక అనేక కోటిబ్రహ్మాండాలు అరిచేతులోనే వున్నవి.

తనయందు పుట్టుక లేదు చావు లేదు.

సార్వకాలం పుట్టని చావని తానేతాను.

శ్రు॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషేణ స్పృష్టః॥
శ్రు॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపదోష ద్వయః॥
శ్రు॥ క్షరాక్షరాభ్యాం విలక్షణః॥
శ్రు॥ క్షరాక్షరాభ్యాం అన్యః॥
శ్రు॥ ఉత్తమ పురుష స్త్వన్యః॥
శ్రు॥ యస్మాత్క్షర మతీతోహం అక్షరాద పిచోత్తమః॥
శ్రు॥ పంచవింశతి ఆత్మాభవతీతిశృతేః॥
శ్రు॥ షడ్వింశః "పురుషోత్తమః" "ఉత్తమః"॥
శ్రు॥ పురుషఏవ పురుషోత్తమః॥
శ్రు॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ రహితః॥
శ్రు॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ పరాపరిక్రుతి ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ జీవబ్రహ్మోపాది ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ సదసద్రూప ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ జ్ఞానాజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహితః॥
శ్రు॥ విద్యావిద్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ దృక్దృశ్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥
శ్లో॥ ప్రకృతిపురుషోపాధి ద్వయదోషరహితః॥
శ్లో॥ శివశక్త్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥
శ్లో॥ దేహిదేహోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

లేనివాటికే నిషేధము.

వున్నది గ్రహించదు.

నిషేధించదు.

లేనిక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే.

వున్నది అంచుంది.

వున్నదానికి వ్యవహారమే లేదు.

శరీరం లేదుగనుక వున్నది శరీరం లేదు అని యెరుగదు.

క్షేత్రంలేని గురుసాంప్రదాయం గనుక క్షేత్రజ్ఞులకు చోటులేదు.

వున్నది పుట్టని చావనిది గనుక క్షేత్రజ్ఞస్వరూపము కాదు.

సార్వకాలం క్షేత్రంలేనిది గనుక యే నిర్ణయం చాయదు.

పుట్టని చావనిదానికి ఆకారం లేదు గనుక.

చూడదు.

వినదు.

గుర్తెరుగదు.

చెయ్యదు.

చేయించదు.

తినదు.

లిప్తంగాదు.

యిటువంటి దాన్ని మూలంలేని యీ శరీరం తోచినప్పుడే కనుకోవలె.

శ్లో॥ అయంజీ వాఖ్యోపాధి విలయేసతి కేవలోభవతి॥

క్షేత్రం లేకుంటె క్షేత్రజ్ఞుడు లేనేలేదుగనుక గురుకటాక్షం యెప్పుడు అయితె.

శ్లో॥ క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శ్రు॥ "అసృష్టి యితి కేచిత్ తదసత్" సృష్టిలేదు అంటె వున్నట్టే వుంచుంది వున్న దేవున్నది వున్న దానియందు వున్నదికాదు. యెపుడు యాలాగువున్నదో అలాగే వున్నది. విచారించని గాడ్దులవంటి మనుష్యులకు సంకరంగా వుంచుంది భ్రాంతివిస్తారం అవుచుందిగనుక యింతేగాని యేసిద్ధాంతం తనకుతోచదు.

గురుమూలంగా విచారించినవారికి భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

విచారించని మూర్ఖులు బురదనీళ్లవలె వుంటారు.

కుక్కలు చచ్చినట్టు చస్తారు.

యింతేకాని మనిషికి, కుక్కలకు, గాడిదెలకు, పందులకు విచారించక పోయితె యెక్కువ తక్కువలేదు.

పుట్టుక భ్రాంతి సమానమేగనుక చదువుకుంటే యేనుగకు ప్రసిద్ధి వున్నట్టు ప్రసిద్ధిమాత్రమే కొనకు రెండూ వకటేయెత్తు.

యెక్కువ విచారించినవాడు సింహమువంటివాడు.

యేనుగలు పర్వాలేవు.

నేను స్వప్నంలోవస్తె యేనుగలుచచ్చే.

నన్నుచూస్తె యేమిబ్రతికిని.

విచారించినవారితో సమానుడు యెవడూలేడు.

విచారించినవారి ముందర మాట్లాడితె తప్పు.

యీదేహం వుండగానే దేహంలేకున్నవారు ధీరులు.

శుద్ధం యీదేహమందు వున్నది అని గురుసాంప్రదాయం వున్నది.

సార్వకాలం దేహంవెతికి చూచినాలేదు.

దేహం పుట్టకమునుపు యాలాగువున్నదో అలాగేవున్నది.

దేహంలేకుంటె యేబాధలేదు.

వున్నదానికి సార్వకాలం వక్కటీరే.

దానియందు క్షేత్రమేలేదు.

గనుక క్షేత్రజ్ఞుడు యెక్కడవున్నాడు.

అందుకే వున్నదానికి వక్కటైనా వికారంలేదు.

శ్రు॥ నాస్తి కేవలాత్మః

కర్తృత్వం కారయితృత్వం రెండుఆత్మలు.

శ్లో॥ క్షేత్రజ్ఞాఖ్యజీవాత్మ । కేవలాత్మాచా । తత్రసుషుప్తా

వయం జీవాఖ్యోపాది విలయేసతి । కేవలోభవతి॥

క్షేత్రంలేకుంటె క్షేత్రజ్ఞుడు లేడుగనుక సార్వకాలం కేవలాత్మ వున్నది అందుకే.

శ్రు॥ "నవద్వారేపురేదేహే నైవకుర్వన్న కారయేత్" అని భగవానులు అన్నారు అందరికి సమాధానమేకాని చేసెవారు చేయించేవారు యెవ్వారుఅంటే చెప్పలేరు.

గురుసాంప్రదాయ రహితుడు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు అంటాడు.

క్షేత్రం వున్నదని చెప్పేగురువు సాంప్రిదాయకుడు కాడు.

వున్నదానియందు క్షేత్రం మందికి తోస్తుంది.

తనకు తోచనేతోచదు.

కర్తలేనిగురువు ఆయెనా క్షేత్రింలేకుంటా సూచనచేస్తాడు.

శిష్యు॥ క్షేత్రంలేకుండాచేస్తె క్షేత్రజ్ఞుడు యెక్కడవుంటాడు.

గురు॥ గురువు క్షేత్రంలేకుండా సూచనచేసినవాడు కాదుగనుక యీదోషం గురువులదేకాని శిష్యులది యెన్నటికికాదు.

సకలసిద్ధాంతులు విచారించిన తర్వాత యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సూచనచేస్తె ప్రపంచభ్రాంతి యెన్నటికి పుట్టదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నది గనుక వికారంలేదు. శరీరంలేక వున్నవారు వున్నదని నిర్ణయంచాయరు లేదని నిర్ణయంచాయరు యాలాగువున్నదో ఆలాగే వుండక వుంటారు. మందికి శరీరంవున్నది అని తోస్తుంది తనకు శరీరంలేదుగనుక యేమితోచదు మొదలు చక్కనైతే కొనవేళ్ల చక్కనే సకలకర్తలు గురువులకేగాని శిష్యులకుముచుపు యేమి కర్తలేదు.

గురువులమని,

నామరూపాలు లేనివానికి,

ఆత్మ అని.

బ్రహ్మ అని.

జ్ఞప్తి అని.

కలతసూచన చేసినారు.

పుట్టనిశరీరాన్ని పుట్టిందిఅని అనుకున్నాము.

వున్నది పుట్టదు పుట్టించదు సార్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది వుండి చెయ్యదు చేయించదు సార్వకాలం వక్కటిగే.

శ్లో॥ "నకరోతి నలిప్యతే। నైవకుర్వన్న కారయేత్"॥ అని భగవానులు అన్నారు.

క్షరమనే అక్షరోపాధి అక్షరమనే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపం అక్షరోపాధి యీ శరీరంమందువున్న కేవలాత్మను క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపము స్పృసించదు అన్నాడు.

అందరికి యీ శరీరమందు శుద్ధంవున్నది.

యీ శరీరమే క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపమని అన్నారు.

శరీరమందు చెయ్యనిది.

చేయించనిది వున్నది అన్నారు.

యీ శరీరమందె పుట్టనిది పుట్టించనిది వున్నది అన్నారు.

ఆత్మా బ్రహ్మ అనే గుర్తెరిగే చైతన్యాన్ని యెరుగనిది యీ శరీరమందే శరీరంలేక వున్నది అన్నారు.

యీ అనుభవము ప్రజ్ఞలేనివారు యిుపేకాని తాత్పర్యంకాక కావలెను.

యీ శరీరమందు శరీరంలేక వున్నవారికి వికారం యెన్నటికి పుట్టదు.

యీ సాంప్రదాయం సులభం కఠినం.

శరీరంలేకుంటె శరీరంలేనిది యేలాగువున్నదో అలాగే వున్నది.

వారికి యెన్నటికి వ్యవహారంలేదు.

వారికి శరీరం యెన్నటికి తోచనేతోచదు.

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ రహితులుగనుక మహారహస్యం.

అది శిష్యులకు చెప్పరు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగావుండక చెలించేమూర్ఖులకు సూచన చెయ్యరు.

చేస్తే జగద్భ్రాంతి వుండదు జీవభ్రాంతి వుండదు.

అందుకే జ్ఞానోపదేశమనే కౌతుకంచేత వున్నది.

అనేక ధృడంచేసి సూచనచేస్తే బహుచులకన.

యిందుకే గురుకులవాసం సార్వకాలం వుండవలె.

వుండకపాయెనా యావత్తుమర్మం తెలియదు.

తెలియకపాయెనా జగత్తు తోస్తునేవుంచుంది.

వున్నదానికి తోచదుగనుక.

యేమితోచినా శరీరానికే.

శరీరంజడం కాదు.

అన్నిశరీరాలు గుత్తెరిగే ప్రవర్తిస్తావి.

గుత్తెరిగే శరీరం లేదుగనుక లేనిది యీ శరీరమందే వున్నది.

వున్నది వున్నట్టు మహా ఆస్తిక్షులకయితే మహాసూక్ష్మము.

శిష్యు॥ అదే.

గురు॥ వారికి తపస్సు సార్వకాలం శరీరంలేకనే చేస్తారు.

శిష్యు॥ గుత్తెరిగే శరీరం.

గురు॥ దానితోచ్చే పోతుంది పుట్టకవునుపు శరీరం లేదుగనుక యెరుకలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

ఆత్మనాత్మవివేకం ఆచార్య స్వాములవారు అద్వైతం కల్పించేటందుకు యుక్తిచేసినారు.

గుత్తెరిగేచైతన్యం బ్రహ్మస్వరూపమని అన్నాడు.

రెండు గుత్తెరుగుటలేవు.

అందుకే యీ గుత్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపమనే ఆత్మబ్రహ్మను అని పలికింది.

వేదంచెప్పిన వారిసిద్ధాంతం కల్పించినారు.

అద్వైతమంటె తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించక వున్నదాని యందు యేదిలేనిదో అదే అద్వయితం అని భావార్థం వున్నది.

యీ గుర్తెరిగే కారణం వున్నది అన్నారు.

శిష్యు॥ వారు యిషువంటివారో.

గురు॥ యేదివున్నదో అదేవారు.

శిష్యు॥ అంటే.

గురు॥ క్షేత్రంవారు

శిష్యు॥ అంటే క్షేత్రింవారు అనుకోనా.

గురు॥ యీ రెండులేనివారు అయితె వ్యవహారమేలేదు.

యీ రెంటికి మూలంలేదు.

పుట్టనిచావనిది యీశరీరమందే వున్నదికాని యీ శరీరంలేదు.

యీక్షేత్రజ్ఞుడు లేడు.

యీ రెండులేకనే చెలింపకవున్నది.

అందుకే శరీరమందు క్షేత్రిజ్ఞరహితమయింది బ్రతికివున్నపుడు యేలాగువున్నదో ఆలాగే చచ్చినప్పుడు వున్నది.

సర్వకాలం పరిపూర్ణంగనుక చలించకవున్నది.

పుట్టుకలేదు చావులేదు.

శరీరం వున్నదనే గురుసాంప్రిదాయం భ్రాంతి పుట్టకుండా చెయ్యాదు.

అందుకే యీ దేహము వుండగానే భ్రాంతిలేకుండా సూచన చెయ్యావలె.

శిష్యు॥ చేస్తె.

గురు॥ సార్వకాలం శరీరంలేకనే వ్యవహారంచేస్తాడు.

శిష్యు॥ వారి వ్యవహారం మందికి మహాబాధ.

గురు॥ వారుచెయ్యారు చేయించరుగనుక వారికి వకటైన బాధలేదు.

పుట్టనిచావనిదిగనుక అత్యంతనిర్మలం అత్యంతస్వచ్ఛం వకటైన రూపంలేదు సార్వకాలం అద్దంవలె స్వచ్ఛంగా వున్నది.

అందులో కానుపించే మాత్రిమేకాని.
అందులో చొర్ర లేదు.
వెళ్లి పోలేదు.
చూస్తె కానుపించేది స్వభావము.
చూచే శరీరము లేకుంటె చూడనిదే వున్నది.
చూడనిచానికి తోచనే తోచదు.
యెక్కడ సకలముతోచిందో అక్కడనే సర్వము లేకపోవలెను.
అందుకే అతీతంగనుక పరబ్రిహ్మ స్వరూపం అని అనరాదు.

శృ॥ "పంచవింశత్యాత్మా భవతి"॥ అనే శృతివున్నది.
గుతెఃరిగే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపము ఆత్మగనుక.
ఆత్మకంటె వేరేపర బ్రహ్మలేదు.

శిష్యు॥ "అయమాత్మబ్రహ్మ" అనేశృతి అబద్ధమాడించింది.

గురు॥ ఛీ ఛీ ఆలాగు అనరాదు వేదవాక్యము మహా ప్రమాణ మయినది.

యీ గుతెఃరిగే క్షేత్రస్వరూపమనే పరాప్రికృతి అధిష్టానంగనుక.

యీ గుతెఃరిగే చైతన్యమనే చిత్ప్రకృతిసాక్షిణి మాయకంటె వేరే.

పుట్టని చావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం శరీరం లేక వున్నది.

గురువు అనే సాందీపుడు శిష్యుడు అయిన కృష్ణస్వామికి యేప్రకారం వుపదేశం చేసినాడో అప్రికారం శ్రీధరస్వామికేగాని - మరివకరికి యీ రహస్యం తెలియదు.

భగవద్గీతల గుహ్యమయితె జ్ఞానేశ్వరులవారికే తెలుసును.

శ్రీభాగవతముయొక్క రహస్యం శ్రీధరస్వాముల వారికి తెలుసును.

పృధివియందు శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క నిజస్వరూపము శ్రీధరస్వామికే గాని మరివకరు యెరుగుదు అనేటందుకు తోచదు.

అందరికి శంకరాచార్యులు చేసిన అద్వైతమందు ఆశకద్దు.

అద్వైతమే గుత్తెదారిగే సాక్షి మాయమని యెంతవారికి సూచన గాదు.

ఆచార్య స్వాములవారిజాడ రామానుజాచార్యులకేగాని మరి యెవరికి తెలియదు.

మహా ద జాకీ యొక్క మాయ యింద జాలికి తెలియావలయును గాని రెండవవారికి భేదించదు.

మహా ఆశ కద్దు.

అందరికి ఆశమాత్రమేకాని.

వున్నది వున్నట్టు పడదు.

అద్వైతం వాదం కోరికే గాని భ్రాంతిరహితంకాదు.

శ్రీధరస్వామి సాందీపునియొక్క భావార్థము యెరుగు.

భగవానుల యొక్క భావార్థము యెరుగు.

శ్రీశుకులవారి భావార్థము యెరుగదు.

శంకరాచార్యుల భావార్థము యెరుగు.

వ్యాసులవారి భావార్థము యెరుగు.

రామానుజా చార్యుల భావార్థము యెరుగు.

అందరి భావార్థము యెరిగినవారు శ్రీ ధరస్వాముల వారేగాని మరి వకరు వున్నారని తోచదు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగా శ్రీధరస్వామికిగాని మరివకరికితోచదు.

శ్రీ ధరస్వామివంటివాడు శ్రీకృష్ణ భగవానులేకాని మరివకరికి తోచదు.

శ్రీకృష్ణస్వామికి తగ్గగురువు సాందీపుడేగాని మరివకరు లేరు.

సాందీపునకు వశిష్టునకు చాలా యెక్కువ తక్కువ వున్నది.

గురుభావం శ్రీకృష్ణస్వామి అయిన శిష్యుడు యెరుగు

శిష్యునియొక్క ప్రభావం సాందీపుడే ౧౦౦౦ మార్లు యెరుగు.

యిద్దరియొక్క ప్రభావం శ్రీధరస్వామి యెరుగు.

యీ ముగ్గురియొక్క ప్రభావం యీ పుస్తకం వ్రాశినవారు యెరుగు ౧౦౦౦ మార్లు.

యీ పుస్తకంచూచి చదువుకొన్నవారికి యీ నలుగురి ప్రభావం ౧౦౦౦౦ మార్లు తెలుస్తుంది.

శీఘ్రంగా భ్రాంతిలేనివారు ఆయివుంటారు.

యీ అభిప్రాయం గురుముఖంగా విచారించినవారికి యేసిద్ధాంతం రుచివుండదు.

జ్ఞానకర్మలయొక్క భ్రాంతిపుట్టదు.

౧౦౦౦౦౦ మార్లు విచారించిన యింతకంటె యెక్కువవున్నదని ఆశ పుట్టదు.

యీ శరీరమందు ౧౦౦౦ మార్లు శరీరంలేనిది సూచన ఆయెనా సర్వం శరీరంతో పోయె.

వున్నదానికి యెరుక లేదు.

సార్వకాలం వక్కటీరే.

శరీరంలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు వకటైనా వికారంలేక గుణాలులేక వకటీరుగానే వున్నది.

ఆత్మఅన్నా బ్రహ్మఅన్నా యిరువై అయిదోవానికి సంజ్ఞ.

గుర్తరిగేది వకటేగనుక.

ఆత్మఅనే ఆశ.

బ్రహ్మఅనే ఆశ.

రెండు వకటేగనుక.

పుట్టనిచావని దానిజాడ తెలియదు.

జ్ఞానంలేదు.

అందుకే కర్మలులేవు.

శరీరం లేకుంటె యేబాధలేదు.

యీ శరీరమందు వెతికినా శరీరంలేనిది వున్నది.

శరీరం లేకుంటె యెరుకలేదు.

కర్మాలు లేవు.

సార్వకాలం చెయ్యక చేయించక ఆత్మ బ్రహ్మలనే వ్యవహారం లేక వున్నది.

సకల సంశయాలు యెక్కడ తోచినవో అక్కడనే లేకపోవలె.

శిష్యు॥ యీ శరీరమందే నిరాకారం, నిర్గుణం వున్నది, అని సూచన చేశినారు. పోకదిక్కున శాస్త్రార్థం నిర్ణయమైతే సర్వత్రా సిద్ధాంతమని కద్దు.

గురు॥ జ్ఞానంకంటే వేరే వున్నదని సూచనచేసే గురువు కదాచిత్॥ కద్దు.

ఆత్మ బ్రహ్మలకంటె వేరేఅంటే యెవరికి అనుమానంలేదు. గనుక లోక సమనార్థముకాని వున్నది వున్నట్టుగాదు.

లోకులకు లోకంలోవున్న వేదాంత వాక్యాలలో వున్న చొప్పున చూపవలె.

పలుకవలె.

యీ మాయకు సమాధానం కావలె.

కాకుంటే మళ్ళా పుడుచుంది.

అందుకే కృష్ణస్వామి యీ ఆత్మను యెరుగడు.

బ్రహ్మను యెరుగడు.

యీ ఆత్మ బ్రహ్మకూటస్థులకంటె మునుపే స్వతసిద్ధమై వున్నాడు.

మొదలు కొనలేక చలించక వున్నాడు.

యీ ప్రజలను క్లేశపెట్టే కొరకు దేహములేని తాను దేహమునందు వున్నాడని చెప్పుట,

ఆలాగు కాదు గురుసాంప్రదాయం.

గురుసాంప్రదాయం మహాగుహ్యం.

మహారహస్యం.

మహాగూఢం.

ఆత్మ బ్రహ్మలు లేకుండా.

శరీరాలు లేకుంటా సూచన.

మూఢులకు.

మూర్ఖులకు.

శ్రద్ధ లేనివానికి.

జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి వున్నవారికి సూచనచేస్తే ముందరపడదు. గనుక శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యరు.

సార్వకాలం దేహమునకు మూలం వున్నదనే భ్రాంతిచాత యీ గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమయిన ఆత్మచాత బ్రహ్మభ్రాంతి అయినా కర్మభ్రాంతి అయినా ఘట్టిగా నమ్మకొని యీదేహము వున్నది. చచ్చిన దాకా తప్పదు. అనుకుంచూ భ్రాంతిచాత వుంటారుకాని.

సార్వకాలం శరీరం లేనేలేదు.

పుట్టని శరీరం యేలాగు వున్నదని అనుకొంచు, అని బిడియంలేక యీ గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే ఆత్మ భ్రాంతిచేత బ్రహ్మ భ్రాం చాత సంపాదించుకొని కలత్రో సమానముగా చూచుకోనేరక గుర్తెరి సాక్షిణిమాయ. నేను వకటే అనుకొని యీ గుర్తెరిగే సాక్షిణిమాయ శహవాసము విడువలేక యీ కలత్రోవుండి గురువాక్యంచాత మేలుకోక సర్వకాలం మొగడు విడిచిన ఆడు నాసవలె యధేచ్చంగా వుంచుంది.

మొగుణ్ణి విడిచ్చిన ఆడది కాదు.

మొగడు విడిచిపెట్టిన ఆడదికాదు.

అవాంతర పిశాచం.

శిష్యు॥ అంటె,

గురు॥ యీ గుర్తెరిగే సాక్షిణి మాయఅనే ఆత్మ.

బ్రహ్మ స్వరూపము గనుక యీ గుర్తెరిగే చైతన్యంచాత సర్వత్ర చైతన్యం వున్నదని నమ్మి యీజ్ఞానం యేలాగువున్నదో ఆలాగే జ్ఞానాతీతం వున్నదని నమ్మి.

యిది జ్ఞానంవలన పుట్టింది.

యీ దేహంలేకుంటే జ్ఞానం లేనేలేదు.

యీా దుఃఖం యేమిఅని.

సర్వకాలం దేహంలేని యుక్తిచాత అచలమయి వుండెనా సార్వ కాలం పుట్టని చావనివాడే.

నానా విధాలయే యుక్తిచాత క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు లేరు. అనే ఆ యుక్తిగొప్పది. అని నమ్మినవారెకె.

సర్వకాలం జాగ్రతలేదు.

స్వప్నంలేదు.

సుషుప్తిలేదు.

తుర్యం అనే ఆత్మలేదు.

బ్రిహ్మలేదు.

యేలాగు వున్నదో ఆలాగే వుంటాదు.

వున్నదాంట్లో మునుపు శరీరం పుట్టదు.

వుండదు.

చావదు.

శరీరం వున్నదనే భ్రాంతులకు గురుమూలంగా శరీరంలేదని నిశ్చయమయి సర్వకాలం శరీరం లేదని ధృడంవుండెనో శరీరమేలేదు.

శరీరం లేదుగినుక కన్నులు లేవు.

కన్నులు లేవుగనుక.

కంటిలో పాపగుర్తెరిగే ఆత్మలేదు.

ఆత్మలేకుంటే పరబ్రిహ్మ స్వరూపంలేదు.

పరబ్రహ్మ స్వరూపం లేకుంటే బ్రహ్మానుభవంలేదు.

బ్రహ్మానుభవం లేకుంటే యేఅనుభవంలేదు.

యేఅనుభవం లేకుంటే వకటైనా వికారంలేదు.

వికారం లేకుంటే గుణాలులేవు.

గుణాలు లేకుంటే శరీరంలేదు.

శరీరం లేకుంటే గుర్తెరిగే జ్ఞానంలేదు.

గుర్తెరిగే చైతన్యమునకు సత్వగుణము కారణము.

శ్లో॥ సత్వాత్సం జాయతేజ్ఞానం.

అని భగవానులే గుర్తెరిగేజ్ఞానానికి సత్వగుణము కారణమన్నా! గుణాలు లేకుంటే గుర్తెరిగే జ్ఞానంలేదు.

శరీరంలేదు.
యిప్పటి ప్రపంచం లేనిదే.
యిప్పటి జగత్తు లేనిదే.
యిప్పటి విశ్వము లేనిదే.
సమస్తమైన వ్యవహారములు శరీరంతోటేపోయి.

శ్లో॥ యథాస్వప్నముహుర్తేషు । సంవత్సర శతభ్రమః
తదామాయా విలాసోయం । జాయతే జాగ్రతిభ్రమః

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావె వేదాంత విచారణే
పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం
షోడషాధ్యాయః.

స ం పూ ర్ణ ం.

శ్రీ దత్తా ప్రెస్ రాష్ట్రపతి రోడ్, సికింద్రాబాద్.